

Το τίμημα

του Θανάση Λαγκαδινού

Phone number 6981766406

Email : orthodoxchristianos812@gmail.com

«Μια άνεργη τραπεζικός παγιδεύεται στον σκοτεινό κόσμο της οδού Φυλής για να επιβιώσει, όμως όταν της δίνεται η ευκαιρία να δραπετεύσει προς τη δόξα ως performer, πρέπει να βρει τη δύναμη να συγκρουστεί με τον αδίστακτο προστάτη της και να διεκδικήσει τη λύτρωση στη μεγαλύτερη σκηνή της ζωής της.»

Είδος: Κοινωνικό Δράμα / Θρίλερ

Θέμα: Η πτώση και η λύτρωση μιας γυναίκας μέσα από τον σκοτεινό κόσμο της νύχτας και τη δύναμη της τέχνης.

Η Δέσποινα είναι μια 23χρονη πτυχιούχος αρχαιολογίας που εργάζεται ως συνεπής υπάλληλος σε τράπεζα. Η ζωή της καταρρέει όταν απολύεται ξαφνικά λόγω περικοπών. Αντιμέτωπη με απλήρωτους λογαριασμούς, το φάσμα της πείνας και το βάρος της ευθύνης απέναντι στην οικογένειά της, η απελπισία την καθιστά εύκολη λεία για τον Αντώνη, έναν σκοτεινό άντρα της νύχτας.

Ο Αντώνης της υπόσχεται «εύκολο πλουτισμό» και την παρασύρει στον κόσμο της οδού Φυλής. Εκεί, η Δέσποινα ξεκινά μια διπλή ζωή: την ημέρα βιώνει την εξαθλίωση του οίκου ανοχής και τη νύχτα μεταμορφώνεται σε αισθησιακή χορεύτρια. Η εσωτερική της σύγκρουση είναι σπαρακτική, καθώς προσπαθεί να κρατήσει ζωντανές τις αξίες της μέσα στον «βούρκο».

Η γνωριμία της με τον Θανάση, έναν νεαρό με βαθιά πίστη, της προσφέρει μια ηθική σανίδα σωτηρίας. Όταν ο Αντώνης προσπαθεί να την εκμεταλλευτεί πέρα από τα όρια της αντοχής της, η Δέσποινα επαναστατεί. Με τη βοήθεια μιας δασκάλας χορού, μετατρέπει την ταπείνωση σε τέχνη, μαθαίνοντας να χρησιμοποιεί το σώμα της ως εργαλείο επιβολής και όχι ως προϊόν.

Η μεγάλη ανατροπή έρχεται όταν η Δέσποινα ξεχωρίζει σε μια audition για έναν μεγάλο Pop Star, τον Παύλο. Ο Παύλος διακρίνει στα μάτια της μια αλήθεια που πονάει και την επιλέγει για τη μεγάλη του συναυλία στο ΟΑΚΑ. Όμως ο Αντώνης δεν δέχεται να χάσει το «προϊόν» του. Εκβιάζει τη Δέσποινα χτυπώντας τον Θανάση και απαγάγοντας τον αδερφό της, τον Γιάννη.

Σε ένα καταγιστικό φινάλε, η Δέσποινα, με τη στήριξη του Παύλου, έρχεται αντιμέτωπη με το παρελθόν της στην οδό Φυλής. Καταφέρνει να απελευθερώσει τον αδερφό της και να οδηγήσει τον Αντώνη στη δικαιοσύνη. Η ταινία κορυφώνεται στη σκηνή του ΟΑΚΑ, όπου η Δέσποινα χορεύει μπροστά σε χιλιάδες ανθρώπους, όχι πια ως θύμα, αλλά ως μια γυναίκα που πήρε τη ζωή της πίσω, κατακτώντας την τελική λύτρωση.

1. ΣΚΗΝΗ ΠΡΩΤΗ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ. ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑ ΔΕΣΠΟΙΝΑΣ - ΠΡΩΤ

1.

Το δωμάτιο είναι λουσμένο στο πρωινό φως, τακτοποιημένο με επιμέλεια, αντικατοπτρίζοντας τις αρετές και την προσωπικότητα της Δέσποινας. Πάνω στο κομοδίνο, ένα βιβλίο αρχαιολογίας είναι μισοανοιχτό.

Η ΔΕΣΠΟΙΝΑ (20άρα, με πρόσωπο που εκπέμπει ευγένεια και αθωότητα) κοιμάται ήσυχα. Η ηρεμία της διακόπτεται από τον επίμονο ήχο του κινητού της τηλεφώνου.

Με μισόκλειστα μάτια, ψάχνει τη συσκευή. Βλέπει το όνομα στην οθόνη: «ΤΡΑΠΕΖΑ - ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ». Ξαφνιάζεται. Ανακάθεται απότομα στο κρεβάτι, διορθώνει τα μαλλιά της και απαντά με επαγγελματικό ύφος, αν και η φωνή της είναι ακόμα βραχνή από τον ύπνο.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

Ναι, γεια σας... Μάλιστα, η ίδια...
Τι συνέβη;

(παύση, καθώς ακούει τον συνομιλητή)

Το πρόσωπό της αλλάζει. Η αρχική έκπληξη μετατρέπεται σε σύγχυση και στη συνέχεια σε έναν υπόκωφο πανικό. Το χέρι της που κρατά το τηλέφωνο αρχίζει να τρέμει ελαφρά.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(CONT'D)

Μα... δεν καταλαβαίνω. Υπάρχει
κάποιο λάθος; Πάντα ήμουν
συνεπής... Σας παρακαλώ, μπορούμε
να το συζητήσουμε;

(νέα παύση)

Ο συνομιλητής κλείνει το τηλέφωνο. Η Δέσποινα μένει να κοιτάζει το κενό, με τη συσκευή ακόμα κολλημένη στο αυτί της. Η εργασία της ως τραπεζική υπάλληλος, η ασφάλεια που ένιωθε μέχρι πριν λίγα λεπτά, έχει μόλις καταρρεύσει.

Η κάμερα εστιάζει στα μάτια της, όπου διακρίνεται η πρώτη σπίθα της απελπισίας που σύντομα θα την οδηγήσει σε σκοτεινά μονοπάτια.

(FADE OUT)

Η Δέσποινα παίρνει μια βαθιά ανάσα, προσπαθώντας να ελέγξει τον τρέμουλο στα χέρια της. Κοιτάζει το τηλέφωνο για λίγα δευτερόλεπτα και πατάει την επανακλήση. Το τηλέφωνο χτυπάει δύο φορές πριν απαντηθεί.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(CONT'D)

(με τρεμάμενη αλλά σταθερή φωνή)
Κύριε Διευθυντά... Παρακαλώ, με
ακούτε; Πρέπει να σας μιλήσω. Δεν
μπορεί να τελειώνει έτσι η
συνεργασία μας μετά από τόσα
χρόνια.

ΔΙΕΥΘΗΝΤΗΣ (V.O.)

(ψυχρά και κοφτά) Δέσποινα, δεν
είναι το κατάλληλο μέρος το
τηλέφωνο για τέτοιες συζητήσεις. Οι
αποφάσεις της διοίκησης είναι
οριστικές.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

Σας παρακαλώ... δώστε μου πέντε
λεπτά. Έρχομαι τώρα στην τράπεζα.
Πρέπει να καταλάβετε τη θέση μου.

ΔΙΕΥΘΗΝΤΗΣ (V.O.)

(μετά από μια μικρή παύση,
αναστενάζοντας) Εντάξει. Έλα στο
γραφείο μου σε μισή ώρα. Αλλά μην
περιμένεις θαύματα. Σε περιμένω.

Ο ήχος του τερματισμού της κλήσης αντηχεί στο σιωπηλό
δωμάτιο. Η Δέσποινα πετάγεται από το κρεβάτι και αρχίζει να
ντύνεται βιαστικά, φορώντας το αυστηρό επαγγελματικό της
ταγέρ. Είναι η τελευταία φορά που το φοράει ως υπάλληλος,
αλλά η ίδια δεν το γνωρίζει ακόμα.

2. ΣΚΗΝΗ ΔΕΥΤΕΡΗ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ / ΓΡΑΦΕΙΟ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ - ΜΕΡΑ

2.

Η Δέσποινα στέκεται μπροστά από το μεγάλο ξύλινο γραφείο του
Διευθυντή. Εκείνος δεν τη κοιτάζει στα μάτια, αλλά ασχολείται
με κάποια χαρτιά μπροστά του. Το κλίμα είναι βαρύ.

ΔΙΕΥΘΗΝΤΗΣ

Κάθισε, Δέσποινα. Ξέρεις ότι σε
εκτιμώ ως υπάλληλο. Είσαι μια
κοπέλα με αρετές και η δουλειά σου
ήταν πάντα άψογη. Αλλά οι περικοπές
είναι αναπόφευκτες.

ΔΙΕΥΘΗΝΤΗΣ

(CONT'D)

Κύριε Διευθυντά, η δουλειά αυτή
είναι όλη μου η ζωή. Αν την χάσω,
δεν έχω πού να στηριχτώ. Δεν
μπορείτε να κάνετε μια εξαίρεση;

ΔΙΕΥΘΗΝΤΗΣ

(CONT'D)

(σηκώνοντας το βλέμμα, με ύφος που δεν αφήνει περιθώρια) Λυπάμαι. Το λογιστήριο έχει ήδη ετοιμάσει τα χαρτιά σου. Από αύριο δεν ανήκεις στο δυναμικό της τράπεζας.

Η Δέσποινα σηκώνεται αργά, νιώθοντας τη γη να χάνεται κάτω από τα πόδια της. Βγαίνει από το γραφείο χωρίς να πει λέξη, μπαίνοντας στην τροχιά της απόλυτης απελπισίας που θα την οδηγήσει στην οδό Φυλής.

3. ΣΚΗΝΗ ΤΡΙΤΗ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ / ΧΩΡΟΣ ΣΥΝΑΥΛΙΑΣ - ΝΥΧΤΑ

3.

Ο χώρος είναι γεμάτος κόσμο, φώτα και εκκωφαντική μουσική. Η ατμόσφαιρα είναι γιορτινή για όλους, εκτός από τη Δέσποινα. Στέκεται μόνη σε μια γωνία, με ένα ποτό στο χέρι που δεν πίνει. Τα μάτια της είναι θολά, αποτυπώνοντας την εικόνα μιας κοπέλας που έχει χάσει το έδαφος κάτω από τα πόδια της.

Η κάμερα εστιάζει στο πρόσωπό της. Η μουσική ακούγεται απόμακρα, σαν να πνίγεται μέσα στις σκέψεις της για τους απλήρωτους λογαριασμούς και την απόρριψη.

Ξαφνικά, μια σκιά πλησιάζει. Είναι ο Αντώνης (40άρης, καλοντυμένος με έναν τρόπο που «φωνάζει» σκοτεινή δύναμη, το βλέμμα του είναι διαπεραστικό και ύπουλο).

ΑΝΤΩΝΗΣ

Τέτοια ομορφιά δεν ταιριάζει με
τόση θλίψη. Τι συμβαίνει σε ένα
κορίτσι με τόσες αρετές και
βρίσκεται εδώ ολομόναχο;

Η Δέσποινα τον κοιτάζει ξαφνιασμένη. Η απελπισία της την κάνει ευάλωτη.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(με σπασμένη φωνή) Απλώς... είναι
μια δύσκολη περίοδος. Έχασα τη
δουλειά μου στην τράπεζα και δεν
βρίσκω τίποτα.

Ο Μάνος χαμογελάει με μια προσποιητή κατανόηση, πλησιάζοντας πιο κοντά. Είναι η στιγμή που ξεκινά να υφαίνει τον ιστό του.

ΑΝΤΩΝΗΣ

Σε τράπεζα δουλεύεις ;

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

Ναι

ΑΝΤΩΝΗΣ

Ποσα ;

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

Τι εννοείς ;

ΑΝΤΩΝΗΣ

Ποσα λεφτά έπαιρνες ;

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

1200 ευρώ ;

ΑΝΤΩΝΗΣ

Αν σου προσφέρω μια δουλειά εγώ με τον δικό μου τρόπο μπορείς να βγάλεις περισσότερα

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

Περισσότερα; Πόσο περισσότερα; Και τι ακριβώς θα πρέπει να κάνω;

ΑΝΤΩΝΗΣ

(χαμογελά με νόημα)

Μιλάμε για ποσά που στην τράπεζα δεν θα έβλεπες ούτε σε έναν χρόνο. Μπορείς να βγάζεις τα 1200 ευρώ που λες... μέσα σε μια εβδομάδα, ίσως και σε ένα βράδυ.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(ταραγμενη)

Σε ένα βράδυ; Μα τι δουλειά είναι αυτή που πληρώνει τόσα;

ΑΝΤΩΝΗΣ

(πλησιάζει πιο κοντά, η φωνή του γίνεται ψίθυρος)

Είσαι μια όμορφη κοπέλα, Δέσποινα. Έχεις αρετές που οι άντρες εκτιμούν και πληρώνουν ακριβά. Η νύχτα έχει τους δικούς της κανόνες, αλλά έχει και πολύ χρήμα για όποιον ξέρει να το πάρει. Λιγη συντροφία κτλ....

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(κάνει ένα βήμα πίσω) μου ζητάς να γίνω αυτό που νομίζω

ΑΝΤΩΝΗΣ

(υπουλα)

Σου ζητάω να επιβιώσεις. Δουλειά
δεν βρίσκεις, η απελπισία σου
χιτυπάει την πόρτα. Εγώ σου προσφέρω
μια διέξοδο από τον βούρκο της
ανεργίας. Σκέψου το σπίτι σου, τους
λογαριασμούς σου. Θέλεις να
πεινάσεις ή θέλεις να ζήσεις σαν
βασίλισσα;

Η Δέσποινα μένει σιωπηλή, κοιτάζοντας τα φώτα της συναυλίας
να τρεμοπαίζουν. Η πίεση της ανάγκης αρχίζει να πνίγει τις
ηθικές της αντιστάσεις, καθώς ο Αντώνης περιμένει την
απάντησή της, γνωρίζοντας πως την έχει ήδη παγιδεύσει.

Η μουσική στη συναυλία δυναμώνει, αποκτώντας έναν ρυθμό
επίμονο, σχεδόν υπνωτιστικό. Τα φώτα της σκηνής στρέφονται
πάνω σε μια αισθησιακή χορεύτρια που κινείται με προκλητική
αυτοπεποίθηση μέσα στο πλήθος. Η Δέσποινα την κοιτάζει
καθελωμένη. Στα μάτια της καθρεφτίζεται η σύγκρουση ανάμεσα
στις αρετές της και την απόλυτη ανάγκη για επιβίωση.

ΑΝΤΩΝΗΣ

(CONT'D)

(παρακολουθώντας το βλέμμα της) Τη
βλέπεις; Αυτή η κοπέλα πριν έναν
μήνα δεν είχε ούτε για το ενοίκιο.
Τώρα, η ζωή της ανήκει. Δεν είναι
αμαρτία να είσαι όμορφη και να
υποφέρεις, Δέσποινα. Αμαρτία είναι
να έχεις το κλειδί της ελευθερίας
σου στα χέρια σου και να φοβάσαι να
ανοίξεις την πόρτα.

Η Δέσποινα παρατηρεί τη χορεύτρια να δέχεται τα βλέμματα και
τον θαυμασμό. Σκέφτεται το άδριο της ψυγείο, τις απορρίψεις
από τις συνεντεύξεις και το τηλεφώνημα από την τράπεζα που
της γκρέμισε τον κόσμο.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(ψιθιριστά σχεδόν στον
εαυτό της)

Τοσα χρήματα σε μια εβδομάδα;

ΑΝΤΩΝΗΣ

Και παραπάνω. Αν είσαι έξυπνη.

Η Δέσποινα παίρνει μια βαθιά ανάσα. Το βλέμμα της σκληραίνει,
χάνοντας για πρώτη φορά κάτι από την αρχική του αθωότητα.

Η απελπισία έχει πλέον νικήσει τον φόβο.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(κοιτώντας τον Αντώνη στα
μάτια)

Πότε ξεκινάμε;

ΑΝΤΩΝΗΣ

(με ένα ικανοποιημένο,
ύπουλο χαμόγελο)

Αύριο. Στην οδό Φυλής. Εκεί θα
βρεις τη νέα σου ζωή.

Η κάμερα απομακρύνεται δείχνοντας τη Δέσποινα χαμένη μέσα στο πλήθος, ενώ η φιγούρα του Μάνου στέκεται δίπλα της σαν σκιά που την καλύπτει οριστικά.

Fade out

4. ΣΚΗΝΗ ΤΕΤΑΡΤΗ: ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ / ΣΠΙΤΙ ΔΕΣΠΟΙΝΑΣ - ΝΥΧΤΑ

4.

Η Δέσποινα μπαίνει στο διαμέρισμα. Το δωμάτιο είναι βυθισμένο στο σκοτάδι, εκτός από το λιγοστό φως του δρόμου που τρυπώνει από τις γρίλιες. Η ησυχία είναι εκκωφαντική, σε πλήρη αντίθεση με τη βαβούρα της συναυλίας και τη φωνή του Μάνου που αντηχεί ακόμα στα αυτιά της. Αφήνει την τσάντα της να πέσει στο πάτωμα και κάθεται στον παλιό, υφασμάτινο καναπέ. Δεν ανάβει φως. Μένει εκεί, ακίνητη, με το βλέμμα καρφωμένο στο κενό.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(ψιθιριστά)

Τι έκανα ;

Η κάμερα εστιάζει στις λεπτομέρειες του χώρου που προδίδουν τη ζωή της πριν την κρίση: Μια κορνίζα με τη φωτογραφία της από την ημέρα που έπιασε δουλειά στην τράπεζα. Ένας σωρός από απλήρωτους λογαριασμούς πάνω στο τραπεζάκι. Το πτυχίο της στην αρχαιολογία, κάδραρισμένο στον τοίχο, που τώρα μοιάζει με ειρωνεία. Η Δέσποινα πιάνει το κεφάλι της με τα χέρια της. Η «αρετή» της, για την οποία πάντα περηφανευόταν, συγκρούεται βίαια με την ανάγκη για επιβίωση. Η σκέψη της οδού Φυλής την κάνει να ανατριχιάζει, αλλά η εικόνα του άδειου πορτοφολιού της την παραλύει

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(CONT'D)

(σε απόγνωση)

Είναι μόνο για λίγο. Μέχρι να βρω
κάτι άλλο. Μέχρι να σταθώ στα πόδια
μου.

Σηκώνεται αργά και πλησιάζει το εικόνισμα της Παναγίας στη γωνία. Το κοιτάζει για λίγο, νιώθοντας ήδη το στίγμα να την αγγίζει. Με μια απότομη κίνηση, στρέφει το βλέμμα της αλλού, ανίκανη να αντικρύσει την πίστη της. Επιστρέφει στον καναπέ και κουλουριάζεται, ενώ η κάμερα απομακρύνεται, δείχνοντας τη μικρή και απροσπάτευτη μέσα στο σκοτεινό σαλόνι, λίγες ώρες πριν την πρώτη της μέρα στον «βούρκο».

Ενώ η Δέσποινα είναι βυθισμένη στις σκέψεις της στον καναπέ, το κινητό της φωτίζει το σκοτεινό σαλόνι. Στην οθόνη αναβοσβήνει η λέξη: «MAMA».

Η Δέσποινα παγώνει. Σκουπίζει βιαστικά ένα δάκρυ, παίρνει μια βαθιά ανάσα για να σταθεροποιήσει τη φωνή της και απαντά.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(CONT'D)

Ναι, μαμά; Τέτοια ώρα;

ΜΗΤΕΡΑ (V.O.)

Δεσποινάκι μου, σε πήρα και το απόγευμα αλλά δεν το σήκωσες. Ήθελα να δω πώς είσαι. Όλα καλά στην τράπεζα; Κουράζεσαι πολύ, παιδί μου;

Η Δέσποινα σφίγγει τη γροθιά της πάνω στο ύφασμα του καναπέ. Το βάρος του ψέματος την πνίγει.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(με φωνή που τρέμει ελαφρά) Ναι, μαμά... πολλή δουλειά. Ξέρεις πώς είναι τα πράγματα εκεί. Όλα καλά.

ΜΗΤΕΡΑ (V.O.)

Δόξα τω Θεώ. Ξέρεις, έλεγα στις γειτόνισσες σήμερα πόσο περήφανη είμαι για σένα. Που σπούδασες, που έχεις τις αρετές σου και βρήκες μια τέτοια θέση με το σπαθί σου. Να προσέχεις, Δέσποινα. Ο κόσμος έξω είναι πονηρός, αλλά εσύ είσαι καλό παιδί.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(κλεινοντας με πονο)

Πρέπει να κλείσω, μαμά. Είμαι πολύ κουρασμένη... Θα τα πούμε αύριο.

ΜΗΤΕΡΑ (V.O.)

Καληνυχτα αστέρι μου ο θεος μαζί σου

Η κλήση τερματίζεται. Η Δέσποινα αφήνει το τηλέφωνο να γλιστρήσει από το χέρι της. Η φράση «Ο Θεός μαζί σου» αντιχέει σαν ειρωνεία στο κεφάλι της, καθώς η απόφασή της να ακολουθήσει τον Μάνο στον «βούρκο» της οδού Φυλής μοιάζει τώρα με μονόδρομο χωρίς επιστροφή. Ξεσπά σε ένα βουβό κλάμα, συνειδητοποιώντας πως η «παλιά» της ζωή μόλις τελείωσε οριστικά.

Fade out

5. ΣΚΗΝΗ ΠΕΜΠΤΗ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ / ΟΔΟΣ ΦΥΛΗΣ - ΗΜΕΡΑ

5.

Ο ήλιος καίει το τσιμέντο, αναδεικνύοντας τη γύμνια και την παρακμή του δρόμου. Η Δέσποινα στέκεται στην αρχή του πεζοδρομίου, φορώντας ρούχα που δεν την αντιπροσωπεύουν—πιο στενά, πιο προκλητικά από αυτά που είχε συνηθίσει. Κρατά την τσάντα της σφιχτά μπροστά της, σαν ασπίδα. Η κάμερα καταγράφει την αντίθεση: μια κοπέλα με εμφανείς αρετές και ευγένεια, χαμένη μέσα στον «βούρκο» της οδού Φυλής. Ο ΑΝΤΩΝΗΣ εμφανίζεται από μια είσοδο παλιού κτιρίου, φορώντας μαύρα γυαλιά. Την πλησιάζει με ένα ύπουλο χαμόγελο ικανοποίησης.

ΑΝΤΩΝΗΣ

Ήξερα ότι θα έρθεις. Η ανάγκη είναι ο καλύτερος οδηγός, Δέσποινα.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(με φωνή που τρέμει, κοιτάζοντας το κτίριο) Εδώ είναι ;

ΑΝΤΩΝΗΣ

Εδώ ξεκινάς. Την ημέρα θα είσαι εδώ, στον οίκο ανοχής. Το βράδυ, θα σε πάω σε ένα άλλο μέρος, πιο «λαμπερό», για να δείξεις τι αξίζεις

Η Δέσποινα κοιτάζει μια άλλη γυναίκα που στέκεται στην πόρτα ενός διπλανού σπιτιού. Το βλέμμα της άλλης είναι κενό, παραιτημένο. Η Δέσποινα νιώθει το στομάχι της να σφίγγεται.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

Μπορώ... μπορώ να φύγω αν θέλω;

ΑΝΤΩΝΗΣ

(πλησιάζοντας απειλητικά κοντά, η φωνή του γίνεται σκληρή) Μπορείς , όμως θυμήσου την τράπεζα που σε πέταξε στον δρόμο.

(MORE)

ΑΝΤΩΝΗΣ (CONT'D)

Θέλεις να γυρίσεις εκεί; Ή θέλεις
να επιβιώσεις

Η Δέσποινα σκύβει το κεφάλι. Η απελπισία της ανεργίας
κερδίζει την τελευταία μάχη με την αξιοπρέπειά της.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

Προχώρα

Ο Μάνος ανοίγει τη βαριά πόρτα του οίκου ανοχής. Η Δέσποινα
παίρνει μια βαθιά ανάσα και δρασκελίζει το κατώφλι. Η κάμερα
μένει στην πόρτα που κλείνει με έναν βαρύ ήχο, συμβολίζοντας
την είσοδό της σε μια ζωή που θα τη στιγματίσει για πάντα.

6. ΣΚΗΝΗ ΕΚΤΗ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ / ΣΠΙΤΙ ΔΕΣΠΟΙΝΑΣ - ΝΥΧΤΑ

6.

Η Δέσποινα μπαίνει στο σπίτι. Οι κινήσεις της είναι
μηχανικές, σαν να είναι ένα σώμα χωρίς ψυχή. Το δωμάτιο είναι
το ίδιο, αλλά εκείνη νιώθει ξένη μέσα σε αυτό.

Πηγαίνει απευθείας στο μπάνιο. Ανοίγει τη βρύση και ρίχνει
νερό στο πρόσωπό της με ορμή. Κοιτάζεται στον καθρέφτη. Το
μακιγιάζ της ημέρας έχει τρέξει, αφήνοντας μαύρες γραμμές στα
μάγουλά της

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(ψιθυρίζοντας στον καθρέφτη)
Ποια εισαι ;

Βγάζει από την τσάντα της μια δεσμίδα από τσαλακωμένα
χαρτονομίσματα – τα πρώτα χρήματα από τον οίκο ανοχής στην
οδό φυλής. Τα κοιτάζει με αποστροφή, αλλά ταυτόχρονα τα
σφίγγει στο χέρι της. Είναι το τίμημα της επιβίωσής της.
Επιστρέφει στο σαλόνι και καταρρέει στο πάτωμα, ακουμπώντας
την πλάτη της στην πόρτα. Το σπίτι, που κάποτε ήταν το
καταφύγιο μιας κοπέλας με αρετές, τώρα μοιάζει με το μέρος
όπου κρύβει το μυστικό της. Η κάμερα εστιάζει στο εικόνισμα
που είχε αποφύγει να κοιτάξει νωρίτερα. Αυτή τη φορά, η
Δέσποινα δεν το κοιτάζει καθόλου. Σβήνει το φως, προτιμώντας
το σκοτάδι, καθώς ετοιμάζεται για τη "δεύτερη βάρδια" της
νύχτας ως αισθησιακή χορεύτρια. Το στίγμα έχει ήδη αρχίσει να
ποτίζει τους τοίχους της ζωής της.

7. ΣΚΗΝΗ ΕΒΔΟΜΗ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ / ΣΠΙΤΙ ΔΕΣΠΟΙΝΑΣ - ΣΥΝΕΧΕΙΑ

7.

Η Δέσποινα παραμένει καθισμένη στο πάτωμα, με τα χρήματα
ακουμπισμένα δίπλα της.

Η σκέψη της επόμενης φάσης του σχεδίου του Μάνου –της νυχτερινής δουλειάς ως αισθησιακή χορεύτρια– την γεμίζει με έναν νέο, διαφορετικό τρόπο.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(μονολογεί με απόγνωση) Τι πας να κάνεις, Δέσποινα; Μια τραπεζική υπάλληλος είσαι.... Δεν έχεις ιδέα από χορό. Πώς θα σταθείς μπροστά σε τόσο κόσμο;

Σηκώνεται με δυσκολία και πλησιάζει τον υπολογιστή της. Τα δάχτυλά της τρέμουν πάνω στο πληκτρολόγιο. Η λέξη «χορός» μοιάζει ξένη, σχεδόν βρώμικη στο μυαλό της, αλλά ξέρει πως αν δεν είναι πειστική, ο ΑΝΤΩΝΗΣ θα βρει τρόπο να την πιέσει ακόμα περισσότερο.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(CONT'D)

Πρέπει να μάθω. Αν είναι να το κάνω, πρέπει να το κάνω σωστά για να τελειώνω μια ώρα αρχύτερα.

Αρχίζει να αναζητά εντατικά μαθήματα χορού, κινήσεις που να ταιριάζουν σε αυτό που της ζήτησαν. Η εικόνα της να μελετά αρχαιολογία και τραπεζικά συστήματα έρχεται σε σκληρή αντίθεση με τα βίντεο που βλέπει τώρα στην οθόνη.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(CONT'D)

(ψιθιριστά)

Μαθήματα... Χρειάζομαι μαθήματα. Κάποιον να μου δείξει πώς να κρύβω τον φόβο μου πίσω από τις κινήσεις.

Η απόφασή της να τελειοποιήσει τον «σαγηνευτικό χορό» της είναι η αρχή της πλήρους μεταμόρφωσής της.

Το πείσμα της, που κάποτε ήταν η αρετή της στη δουλειά, τώρα γίνεται το εργαλείο για την επιβίωσή της στον βούρκο.

FADE OUT

Η Δέσποινα στέκεται μπροστά στον μεγάλο καθρέφτη της ντουλάπας. Η οθόνη του λάπτοπ είναι ανοιχτή στο πάτωμα, προβάλλοντας ένα βίντεο με έντονο ρυθμό. Η λέξη "Twerk" αναβοσβήνει στον τίτλο.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(CONT'D)

(ανασαίνοντας βαριά) Δεν είναι δυνατόν... πώς το κάνουν αυτό;

Προσπαθεί να ακολουθήσει τις κινήσεις της κοπέλας στην οθόνη. Τα πόδια της είναι σφιγμένα, το σώμα της αρνείται να υπακούσει. Η τραπεζική υπάλληλος μέσα της συγκρούεται με τη μελλοντική αισθησιακή χορεύτρια.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(CONT'D)

Χαλάρωσε, Δέσποινα. Λύγισε τα γόνατα.

Κάνει μια προσπάθεια να κουνήσει τους γοφούς της στον ρυθμό. Η κίνηση είναι άβολη, σχεδόν επώδυνη για την αξιοπρέπειά της. Σταματάει απότομα και κοιτάζει το είδωλό της. Τα μάτια της βουρκώνουν.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(CONT'D)

Αυτό θέλουν λοιπόν; Αυτό είναι το εισιτήριο για τα 1200 ευρώ;

Πατάει πάλι το "Play". Ο ρυθμός γεμίζει το δωμάτιο. Αυτή τη φορά κλείνει τα μάτια. Προσπαθεί να διώξει από το μυαλό της την εικόνα του μουσείου, της αρχαιολογίας και των αρετών της. Φαντάζεται πως είναι κάποια άλλη.

Το σώμα της αρχίζει σιγά σιγά να ακολουθεί τον ρυθμό του twerk. Είναι μια κίνηση άγρια, ξένη, που μοιάζει να σπάει την παλιά της ταυτότητα. Κάθε δόνηση του σώματός της είναι μια υποχώρηση, μια βουτιά πιο βαθιά στον "βούρκο" που της υποσχέθηκε ο ΑΝΤΩΝΗΣ.

Ιδρώνει. Η κούραση από την ημέρα στην οδό Φυλής και η ένταση της άσκησης την κάνουν να λυγίζει.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(CONT'D)

(με αποφασιστικότητα)

Θα το μάθω. Θα το κάνω τόσο καλά, που κανείς δεν θα δει ότι πεθαίνω μέσα μου.

8. ΣΚΗΝΗ ΟΓΔΟΗ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ / ΕΚΚΛΗΣΙΑ - ΠΡΩΙ

8.

Το φως του ήλιου περνά μέσα από τα βιτρό, δημιουργώντας χρωματιστές δέσμες που τέμνουν τον καπνό από το λιβάνι. Η ατμόσφαιρα είναι γεμάτη κατάνυξη, σε πλήρη αντίθεση με την άγρια ένταση του twerk και τους θορύβους της οδού Φυλής.

Η Δέσποινα στέκεται σε μια γωνία, σχεδόν κρυμμένη πίσω από μια κολόνα. Φοράει ένα σεμνό μαντήλι, προσπαθώντας να ξαναβρεί το πρόσωπο της κοπέλας με τις αρετές που ήταν κάποτε.

Τα χέρια της, που πριν λίγες ώρες μετρούσαν τσαλακωμένα χαρτονομίσματα, τώρα τρέμουν καθώς κρατούν ένα κερί.

Στην άλλη πλευρά του ναού, η κάμερα εστιάζει στον ΘΑΝΑΣΗ (έναν νεαρό με γαλήνια έκφραση, που εκπέμπει μια βαθιά, εσωτερική ηρεμία). Είναι αφοσιωμένος στην προσευχή του, πιστός στο Θεό και τη θρησκεία.

Η Δέσποινα τον παρατηρεί. Η παρουσία του την αναστατώνει. Της θυμίζει όλα όσα έχασε: την καθαρότητα, την ελπίδα, την πίστη.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(ψιθυριστά, κοιτώντας την εικόνα της Παναγίας) Συγχώρεσέ με... δεν είχα άλλη επιλογή. Η ανεργία με έπνιξε.

Καθώς η Δέσποινα κατευθύνεται προς την έξοδο, το βλέμμα της συναντάται για μια στιγμή με το βλέμμα του Θανάση. Εκείνος της χαρίζει ένα ανεπαίσθητο, γεμάτο καλοσύνη χαμόγελο. Η Δέσποινα τρομάζει και στρέφει αμέσως το βλέμμα της στο πάτωμα, νιώθοντας το στίγμα της νέας της ζωής να την καίει. Βγαίνει βιαστικά από την εκκλησία, αφήνοντας πίσω της τη γαλήνη του Θανάση για να επιστρέψει στον "βούρκο" που την περιμένει έξω. Δεν γνωρίζει ακόμα πως αυτός ο νεαρός θα γίνει το στήριγμά της, ο άνθρωπος που θα την παντρευτεί και θα της χαρίσει μια νέα οικογένεια με τρία παιδιά, οδηγώντας την τελικά στη λύτρωση.

9. ΣΚΗΝΗ ΕΝΑΤΗ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ / ΛΑΪΚΗ ΑΓΟΡΑ & ΣΟΥΠΕΡ ΜΑΡΚΕΤ – ΜΕΡΑ 9.

Η Δέσποινα περπατά ανάμεσα στους πάγκους, κρατώντας τις πλαστικές σακούλες σφιχτά. Το πρόσωπό της είναι ανέκφραστο, αλλά οι κινήσεις της προδίδουν μια νέα, παράξενη αυτοπεποίθηση που πηγάζει από το γεγονός ότι, για πρώτη φορά μετά από καιρό, το πορτοφόλι της δεν είναι άδειο.

Στέκεται μπροστά σε έναν πάγκο με φρούτα. Διαλέγει τα καλύτερα, χωρίς να κοιτάζει με αγωνία τις τιμές, όπως έκανε τις προηγούμενες εβδομάδες.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(στον πωλητή) Δύο κιλά από αυτά, παρακαλώ. Και μισό κιλό κεράσια.

Πληρώνει με ένα από τα τσαλακωμένα χαρτονομίσματα που πήρε από τον Μάνο. Καθώς παίρνει τα ρέστα, το βλέμμα της πέφτει πάνω στις παλάμες της. Νιώθει πως το ασήμι καίει το δέρμα της, όμως η ανάγκη της ανεργίας είναι πιο δυνατή από τις τύψεις.

Στη συνέχεια, μπαίνει σε ένα κατάστημα με καλλυντικά. Κοιτάζει τις έντονες σκιές ματιών και τα κόκκινα κραγιόν. Η τραπεζική υπάλληλος που ήταν κάποτε δεν θα φορούσε ποτέ τέτοια χρώματα, όμως η "αισθησιακή χορεύτρια" που πρέπει να γίνει το βράδυ τα έχει ανάγκη.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(CONT'D)

(μονολογεί μπροστά στο ράφι) Πρέπει να φαίνομαι άλλη. Να μη με αναγνωρίζω ούτε εγώ.

Αγοράζει το πιο ακριβό άρωμα που βρίσκει, προσπαθώντας υποσυνείδητα να "ξεπλύνει" τη μυρωδιά του οίκου ανοχής της οδού Φυλής.

10. ΣΚΗΝΗ ΔΕΚΑΤΗ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ / ΔΡΟΜΟΣ - ΜΕΡΑ

10.

Η Δέσποινα περπατά στον δρόμο φορτωμένη με τις σακούλες από τα ψώνια της. Το βήμα της είναι βαρύ, καθώς οι σκέψεις για το τι την περιμένει το βράδυ την καταδιώκουν. Ξαφνικά, κοντοστέκεται μπροστά από μια μεγάλη τζαμαρία.

Είναι μια Σχολή Χορού Pole Dancing.

Μέσα από το τζάμι, βλέπει μια κοπέλα να περιστρέφεται γύρω από έναν στύλο με μια δύναμη και μια χάρη που μοιάζει εξωπραγματική. Η κίνησή της είναι ταυτόχρονα αθλητική και αισθησιακή. Η Δέσποινα μένει ακίνητη, κοιτώντας την έντονα.

Στο μυαλό της ανακατεύονται οι εικόνες: το twerk που προσπαθούσε να μάθει μόνη της το προηγούμενο βράδυ, ο ύπουλος Αντώνης που της υποσχέθηκε λύτρωση από την ανεργία και ο Θανάσης που είδε στην εκκλησία.

Η Δέσποινα κοιτάζει το πορτοφόλι της. Έχει τα χρήματα τώρα. Η «παλιά» Δέσποινα, η τραπεζική υπάλληλος με τις αρετές, θα ένιωθε ντροπή. Όμως η Δέσποινα που προσπαθεί να επιβιώσει στον «βούρκο» ξέρει ότι αυτός ο χορός είναι το όπλο της για να κερδίσει τον Αντώνη στο δικό του παιχνίδι. Παίρνει μια βαθιά ανάσα, σφίγγει τις σακούλες στα χέρια της και μπαίνει μέσα στη σχολή. Η κάμερα εστιάζει στην επιγραφή της σχολής, ενώ ο ήχος από τη δυνατή μουσική του μαθήματος καλύπτει τους θορύβους του δρόμου. Αυτός ο «σαγηνευτικός χορός» που θα μάθει, θα είναι εκείνος που αργότερα θα προσφέρει στον Θανάση, τη στιγμή που εκείνος θα προσπαθήσει να βρει το ευαίσθητο σημείο της για να τη σώσει.

11. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ / ΣΧΟΛΗ ΧΟΡΟΥ - ΜΕΡΑ

11.

Ο ήχος αλλάζει απότομα. Από την ποπ μουσική του δρόμου, περνάμε σε μια βαριά, ρυθμική Rock μουσική με έντονα ηλεκτρικά riff που δονούν τους τοίχους της σχολής.

Η Δέσποινα στέκεται στη μέση της αίθουσας, φορώντας πλέον το αθλητικό της κολάν. Είναι ιδρωμένη, τα μαλλιά της είναι ανακάτωμα και η έκφρασή της δείχνει μια πρωτόγνωρη ένταση. Κοιτάζει τον στύλο μπροστά της σαν να είναι ο εχθρός που πρέπει να δαμάσει.

ΔΑΣΚΑΛΑ ΧΟΡΟΥ

Άκου τον ρυθμό, Δέσποινα! Η Rock
δεν θέλει μόνο κίνηση, θέλει θυμό.
Χρησιμοποίησε όλη αυτή την ενέργεια
που κρύβεις μέσα σου.

Η Δέσποινα πιάνει τον στύλο. Η μουσική κορυφώνεται. Προσπαθεί να κάνει μια στροφή, αλλά το σώμα της είναι ακόμα σφιγμένο. Η τραπεζική υπάλληλος παλεύει με την επιβίωση.

ΔΑΣΚΑΛΑ ΧΟΡΟΥ

(CONT'D)

(φωνάζει πάνω από τη μουσική) είναι
πολύ σκληρό δεν μπορώ

Στο άκουσμα της λέξης "απελπισία", κάτι σπάει μέσα στη Δέσποινα. Οι εικόνες από το γραφείο του διευθυντή, το βλέμμα του Μάνου στην οδό Φυλής και το άδειο της ψυγείο περνούν αστραπιαία από μπροστά της. Με μια κραυγή που πνίγεται μέσα στα τύμπανα της Rock, σφίγγει τα χέρια της στον στύλο και κάνει μια δυναμική περιστροφή.

Για μια στιγμή, η κίνησή της έχει τη δύναμη και τη σαγήνη που απαιτεί ο ρόλος που της επέβαλε η ζωή. Δεν είναι πια η ήσυχη κοπέλα με τις αρετές· είναι μια γυναίκα που μαθαίνει να χρησιμοποιεί το σώμα της ως ασπίδα ενάντια στη μοίρα. Η κάμερα γυρίζει γύρω της καθώς εκείνη συνεχίζει να χορεύει υπό τους ήχους της Rock, προετοιμάζοντας τον "σαγινευτικό χορό" που αργότερα θα προσφέρει στον Θανάση.

Η Rock μουσική συνεχίζει να δονεί την αίθουσα, αλλά κάτι έχει αλλάξει στο βλέμμα της Δέσποινας. Δεν κοιτάζει πια τον στύλο με φόβο, αλλά με κυριαρχία. Η απόγνωση της ανεργίας έχει μετατραπεί σε μια σκληρή, ακατέργαστη αυτοπεποίθηση.

ΔΑΣΚΑΛΑ ΧΟΡΟΥ

(CONT'D)

Έτσι! Τώρα το έχεις! Μην το
σκέφτεσαι, νιώσε το!

Η Δέσποινα ανεβαίνει στον στύλο με μια κίνηση που δείχνει πως έχει αφήσει πίσω της την εύθραυστη τραπεζική υπάλληλο. Το σώμα της, που κάποτε ήταν κλειδωμένο στις συμβάσεις της καθημερινότητας, τώρα εκτελεί ακροβατικά που απαιτούν δύναμη και απόλυτο έλεγχο. Κοιτάζει το είδωλό της στον καθρέφτη και δεν βλέπει πια ένα θύμα της μοίρας. Βλέπει μια γυναίκα που, παρά τον βούρκο που την περιβάλλει, ανακαλύπτει μια λανθάνουσα δύναμη μέσα της. Κάθε της κίνηση είναι μια δήλωση επιβίωσης ενάντια στον ύπουλο Αντώνη και την κοινωνία που την απέριψε.

Η κάμερα εστιάζει στο πρόσωπό της. Το χαμόγελό της είναι πλέον αινιγματικό, σχεδόν προκλητικό. Αυτή η νέα αυτοπεποίθηση είναι το εργαλείο που θα την κάνει αργότερα μια "αισθησιακή χορεύτρια" που θα μαγέψει τον Θανάση. Καθώς η Rock μουσική φτάνει στην κορύφωσή της, η Δέσποινα κάνει μια τελική, εντυπωσιακή στροφή και προσγειώνεται στο πάτωμα με απόλυτη χάρη. Ανασαίνει βαριά, αλλά το κεφάλι της είναι ψηλά. Είναι έτοιμη να αντιμετωπίσει τη νύχτα, έχοντας καταλάβει πως η αρετή της μπορεί να δοκιμάζεται, αλλά η θέλησή της για ζωή παραμένει ανυπολόγιστη.

Η Δέσποινα ολοκληρώνει την προπόνησή της. Η αυτοπεποίθηση που απέκτησε στον στύλο καθρεφτίζεται στο βλέμμα της. Μαζεύει τα πράγματά της και κατευθύνεται προς την έξοδο της σχολής, όπου την περιμένει η μαύρη λιμουζίνα.

Στην είσοδο στέκεται ο ΑΝΤΩΝΗΣ, καπνίζοντας ένα ακριβό τσιγάρο. Την κοιτάζει από πάνω μέχρι κάτω με εκείνο το γνωστό, ύπουλο χαμόγελο.

ΑΝΤΩΝΗΣ

Εντυπωσιακή η μεταμόρφωση,
Δέσποινα. Φαίνεται πως τα μαθήματα
έπιασαν τόπο. Είσαι έτοιμη να
γίνεις η βασίλισσα της νύχτας;

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(με σταθερή φωνή) Είμαι έτοιμη να
κάνω αυτό που πρέπει για να
επιβιώσω, Αντώνη. Τίποτα λιγότερο,
τίποτα περισσότερο.

ΑΝΤΩΝΗΣ

Έτσι σε θέλω. Ξέχνα την τράπεζα,
ξέχνα τις παλιές σου αρετές. Απόψε,
στο κλαμπ, θα δείξεις σε όλους τι
σημαίνει πραγματική σαγήνη.

Η Δέσποινα μπαίνει στο αυτοκίνητο, ενώ ο Αντώνης την ακολουθεί, ικανοποιημένος που το σχέδιό του να την ωθήσει στην πορνεία και τον αισθησιακό χορό αποδίδει καρπούς.

Η Rock μουσική από τη σχολή σβήνει, δίνοντας τη θέση της στους ήχους της νυχτερινής Αθήνας, καθώς η Δέσποινα οδεύει προς το σημείο όπου αργότερα θα γνωρίσει τον Θανάση. Παρά τη σκληρότητα της στιγμής, η ίδια γνωρίζει πως αυτή η ζωή είναι ένας σταθμός που θα την στιγματίσει, αλλά με τη στήριξη του Θανάση, στο τέλος θα οδηγηθεί στη λύτρωση.

Fade out

12. ΣΚΗΝΗ ΔΩΔΕΚΑΤΗ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ / ΣΠΙΤΙ ΔΕΣΠΟΙΝΑΣ - ΑΠΟΓΕΥΜΑ

12.

Η Δέσποινα μπαίνει στο σπίτι. Η ενέργεια της σχολής και η ένταση της rock μουσικής έχουν δώσει τη θέση τους σε μια βαριά σιωπή. Αφήνει τα πράγματά της στην άκρη και κοιτάζει το σώμα της στον καθρέφτη – υπάρχουν μελανιές στα μπούτια της από τον στύλο, παράσημα μιας μάχης που δεν επέλεξε ποτέ.

Το κινητό της χτυπάει. Στην οθόνη: «MAMA».

Η Δέσποινα παγώνει. Η νέα της αυτοπεποίθηση καταρρέει μέσα σε δευτερόλεπτα. Προσπαθεί να ρυθμίσει την ανάσα της, φοράει το «προσωπείο» της παλιάς Δέσποινας και απαντά.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

Ναι ; μαμα ;

ΜΗΤΕΡΑ (V.O.)

Δεσποινάκι μου, πού είσαι; Σε έπαιρνα πριν και δεν το σήκωνες.
Ακούγεται λαχανιασμένη, παιδί μου.
Πάλι τρέχεις στην τράπεζα;

Η Δέσποινα κλείνει τα μάτια, νιώθοντας έναν κόμπο στον λαιμό. Το ψέμα γίνεται κάθε μέρα και πιο βαρύ

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

Ναι, μαμά... είχαμε πολλή δουλειά σήμερα. Έκανα και κάποιες υπερωρίες. Ξέρεις πώς είναι, τώρα που λείπουν άτομα, μας πιέζουν παραπάνω.

ΜΗΤΕΡΑ (V.O.)

Να προσέχεις την υγεία σου, αστέρι μου.

(MORE)

ΜΗΤΕΡΑ (CONT'D)

Μην τους αφήνεις να σε εξαντλούν.
Αλλά τουλάχιστον έχεις μια καλή
δουλειά, ένα περιβάλλον με επίπεδο.
Είσαι κορίτσι με αρετές εσύ, δεν
σου ταιριάζουν τα δύσκολα. Ο Θεός
να σε έχει καλά.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(με δάκρυα που αρχίζουν να
τρέχουν)

Ναι ο Θεός μαζί μας μαμα

ΜΗΤΕΡΑ (V.O.)

Σου έστειλα λίγο λάδι και καλούδια
με το ΚΤΕΛ. Να πας να τα πάρεις, να
τρως σωστά. Σε καμαρώνω, Δέσποινα.
Όλο το χωριό για σένα λέει.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(σφίγγοντας το τηλέφωνο) Ευχαριστώ,
μαμά... Πρέπει να κλείσω τώρα.
Έχω... έχω να ετοιμάσω κάτι χαρτιά
για αύριο. Σ' αγαπώ.

Κλείνει το τηλέφωνο και καταρρέει στον καναπέ. Η αντίθεση
ανάμεσα στην εικόνα που έχει η μητέρα της γι' αυτήν και στην
πραγματικότητα της οδού Φυλής και του Αντώνη την διαλύει.

Κοιτάζει τις μελανιές στα πόδια της. Το στίγμα δεν είναι πια
μόνο ψυχικό, αρχίζει να γίνεται και σωματικό. Ξέρει ότι το
βράδυ πρέπει να μεταμορφωθεί ξανά, αλλά για την ώρα, μέσα στο
άδειο σπίτι, είναι απλώς η Δέσποινα που έχασε τον δρόμο της
στην προσπάθεια να επιβιώσει.

13. ΣΚΗΝΗ ΔΕΚΑΤΗ ΤΡΙΤΗ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ / ΝΥΧΤΕΡΙΝΟ ΚΛΑΜΠ - ΝΥΧΤΑ

13.

Η ατμόσφαιρα είναι πνιγερή, γεμάτη καπνό και δυνατή μουσική.
Η Δέσποινα, μεταμορφωμένη πλέον σε αισθησιακή χορεύτρια,
βρίσκεται στο καμαρίνι και ετοιμάζεται. Ο ΑΝΤΩΝΗΣ μπαίνει
μέσα χωρίς να χτυπήσει, το βλέμμα του είναι άγριο.

ΑΝΤΩΝΗΣ

Απόψε έχουμε έναν «ειδικό» πελάτη.
Θέλει περισσότερα από έναν χορό,
Δέσποινα. Και θα του τα δώσεις.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(σηκώνεται απότομα, η αυτοπεποίθηση από τη σχολή βγαίνει μπροστά)
Είπαμε μόνο χορό, Αντώνη. Αυτή ήταν η συμφωνία μας. Δεν θα κάνω τίποτα παραπάνω.

Ο Αντώνης γελάει ειρωνικά και την πλησιάζει απειλητικά. Της πιάνει σφιχτά το μπράτσο.

ΑΝΤΩΝΗΣ

Ξέχασες ποιος σε έβγαλε από το δρόμο; Εγώ σε ταΐζω! Θα κάνεις ό,τι σου πω.

ΔΡΑΚΟΣ (ΠΕΛΑΤΗΣ), ένας ογκώδης και μεθυσμένος άντρας, μπαίνει στο καμαρίνι παραπατώντας.

ΔΡΑΚΟΣ

Αυτή είναι η μικρή; Πολλά λόγια λέτε...

Πλησιάζει τη Δέσποινα και απλώνει το χέρι του χυδαία. Η Δέσποινα, ενστικτωδώς, χρησιμοποιεί μια κίνηση που έμαθε στη σχολή χορού για να αποφύγει τη λαβή του.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

Μην με ακουμπάς

ΑΝΤΩΝΗΣ

(ουρλιάζοντας)

Κατσέ φρόνημα

Ο Αντώνης πάει να τη χαστουκίσει, αλλά η Δέσποινα σκύβει γρήγορα (κίνηση από την προπόνηση της Rock μουσικής) και τον σπρώχνει με δύναμη πάνω σε ένα τραπέζι με ποτά. Τα μπουκάλια σπάνε με κρότο.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΔΡΑΣΗΣ:

Ο Δράκος ορμάει στη Δέσποινα. Εκείνη αρπάζει μια τσάντα και τον χτυπάει στο πρόσωπο, κερδίζοντας χρόνο.

Τρέχει προς την έξοδο κινδύνου, αλλά ο Αντώνης σηκώνεται και την προλαβαίνει, αρπάζοντάς την από τα μαλλιά.

Η Δέσποινα γυρίζει και του ρίχνει μια δυνατή κλωτσιά στο καλάμι. Ο Αντώνης σφαδάζει.

Μέσα στον πανικό, η Δέσποινα αρπάζει το κινητό της και την τσάντα της, σπρώχνει έναν σερβιτόρο που της κλείνει το δρόμο και βγαίνει τρέχοντας στο σκοτεινό στενό πίσω από το κλαμπ.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ / ΣΤΕΝΟ - ΣΥΝΕΧΕΙΑ

Η Δέσποινα τρέχει στην άσφαλτο, οι γόβες της χτυπούν δυνατά στο έδαφος. Η ανάσα της είναι κομμένη. Ακούει τις φωνές του Αντώνη από πίσω να την βρίζουν.

ΑΝΤΩΝΗΣ

(CONT'D)

Πουτάνα , θα σε βρω

Η Δέσποινα στρίβει σε μια γωνία και βλέπει το φως μιας εκκλησίας που είναι ακόμα ανοιχτή για μια ολονυχτία. Χωρίς να το σκεφτεί, ορμάει μέσα.

14. ΣΚΗΝΗ ΔΕΚΑΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ / ΕΚΚΛΗΣΙΑ - ΝΥΧΤΑ

14.

Η πόρτα κλείνει πίσω της με δύναμη. Η σιωπή του ναού την χτυπάει σαν κύμα. Η Δέσποινα καταρρέει στο πάτωμα, τρέμοντας ολόκληρη, με το προκλητικό της ρούχο σχισμένο και το μακιγιάζ κατεστραμμένο.

Ένα χέρι απλώνεται μπροστά της. Είναι ο ΘΑΝΑΣΗΣ. Την κοιτάζει με βαθιά λύπη και κατανόηση, χωρίς ίχνος κριτικής.

ΘΑΝΑΣΗΣ

Είσαι ασφαλής εδώ. Μην φοβάσαι.

Η Δέσποινα τον κοιτάζει στα μάτια. Είναι η πρώτη φορά που κάποιος την βλέπει μέσα στον «βούρκο» και δεν θέλει να την εκμεταλλευτεί. Η δράση σταματά και ξεκινά η στιγμή της πρώτης τους ουσιαστικής επαφής.

Η Δέσποινα κοιτάζει το χέρι του Θανάση σαν να είναι κάτι απόκοσμο. Η ανάσα της είναι ακόμα γρήγορη, κοφτή. Έξω από τη βαριά ξύλινη πόρτα, ακούγονται τα φρεναρίσματα ενός αυτοκινήτου και οι φωνές του Αντώνη που την ψάχνει στο στενό.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(με τρεμάμενη φωνή, προσπαθώντας να καλύψει το σχισμένο της ρούχο) Θα με βρουν... Πρέπει να φύγω, θα σου δημιουργήσω πρόβλημα.

ΘΑΝΑΣΗΣ

(σταθερά, με μια ηρεμία που την καθηλώνει) Εδώ μέσα δεν μπαίνει κανείς για να κάνει κακό. Μείνε στη σκιά.

Ο Θανάσης βγάζει τη ζακέτα του και την ακουμπά στους ώμους της. Η ζεστασιά του υφάσματος έρχεται σε πλήρη αντίθεση με την παγωμένη ατμόσφαιρα του κλαμπ που μόλις άφησε πίσω της. Η Δέσποινα ξεσπά σε λυγμούς, κρύβοντας το πρόσωπό της στα χέρια της.

ΘΑΝΑΣΗΣ

(CONT'D)

Σε θυμάμαι. Ήσουν εδώ πριν μερικές μέρες. Είχες το ίδιο βλέμμα τότε, αλλά τώρα... τώρα μοιάζει σαν να κουβαλάς όλο τον κόσμο στην πλάτη σου.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(ανάμεσα στους λυγμούς) Δεν ξέρεις ποια είμαι. Αν ήξερες τι έκανα απόψε... πού ήμουν... δεν θα με άγγιζες καν.

ΘΑΝΑΣΗΣ

(χαμογελώντας ανεπαίσθητα) Δεν με νοιάζει πού ήσουν, αλλά πού θέλεις να πας από δω και πέρα. Ο Θεός δεν κοιτάζει τα ρούχα σου, Δέσποινα. Κοιτάζει την καρδιά σου που χτυπάει σαν πληγωμένο πουλί.

Η Δέσποινα σηκώνει το κεφάλι. Το μακιγιάζ της έχει απλωθεί παντού, αλλά τα μάτια της, για πρώτη φορά μετά από καιρό, αρχίζουν να βλέπουν ένα αμυδρό φως. Ο Θανάσης κάθεται στο πάτωμα δίπλα της, χωρίς να την πιέζει, χωρίς να ρωτάει λεπτομέρειες για τον Αντώνη ή την οδό Φυλής.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

Θέλω απλώς να σταματήσω να τρέχω.
Θέλω να γίνω ξανά αυτή που ήμουν.

Η ιερή γαλήνη του ναού θρυμματίζεται απότομα. Η βαριά ξύλινη πόρτα ανοίγει με μια βίαιη κλωτσιά, χτυπώντας στον τοίχο με έναν εκκωφαντικό ήχο. Ο ΑΝΤΩΝΗΣ μπαίνει μέσα, με το πρόσωπο παραμορφωμένο από την οργή. Πίσω του ακολουθούν δύο ογκώδεις μπράβοι, οι σκιές τους μακραίνουν απειλητικά πάνω στις αγιογραφίες.

ΑΝΤΩΝΗΣ

(ουρλιάζοντας) Νόμιζες ότι θα
κρυφτείς

ΑΝΤΩΝΗΣ

(CONT'D)

εδώ μέσα, σκύλα; Στο σπίτι του
Θεού;

Η Δέσποινα τινάζεται όρθια, τρέμοντας. Ο Θανάσης μπαίνει
μπροστά της, απλώνοντας τα χέρια του σαν ασπίδα.

ΘΑΝΑΣΗΣ

(με ηρεμία που εξοργίζει τον
Αντώνη) Φύγετε. Εδώ είναι ιερός
χώρος. Δεν έχετε καμία δουλειά.

ΑΝΤΩΝΗΣ

(γελά ειρωνικά)

Ιερός χώρος; Αυτή εδώ είναι δική
μου! Είναι περιουσία μου! Πιάστε
τον!

Με ένα νεύμα του Αντώνη, οι δύο μπράβοι ορμούν. Ο πρώτος
αρπάζει τον Θανάση από το πέτο και τον καρφώνει πάνω σε ένα
ξύλινο προσκυνητάρι. Ο Θανάσης δεν σηκώνει χέρι, δεν
αντιστέκεται με βία.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(κραυγάζοντας)

Σταματήστε! Αφήστε τον! Αντώνη, θα
έρθω μαζί σου, μόνο μην τον
χιτυπάτε!

ΑΝΤΩΝΗΣ

Τώρα είναι αργά για συμφωνίες,
Δέσποινα. Πρέπει να πάρεις ένα
μάθημα.

Ο ένας μπράβος ρίχνει μια δυνατή γροθιά στο στομάχι του
Θανάση. Ο Θανάσης διπλώνεται στα δύο, πέφτοντας στα γόνατα. Ο
δεύτερος τον κλωτσάει στα πλευρά. Ο ήχος των χτυπημάτων
αντηχεί στον τρούλο της εκκλησίας, πνίγοντας τις κραυγές της
Δέσποινας.

Ο Θανάσης φτύνει αίμα στο μαρμάρινο πάτωμα, αλλά τα μάτια του
παραμένουν καρφωμένα στη Δέσποινα, γεμάτα μια παράξενη
θυσιαστική γαλήνη.

ΑΝΤΩΝΗΣ

(CONT'D)

(πλησιάζει τον Θανάση και τον αρπάζει από τα μαλλιά, σηκώνοντας το κεφάλι του) Τι λες τώρα, άγιε άνθρωπε; Πού είναι ο Θεός σου να σε σώσει από τα χέρια μου;

ΘΑΝΑΣΗΣ

(με κομμένη ανάσα, ψιθυριστά)
Είναι... εδώ... και σε βλέπει.

Ο Αντώνης, εκτός εαυτού, ετοιμάζεται να του δώσει το τελειωτικό χτύπημα, όταν η Δέσποινα, θυμούμενη την αυτοπεποίθηση και τη δύναμη που ένωσε στη σχολή χορού, αρπάζει ένα βαρύ μπρούτζινο μανουάλι.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(με φωνή που τρέμει από οργή, όχι από φόβο) αφησε τον

15. ΣΚΗΝΗ ΔΕΚΑΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ / ΣΠΙΤΙ ΔΕΣΠΟΙΝΑΣ - ΝΥΧΤΑ

15.

Η πόρτα του διαμερίσματος ανοίγει και κλείνει με δύναμη. Η Δέσποινα στηρίζεται πάνω της, ανασαίνοντας σαν κυνηγημένο ζώο. Η εικόνα του Θανάση πεσμένου στο πάτωμα της εκκλησίας, να δέχεται τα χτυπήματα του Αντώνη για χάρη της, είναι καρφωμένη στο μυαλό της.

Κλειδώνει την πόρτα με τρεις στροφές, βάζει την αλυσίδα και σέρνει το βαρύ ξύλινο έπιπλο της εισόδου μπροστά από το άνοιγμα. Τα χέρια της είναι λερωμένα με το αίμα του Θανάση και τη σκόνη της εκκλησίας.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(ψιθυριστά, τρέποντας ολόκληρη) Τον σκότωσαν... εξαιτίας μου τον σκότωσαν...

Τρέχει στο μπάνιο. Ανοίγει τη βρύση στο κρύο και τρίβει τα χέρια της με μανία, σαν να θέλει να βγάλει από πάνω της όχι μόνο το αίμα, αλλά και τη μυρωδιά του κλαμπ, το άρωμα του Αντώνη, το στίγμα της οδού Φυλής.

Επιστρέφει στο σαλόνι και αρχίζει να μαζεύει πράγματα μηχανικά. Αρπάζει μια βαλίτσα και πετάει μέσα ό,τι βρίσκει μπροστά της:

Το πτυχίο της.

Μια φωτογραφία της μαμάς της.

Τα χρήματα που της έδωσε ο Αντώνης – τα κοιτάζει για μια στιγμή με μίσος, αλλά τα παίρνει. Είναι το «εισιτήριο» για να εξαφανιστεί.

Ξαφνικά, το κινητό της δονείται πάνω στο τραπέζι. Είναι ένα μήνυμα από άγνωστο αριθμό. Το ανοίγει με τρεμάμενα δάχτυλα.

ΜΗΝΥΜΑ:

"Δεν μπορείς να κρυπτείς πουθενά. Ο Αντώνης δεν ξεχνάει."

Η Δέσποινα σβήνει το φως και κάθεται στο πάτωμα, πίσω από τον καναπέ. Κοιτάζει το σκοτάδι. Η αυτοπεποίθηση που ένιωθε στη σχολή χορού έχει δώσει τη θέση της στον απόλυτο τρόμο, αλλά και σε κάτι άλλο: μια φλόγα εκδίκησης.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(CONT'D)

(με φωνή που έχει πλέον σκληρύνει)
Αν ζει... αν ο Θανάσης ζει, θα τα
αλλάξω όλα.

Μέσα στο σκοτεινό διαμέρισμα, η Δέσποινα περιμένει το ξημέρωμα, ξέροντας ότι η επιστροφή στο σπίτι δεν ήταν το τέλος, αλλά η αρχή μιας καταδίωξης που θα την οδηγήσει είτε στην οριστική καταστροφή είτε στη μεγάλη λύτρωση.

16. ΣΚΗΝΗ ΔΕΚΑΤΗ ΕΚΤΗ : ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ / ΣΧΟΛΗ ΧΟΡΟΥ - ΗΜΕΡΑ

16.

Η σχολή είναι άδεια. Δεν υπάρχει μουσική, μόνο ο υπόκωφος θόρυβος της πόλης που φτάνει από τα κλειστά παράθυρα. Η Δέσποινα κάθεται στο πάτωμα, ακουμπισμένη στον καθρέφτη, κοιτάζοντας τον στύλο στο κέντρο της αίθουσας. Το βλέμμα της είναι χαμένο, σκεπτικό, κουβαλώντας το βάρος της προηγούμενης νύχτας.

Φοράει ακόμα τη ζακέτα του Θανάση. Την σφίγγει πάνω της, σαν να προσπαθεί να κρατηθεί από τη γαλήνη του, ενώ οι εικόνες της βίας του Αντώνη παίζουν σε επανάληψη στο μυαλό της.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(μονολογεί χαμηλόφωνα) Πώς έφτασα
εδώ; Μια τράπεζα... ένα γραφείο...
και τώρα το αίμα ενός αθώου στα
χέρια μου.

Σηκώνεται αργά. Πλησιάζει τον στύλο και τον αγγίζει. Το μέταλλο είναι κρύο. Θυμάται την αυτοπεποίθηση που ένιωθε χθες, την ψευδαίσθηση ότι ο χορός θα ήταν η πανοπλία της. Τώρα ξέρει ότι στον «βούρκο» του Αντώνη, τίποτα δεν είναι αρκετό για να σε προστατέψει.

ΔΑΣΚΑΛΑ ΧΟΡΟΥ

(μπαίνουντας στην αίθουσα, σταματάει
βλέποντας την κατάστασή της)
Δέσποινα; Τι έγινε; Είσαι χλωμή...

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

Θέλω να μάθω περισσότερα. Όχι μόνο
να χορεύω. Θέλω να μάθω πώς να
χρησιμοποιώ το σώμα μου για να
επιβιώσω. Δεν θέλω να ξαναφοβηθώ,
ποτέ.

ΔΑΣΚΑΛΑ ΧΟΡΟΥ

Δέσποινα... κοίταξέ με. Αυτά τα
σημάδια, αυτό το βλέμμα... Πού
είσαι μπλεγμένη, κορίτσι μου; Σε τι
κόσμο μπήκες;;

Η Δέσποινα προσπαθεί να κρατήσει την ψυχραιμία της. Σφίγγει
τα δόντια, θέλει να φανεί δυνατή, θέλει να δείξει πως η «νέα»
Δέσποινα δεν λυγίζει. Όμως, η ερώτηση της δασκάλας χτυπάει
κατευθείαν στην πληγή. Η εικόνα του Αντώνη να χτυπάει τον
Θανάση μέσα στην εκκλησία επιστρέφει σαν ηλεκτρικό σοκ.

Τα χείλη της αρχίζουν να τρέμουν. Η άμυνά της καταρρέει.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(με σπασμενη φωνη)

Δεν ήθελα... δεν ήθελα να γίνει
έτσι...

Ξαφνικά, ξεσπάει σε γοερά κλάματα. Καλύπτει το πρόσωπό της με
τα χέρια της και λυγίζει, πέφτοντας στα γόνατα πάνω στο
ξύλινο πάτωμα της σχολής. Είναι το κλάμα της συσσωρευμένης
πίεσης, της ντροπής για την οδό Φυλής, του τρόμου για τον
Αντώνη και της ενοχής για τον Θανάση.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(CONT'D)

(ανάμεσα στους λυγμούς) Έχασα τα
πάντα... Την τράπεζα, την
αξιοπρέπειά μου, τις αρετές μου...
Έμπλεξα με ανθρώπους που δεν έχουν
ψυχή. Και τώρα... τώρα ένας
άνθρωπος που δεν έφταιγε σε τίποτα,
πληρώνει το δικό μου λάθος!

Η Δασκάλα κάθεται δίπλα της στο πάτωμα και την αγκαλιάζει
σφιχτά. Η Δέσποινα κλαίει πάνω στον ώμο της, αφήνοντας όλη
την απόγνωση της ανεργίας και του «βούρκου» να βγει προς τα
έξω.

ΔΑΣΚΑΛΑ ΧΟΡΟΥ

Κλάψε, βγάλ' τα όλα. Αλλά μετά θα
σηκωθείς. Δεν θα τους αφήσεις να σε
τσακίσουν.

Μέσα στην άδεια αίθουσα, το κλάμα της Δέσποινας αντηχεί σαν
μια κάθαρση. Είναι η στιγμή που η παλιά Δέσποινα πεθαίνει
οριστικά και η γυναίκα που θα παλέψει για τη λύτρωσή της
αρχίζει να γεννιέται μέσα από τον πόνο.

Η Δέσποινα σκουπίζει τα μάτια της με το μανίκι από τη ζακέτα
του Θανάση. Η αναπνοή της είναι ακόμα τρεμάμενη, αλλά το
κλάμα την έχει «ξεπλύνει». Η Δασκάλα την κοιτάζει σταθερά, με
ένα βλέμμα που δεν περιέχει οίκτο, αλλά μια πρόκληση.

ΔΑΣΚΑΛΑ ΧΟΡΟΥ

(CONT'D)

Άκουσε με καλά. Ο Αντώνης και οι
όμοιοί του τρέφονται από τον φόβο
σου. Αν πας απόψε στο κλαμπ και
χορέψεις όπως χθες, θα είσαι απλώς
ένα θύμα.

Η Δασκάλα σηκώνεται και της τείνει το χέρι. Η Δέσποινα την
κοιτάζει απορημένη.

ΔΑΣΚΑΛΑ ΧΟΡΟΥ

(CONT'D)

Σου έχω μια πρόταση. Υπάρχει ένας
χορός που δεν είναι για να
σαγηνεύεις τους άλλους, αλλά για να
επιβάλλεσαι. Ένα "Solo" που
συνδυάζει το Pole Dancing με
σύγχρονο χορό και στοιχεία
αυτοάμυνας.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(ψιθιριστά)

Τι εννοείς

ΔΑΣΚΑΛΑ ΧΟΡΟΥ

Θα φτιάξουμε μια χορογραφία που θα
είναι η δήλωση της ελευθερίας σου.
Θα χρησιμοποιήσεις τη δύναμη που
έμαθες στη Rock, αλλά θα προσθέσεις
την οργή σου. Όταν σε δουν στη
σκηνή, δεν θα θέλουν να σε
αγγίξουν... θα σε φοβούνται.

Η Δασκάλα πηγαίνει στο ηχοσύστημα και βάζει ένα κομμάτι με
αργό, βαρύ μπάσο και απότομα ξεσπάσματα ηλεκτρικής κιθάρας.

ΔΑΣΚΑΛΑ ΧΟΡΟΥ

(CONT'D)

Αυτή είναι η πρότασή μου: Μείνε εδώ όλη μέρα. Θα δουλέψουμε μέχρι να ματώσουν τα χέρια σου. Αν είναι να γυρίσεις σε αυτόν τον βούρκο, θα γυρίσεις ως ο χειρότερος επιάλτης τους. Θα είναι ο δικός σου "χορός του θανάτου" για τον Αντώνη.

Η Δέσποινα σηκώνεται αργά. Το βλέμμα της κλειδώνει πάνω στον στύλο. Η ιδέα να μετατρέψει την ταπείνωσή της σε όπλο αρχίζει να ριζώνει μέσα της.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

Δείξε μου... Δείξε μου πώς να τους κάνει να τρέμουν.

Η Δέσποινα βγάζει τη ζακέτα του Θανάση, την ακουμπά προσεκτικά σε μια καρέκλα και παίρνει θέση μάχης κάτω από τον στύλο. Η προπόνηση για τη μεγάλη ανατροπή ξεκινά.

Η μουσική ξεκινά. Ένα βαρύ, επαναλαμβανόμενο μπάσο που θυμίζει χτύπο καρδιάς. Η Δασκάλα αρχίζει να κινείται γύρω από τον στύλο, αλλά οι κινήσεις της δεν έχουν καμία σχέση με το "κλασικό" pole dancing. Είναι κοφτές, επιθετικές, σχεδόν πολεμικές.

ΔΑΣΚΑΛΑ ΧΟΡΟΥ

Εδώ δεν χαμογελάς. Εδώ διεκδικείς τον χώρο σου. Κάθε κίνηση είναι ένα χτύπημα!

ΠΡΩΤΗ ΛΗΨΗ: Η Δέσποινα ανεβαίνει στον στύλο, αλλά γλιστράει. Τα χέρια της πονάνε. Η Δασκάλα της φωνάζει: "Σκέψου τον Θανάση στο πάτωμα! Σκέψου το αίμα του!"

ΔΕΥΤΕΡΗ ΛΗΨΗ: Η Δέσποινα εκτελεί μια πτώση ελεγχόμενη (dead drop). Το σώμα της χτυπάει στο στρώμα με δύναμη. Σηκώνεται αμέσως. Το βλέμμα της αρχίζει να αγριεύει.

ΤΡΙΤΗ ΛΗΨΗ: Η χορογραφία εξελίσσεται. Η Δέσποινα χρησιμοποιεί τον στύλο ως μοχλό για να εκτοξεύσει το σώμα της σε μια κλωτσιά στον αέρα. Είναι μια κίνηση που συνδυάζει τη χάρη του χορού με την αποτελεσματικότητα μιας μάχης.

ΔΑΣΚΑΛΑ ΧΟΡΟΥ

(CONT'D)

Τώρα! Χρησιμοποίησε την οργή σου!

Η Δέσποινα πιάνει τον στύλο και περιστρέφεται με τέτοια ταχύτητα που τα μαλλιά της γίνονται μια δίνη.

Όταν προσγειώνεται, η στάση της είναι χαμηλή, σαν πάνθηρας έτοιμος να επιτεθεί. Δεν είναι πια η κοπέλα που έκλαιγε πριν από λίγο. Είναι ένα όπλο που ακονίζεται.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(ανασαίνοντας βαριά) παλι . Απο την αρχή.

ΔΑΣΚΑΛΑ ΧΟΡΟΥ

Είσαι σίγουρη; Έχεις βγάλει κάλους στα χέρια, Δέσποινα.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(κοιτάζοντας τις παλάμες της που έχουν αρχίσει να ματώνουν) Αυτός ο πόνος είναι τίποτα μπροστά σε αυτό που ένιωσα στην εκκλησία. Αν ο Αντώνης θέλει σόου... θα του δώσω το τελευταίο σόου της ζωής του.

Η μουσική δυναμώνει ξανά. Η Δέσποινα ορμάει στον στύλο με μια πρωτόγονη δύναμη. Η "πρόταση χορού" της δασκάλας έχει μετατραπεί σε ένα τελετουργικό εκδίκησης. Η τραπεζική υπάλληλος έχει θαφτεί κάτω από το ξύλινο πάτωμα της σχολής και στη θέση της στέκεται μια γυναίκα που δεν έχει πια τίποτα να χάσει.

Fade out

17. ΣΚΗΝΗ ΔΕΚΑΤΗ ΕΒΔΟΜΗ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ / ΣΧΟΛΗ ΧΟΡΟΥ - ΑΠΟΓΕΥΜΑ

17.

Η Δέσποινα είναι ξαπλωμένη στο πάτωμα, εξαντλημένη από την προπόνηση. Ο ιδρώτας τρέχει στο πρόσωπό της και η ανάσα της σφυρίζει. Η σιωπή της αίθουσας διακόπτεται από το έντονο "ντιν" μιας ειδοποίησης.

Σέρνεται προς το κινητό της που είναι ακουμπισμένο δίπλα στη ζακέτα του Θανάση. Το χέρι της τρέμει καθώς ξεκλειδώνει την οθόνη. Περιμένει άλλη μια απειλή από τον Αντώνη, αλλά το μήνυμα είναι από έναν άγνωστο αποστολέα, έναν καλλιτεχνικό πράκτορα.

ΜΗΝΥΜΑ:

"Γεια σου Δέσποινα. Είδα το βίντεο από την προπόνησή σου στη σχολή (μου το έστειλε η δασκάλα σου). Ψάχνουμε μια performer με τη δική σου ενέργεια για τη μεγάλη Rock συναυλία στο ΟΑΚΑ το Σάββατο. Η πρόταση είναι για το κεντρικό act. 5.000 ευρώ και συμβόλαιο για την περιοδεία. Σε περιμένουμε για την τελική audition αύριο."

Η Δέσποινα μένει με το στόμα ανοιχτό. Κοιτάζει το μήνυμα ξανά και ξανά. Τα 5.000 ευρώ είναι η ελευθερία της. Είναι τα χρέη της, η σωτηρία του Θανάση, το τέλος της οδού Φυλής. Είναι η "έξοδος" από τον βούρκο που δεν είχε τολμήσει ποτέ να ονειρευτεί.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(ψιθυριστά, με τα μάτια να λάμπουν)
Συναυλία... Μια πραγματική σκηνή.
Όχι το κλαμπ. Όχι ο Αντώνης.

Η Δασκάλα πλησιάζει και της χαμογελάει με νόημα.

ΔΑΣΚΑΛΑ ΧΟΡΟΥ

Είναι η ευκαιρία σου, Δέσποινα.
Αυτή η συναυλία είναι το εισιτήριο
για να τους στείλεις όλους στον
Διάολο. Εκεί, το φως θα είναι πάνω
σου και κανείς δεν θα μπορεί να σε
αγγίξει.

Η Δέσποινα σηκώνεται όρθια. Η κούραση εξαφανίζεται, δίνοντας τη θέση της σε μια ηλεκτρισμένη ελπίδα. Σφίγγει το κινητό στο στήθος της.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

Αν το πάρω αυτό το συμβόλαιο, ο
Αντώνης δεν θα μπορεί να με
πλησιάσει ποτέ ξανά. Θα έχω τη
δύναμη να τον καταστρέψω.

Κοιτάζει το είδωλό της στον καθρέφτη. Για πρώτη φορά, δεν βλέπει το "στίγμα" της αισθησιακής χορεύτριας, αλλά μια καλλιτέχνίδα που ετοιμάζεται να κατακτήσει τη σκηνή και τη ζωή της πίσω.

18. ΣΚΗΝΗ ΔΕΚΑΤΗ ΟΓΔΟΗ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ / ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΣΩΡΟΥΧΩΝ - ΜΕΡΑ

18.

Η ατμόσφαιρα στο κατάστημα είναι πολυτελής, με απαλό φωτισμό και το άρωμα ακριβού μεταξιού να πλανιέται στον αέρα. Η Δέσποινα κινείται ανάμεσα στις κρεμάστρες, αλλά η στάση του σώματός της έχει αλλάξει. Δεν είναι πια η φοβισμένη κοπέλα που κρυβόταν· το βλέμμα της είναι στοχοπροσηλωμένο.

Αυτή η αγορά δεν είναι για τον Αντώνη. Είναι η «πανοπλία» της για τη συναυλία.

ΠΩΛΗΤΡΙΑ

(πλησιάζοντας με ευγένεια)
Αναζητάτε κάτι συγκεκριμένο; Ίσως
κάτι σε δαντέλα για μια ιδιαίτερη
περίσταση;

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

Ψάχνω κάτι που να αντέχει. Κάτι σε
μαύρο δέρμα ή ενισχυμένο latex.
Πρέπει να είναι ελαστικό για έντονη
κίνηση, αλλά να φαίνεται επιθετικό.
Σαν στολή μάχης.

Η πωλήτρια, διακρίνοντας την ένταση αλλά και την
αποφασιστικότητα της Δέσποινας, την οδηγεί σε μια βιτρίνα στο
πίσω μέρος του καταστήματος. Με μια προσεκτική κίνηση, βγάζει
από μια κρεμάστρα ένα σετ εσωρούχων που μοιάζει να φτιάχτηκε
για τη στιγμή.

ΠΩΛΗΤΡΙΑ

Δες αυτό. Είναι η τελευταία
κολεξιόν.

Είναι ένα μαύρο, δαντελωτό σουτιέν με ενισχυμένες
λεπτομέρειες από σατέν και ένα βρακί με ψηλά κοψίματα που
αγκαλιάζουν τις καμπύλες. Η δαντέλα είναι πυκνή, σχεδόν
άγρια, και τα δεσίματα στις πλάτες θυμίζουν πλέγμα. Είναι
σέξι, αλλά με έναν τρόπο που εκπέμπει δύναμη, όχι αδυναμία.

ΠΩΛΗΤΡΙΑ

(CONT'D)

Αυτό δεν είναι απλό εσώρουχο. Είναι
δήλωση. Αν χορέψεις με αυτό, δεν θα
βλέπουν απλώς μια γυναίκα, θα
βλέπουν μια φωτιά.

Η Δέσποινα το πιάνει στα χέρια της. Το ύφασμα είναι ελαφρύ
αλλά η κατασκευή του στιβαρή. Το φέρνει μπροστά στο σώμα της,
κοιτάζοντας τον καθρέφτη. Η αντίθεση της μαύρης δαντέλας με
το δέρμα της την κάνει να νιώθει μια ηλεκτρική εκκένωση.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(με ένα σιγουρευμένο
χαμόγελο)
Είναι τέλειο !

ΠΩΛΗΤΡΙΑ

Θα το δοκιμάσετε;

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

Όχι. Ξέρω ότι μου κάνει. Το νιώθω
ήδη πάνω μου.

Καθώς πηγαίνει προς το ταμείο, η Δέσποινα νιώθει πως αυτό το σκετς είναι ο συνδυαστικός κρίκος: η θηλυκότητα που της έκλεψε ο Αντώνης, τώρα επιστρέφει ως δικό της εργαλείο για τη σκηνή του ΟΑΚΑ. Δεν είναι πια το "θύμα" που φοράει ό,τι της επιβάλλουν. Είναι η performer που επιλέγει την εμφάνισή της για τη δική της νίκη.

Fade out

19. ΣΚΗΝΗ ΔΕΚΑΤΗ ΕΝΑΤΗ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ / ΣΚΗΝΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑΣ (DOVE) - ΝΥΧΤΑ 19.

Ο χώρος είναι τεράστιος και σκοτεινός, φωτισμένος μόνο από μερικούς μπλε προβολείς εργασίας. Η ηχώ των βημάτων της Δέσποινας ακούγεται πάνω στο μεταλλικό δάπεδο της σκηνής. Στο βάθος, τεχνικοί ελέγχουν τα καλώδια και τα ηχεία. Στο κέντρο της σκηνής δεσπόζει ένας πανύψηλος, γυαλιστερός στύλος.

Η Δέσποινα βγάζει τη φόρμα της. Φοράει το μαύρο σέξι σκετς που αγόρασε. Η δαντέλα διαγράφεται κάτω από τα ψυχρά φώτα, και το σώμα της φαίνεται πιο γραμμωμένο από ποτέ.

ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ (V.O.)

(από τα μεγάφωνα) Δέσποινα, είμαστε έτοιμοι. Πάμε τη χορογραφία από το σημείο της κορύφωσης. Θέλω να δω την "έκρηξη". Μουσική!

Η Rock μουσική ξεκινά με μια βίαιη παραμόρφωση στην κιθάρα. Η Δέσποινα παίρνει θέση.

Η ΠΡΟΒΑ:

0:00 - 0:30: Ξεκινά αργά, γλιστρώντας γύρω από τον στύλο με κινήσεις που θυμίζουν αγρίμι. Το μαύρο σουτιέν κρατά το στήθος της σταθερό καθώς εκείνη εκτελεί μια ανάποδη περιστροφή.

0:30 - 1:00: Η μουσική δυναμώνει. Η Δέσποινα ανεβαίνει στον στύλο με απίστευτη ταχύτητα. Κάνει ένα "Phoenix Spin", περιστρέφοντας το σώμα της στον αέρα. Το βρακί με τα ψηλά κοψίματα αναδεικνύει την κίνηση των ποδιών της, που μοιάζουν με ψαλίδια.

1:00 - 1:30: Η στιγμή της "έκρηξης". Εκτελεί την πτώση που έμαθε στη σχολή. Πέφτει από τα τρία μέτρα και σταματά εκατοστά πριν το δάπεδο, πιάνοντας τον στύλο μόνο με τους μηρούς της.

ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ (V.O.)

Εκπληκτικό! Συνέχισε!

Η Δέσποινα χορεύει σαν να μην υπάρχει αύριο. Κάθε κίνηση είναι μια εκτόνωση. Στο μυαλό της δεν υπάρχει πια ο Αντώνης, ούτε η ντροπή. Υπάρχει μόνο ο ρυθμός και η αίσθηση ότι επιτέλους κυριαρχεί. Ο ιδρώτας κάνει τη δαντέλα να κολλάει στο δέρμα της, δίνοντας μια εικόνα δύναμης και αισθησιασμού που κόβει την ανάσα.

Τελειώνει τη χορογραφία με μια γονατιστή πόζα, το κεφάλι πίσω και τα χέρια τεντωμένα.

ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ (V.O.)

(μετά από μια στιγμή σιωπής) Αυτό ήταν. Δέσποινα, αν χορέψεις έτσι το Σάββατο, θα καεί το στάδιο. Είσαι μέσα.

Η Δέσποινα μένει στη σκηνή, ανασαίνοντας βαριά. Κοιτάζει τις άδειες κερκίδες. Ξέρει ότι το Σάββατο, ανάμεσα στις χιλιάδες κόσμου, ο Αντώνης θα είναι κάπου εκεί, παρακολουθώντας την ήττα του.

Η Δέσποινα στέκεται ακόμα στη μέση της σκηνής. Ο Σκηνοθέτης κατεβαίνει από την εξέδρα των κονσολών και την πλησιάζει, ενώ η Rock μουσική σβήνει αφήνοντας μια ηλεκτρισμένη ησυχία.

ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ

(CONT'D)

Ήταν δυνατό, Δέσποινα. Πολύ δυνατό. Αλλά στο φινάλε, μετά το σόλο στον στύλο, η μουσική γυρνάει σε ένα βαρύ, αργό beat. Θέλω κάτι που να "σπάσει" την εικόνα της αθλήτριας. Θέλω κάτι πιο γήινο, πιο προκλητικό.

Η Δέσποινα τον κοιτάζει σκεπτική. Το μυαλό της πάει πίσω, στις πρώτες εκείνες νύχτες που προσπαθούσε μόνη της να μάθει τις κινήσεις που της επέβαλλε ο Αντώνης.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(ψιθυριστά) twerking

ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ

Ακριβώς. Αλλά όχι το twerking του κλαμπ. Θέλω twerking που να μοιάζει με ιεροτελεστία. Να δείχνει ότι εσύ ελέγχεις το βλέμμα του κοινού. Μπορείς να το εντάξεις στη συνοδεία του φινάλε;

Η Δέσποινα κλείνει τα μάτια. Θυμάται την ταπείνωση που ένωθε όταν ο Αντώνης την ανάγκαζε να κουνιέται για τους μεθυσμένους πελάτες. Τώρα όμως, φορώντας το ακριβό μαύρο σεντ, με τα φώτα του σταδίου πάνω της, η κίνηση αυτή μπορεί να γίνει η δική της δήλωση κυριαρχίας.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

Βάλτε το beat.

Η μουσική ξεκινά: ένας βαρύς, υπόκωφος ήχος μπάσου που δονεί το δάπεδο.

Η Δέσποινα παίρνει μια χαμηλή στάση, στηρίζοντας τα χέρια στα γόνατά της. Ξεκινά να κινείται ρυθμικά.

Δεν είναι μια κίνηση υποταγής.

Είναι μια επίδειξη δύναμης των μυών της, μια πρόκληση που λέει: "Κοιτάξτε με, αλλά δεν μπορείτε να με αγγίξετε".

Το μαύρο δαντελωτό βρακί αναδεικνύει την ένταση της κίνησης, μετατρέποντας το twerking από κάτι "φτηνό" σε μια εκρηκτική καλλιτεχνική έκφραση.

ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ

Αυτό είναι! Αυτή η αντίθεση! Η Rock δύναμη στον στύλο και μετά αυτή η πρωτόγονη θηλυκότητα. Είναι η τέλεια συνοδεία.

Η Δέσποινα σταματά και σηκώνεται όρθια. Νιώθει μια παράξενη λύτρωση. Πήρε κάτι που την έκανε να ντρέπεται και το μετέτρεψε σε τέχνη που θα αποθεωθεί μπροστά σε χιλιάδες ανθρώπους. Ο Αντώνης ήθελε να την ταπεινώσει με αυτές τις κινήσεις· τώρα, εκείνη θα τις χρησιμοποιήσει για να τον εκμηδενίσει.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

Θα είναι το καλύτερο κλείσιμο που είδατε ποτέ.

20. ΣΚΗΝΗ ΕΙΚΟΣΤΗ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ / ΣΠΙΤΙ ΔΕΣΠΟΙΝΑΣ - ΝΥΧΤΑ

20.

Η Δέσποινα ξεκλειδώνει την πόρτα. Το σπίτι είναι σκοτεινό, αλλά αυτή τη φορά δεν νιώθει την ανάγκη να κρυφτεί. Αφήνει τα κλειδιά της στον πάγκο και την τσάντα με το «πολεμικό» της εσώρουχο στο τραπέζι.

Πηγαίνει κατευθείαν στον μεγάλο καθρέφτη του διαδρόμου. Δεν ανάβει το μεγάλο φως, παρά μόνο ένα μικρό πορτατίφ.

Το ημίφως πέφτει πάνω στο πρόσωπό της. Οι μελανιές στα πόδια της από την πρόβα στη σκηνή είναι πλέον το ίδιο έντονες με εκείνες από τον στύλο της σχολής, αλλά η Δέσποινα τις κοιτάζει με υπερηφάνεια.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(ψιθυριστά, κοιτώντας το είδωλό της) Τελείωσε. Από αύριο, δεν θα είσαι πια η "άνεργη" που φοβάται τον Αντώνη.

Πηγαίνει στο ψυγείο, βγάζει ένα μπουκάλι νερό και πίνει λαίμαργα. Μετά, το βλέμμα της πέφτει στο κινητό. Καμία κλήση, κανένα μήνυμα από τον Αντώνη. Η σιωπή του είναι απειλητική, αλλά η Δέσποινα νιώθει προστατευμένη από την αίγλη της επερχόμενης συναυλίας.

Πλησιάζει το παράθυρο και κοιτάζει τα φώτα της Αθήνας. Κάπου εκεί έξω, στην οδό Φυλής, ο κόσμος του Αντώνη συνεχίζει να σαπίζει. Κάπου εκεί έξω, ο Θανάσης αναρρώνει (ή έτσι θέλει να πιστεύει).

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(CONT'D)

(σκέψη) Θα έρθω να σε βρω, Θανάση. Όταν θα έχω τα χρήματα, όταν θα είμαι ελεύθερη. Θα σου δείξω ότι η θυσία σου δεν πήγε χαμένη.

Ξαπλώνει στο κρεβάτι της, φορώντας ακόμα τη ζακέτα του Θανάση. Για πρώτη φορά μετά από εβδομάδες, οι μύες της είναι χαλαροί παρόλο που πονούν. Η κούραση της δημιουργίας είναι διαφορετική από την κούραση της ντροπής.

Κλείνει τα μάτια και στο μυαλό της ακούει το beat του φινάλε. Το σώμα της κάνει μια ανεπαίσθητη κίνηση twerking κάτω από τα σκεπάσματα—μια τελευταία υπενθύμιση ότι ο έλεγχος της ανήκει πια ολοκληρωτικά.

Ο ύπνος την παίρνει βαριά, ενώ το μαύρο δαντελωτό σετ στο τραπέζι περιμένει το Σάββατο για να γράψει ιστορία.

21. ΣΚΗΝΗ ΕΙΚΟΣΤΗ ΠΡΩΤΗ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ / ΟΙΚΟΣ ΑΝΟΧΗΣ - ΝΥΧΤΑ

21.

Η ατμόσφαιρα είναι πνιγερή. Το φως είναι χαμηλό, ένα αρρωστημένο κόκκινο νέον που τρεμοπαίζει και αντανakλάται στα φτηνά μάρμαρα του διαδρόμου. Η μυρωδιά από βαριά κολόνια, τσιγάρο και απολυμαντικό δημιουργεί έναν συνδυασμό που προκαλεί ναυτία.

Ο ΑΝΤΩΝΗΣ κάθεται σε μια δερμάτινη πολυθρόνα στο βάθος του σαλονιού, μετρημένα χαρτονομίσματα στο χέρι. Δίπλα του, οι δύο μπράβοι στέκονται σαν σκιές.

ΑΝΤΩΝΗΣ

(φωνάζει) Πού είναι η καινούργια;
Φέρτε την έξω!

Μια πόρτα ανοίγει και βγαίνει μια κοπέλα, τρομοκρατημένη, που θυμίζει τη Δέσποινα στις πρώτες της μέρες. Ο Αντώνης την κοιτάζει με περιφρόνηση.

ΑΝΤΩΝΗΣ

(CONT'D)

Δεν έχεις τη φωτιά της άλλης. Η Δέσποινα είχε κάτι... μια αρετή που ήθελα να τη σπάσω κομμάτι-κομμάτι. Αλλά νόμιζε ότι θα με ξεφύγει στην εκκλησία.

Δεν έχεις τη φωτιά της άλλης. Η Δέσποινα είχε κάτι... μια αρετή που ήθελα να τη σπάσω κομμάτι-κομμάτι. Αλλά νόμιζε ότι θα με ξεφύγει στην εκκλησία.

ΑΝΤΩΝΗΣ

(CONT'D)

Τι λες; Audition; Σε συναυλία; Στο ΟΑΚΑ;

Σηκώνεται όρθιος απότομα, ανατρέποντας ένα ποτήρι με ούισκι. Το γυαλί σπάει στο πάτωμα.

ΑΝΤΩΝΗΣ

(CONT'D)

Νομίζει ότι μπορεί να γίνει "κυρία" τώρα; Ότι θα βγει στο φως και θα ξεχάσει τον βούρκο που την τάϊσα; Όχι... Η Δέσποινα ανήκει εδώ, στη λάσπη.

Πλησιάζει στον καθρέφτη του οίκου ανοχής και διορθώνει το γυακά του. Η αντανάκλασή του είναι η προσωποποίηση του κακού.

ΑΝΤΩΝΗΣ

(CONT'D)

Ετοιμαστείτε. Το Σάββατο θα πάμε στη συναυλία. Αλλά δεν θα πάμε για να χειροκροτήσουμε. Θα την κατεβάσουμε από τη σκηνή με τον τρόπο που της αξίζει. Αν θέλει σόου, θα της δώσουμε το τελευταίο.

Η κάμερα απομακρύνεται δείχνοντας το διάδρομο με τα κλειστά δωμάτια, ενώ οι ήχοι από τα κλειδιά και τις βαριές πόρτες δημιουργούν μια αίσθηση φυλακής. Ο Αντώνης ετοιμάζει την τελική του επίθεση, την ώρα που η Δέσποινα ονειρεύεται την ελευθερία.

Fade out

22. ΣΚΗΝΗΕΙΚΟΣΤΗ ΔΕΥΤΕΡΗ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ / ΣΠΙΤΙ ΔΕΣΠΟΙΝΑΣ - ΝΥΧΤΑ

22.

Η Δέσποινα κάθεται στον καναπέ με το laptop στην αγκαλιά της. Παρά τη μεγάλη πρόταση για τη συναυλία, ο φόβος της επιβίωσης παραμένει. Ξέρει ότι χρειάζεται σταθερότητα. Τα δάχτυλά της πληκτρολογούν γρήγορα σε μηχανές αναζήτησης: "Work for dancers Athens", "Performer auditions", "Contemporary dance jobs".

Η οθόνη φωτίζει το κουρασμένο αλλά αποφασιστικό πρόσωπό της. Σκρολάρει ανάμεσα σε δεκάδες αγγελίες για "hostess" σε ύποπτα μπαρ—τις προσπερνά με μια κίνηση αποστροφής.

Ξαφνικά, το βλέμμα της κολλάει σε μια ανάρτηση σε ένα διεθνές forum για performers. Είναι μια αγγελία που ξεχωρίζει:

"ΖΗΤΕΙΤΑΙ: Lead Performer για High-End Dinner Theater στη Ζυρίχη.

Concept: 'The Fallen Angel'.

Απαιτήσεις: Pole Dancing (Advanced), Contemporary movement, High emotional expression.

Παροχές: Διαμονή, ασφάλιση, μισθός 7.000€/μήνα."

Η Δέσποινα παγώνει. Κοιτάζει τις φωτογραφίες από τον χώρο. Δεν μοιάζει σε τίποτα με τα καταγώγια του Αντώνη. Είναι μια σκηνή από κρύσταλλο και βελούδο, ένας χώρος τέχνης όπου το σώμα αποθεώνεται, δεν εξευτελίζεται.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(ψιθιριστά)

Ζυρίχη... Μακριά από όλους. Μακριά από την οδό Φυλής.

Συνεχίζει να ψάχνει και βρίσκει το βίντεο της προηγούμενης χορεύτριας στην ίδια θέση. Είναι ένας χορός που συνδυάζει τον αισθησιασμό με την απόλυτη τεχνική δυσκολία. Είναι ακριβώς αυτό που προπονεί με τη δασκάλα της.

Το επόμενο κλικ την οδηγεί σε μια σελίδα στο Instagram: "Dark Light Productions". Βλέπει μια ανάρτηση για ένα επερχόμενο audition tour στην Ευρώπη.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(CONT'D)

(διαβάζει δυνατά) "Αναζητούμε γυναίκες που έχουν μια ιστορία να διηγηθούν μέσα από την κίνησή τους. Όχι απλώς τεχνική, αλλά ψυχή."

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(CONT'D)

Αν με δουν στο ΟΑΚΑ... αν με δουν να κυριαρχώ... αυτή η δουλειά θα είναι δική μου.

Καθώς η Δέσποινα ετοιμάζεται να κλείσει το laptop, μια νέα ειδοποίηση αναβοσβήνει στην κορυφή της σελίδας ενός μεγάλου καλλιτεχνικού πρακτορείου. Είναι μια «Επείγουσα Αγγελία» (Urgent Casting Call) που ανεβάζει τους παλμούς της.

Η ΑΓΓΕΛΙΑ:

"Casting: Lead Dancer για το νέο Video Clip και το Summer Tour του ΠΑΥΛΟΥ."

Concept: Dark Romance / Sensual Power.

Περιγραφή: "Αναζητούμε μια χορεύτρια με καθηλωτική παρουσία για μια σκηνή αισθησιακού χορού (Pole & Floorwork) που θα πλαισιώσει τον καλλιτέχνη. Η κίνηση πρέπει να αποπνέει αυτοπεποίθηση, μυστήριο και έλεγχο. Όχι ερασιτέχνες. Υψηλή αμοιβή."

Η Δέσποινα μένει να κοιτάζει την οθόνη. Ο συγκεκριμένος τραγουδιστής είναι το μεγαλύτερο όνομα της pop σκηνής αυτή τη στιγμή. Το να χορέψει δίπλα του δεν είναι απλώς μια δουλειά· είναι η απόλυτη "κάθαρση" της εικόνας της. Από τα σκοτεινά δωμάτια του Αντώνη, στα φώτα των μεγάλων παραγωγών.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(CONT'D)

(με αποφασιστικότητα) Αισθησιακός χορός... Αυτή τη φορά όμως, με τους δικούς μου όρους.

Σκέφτεται το μαύρο σείτ εσωρούχων που αγόρασε. Σκέφτεται τη χορογραφία που δούλεψε με τη δασκάλα της. Η αγγελία ζητάει ακριβώς αυτό που έχει γίνει πλέον η ζωή της: μια γυναίκα που χρησιμοποιεί τη θηλυκότητά της ως δύναμη, όχι ως προϊόν.

Ανοίγει το κινητό της και τραβάει μια γρήγορη, καλλιτεχνική φωτογραφία της σιλουέτας της στον καθρέφτη, με το φως να τονίζει τους μυς των χεριών της. Την επισυνάπτει μαζί με ένα σύντομο κείμενο:

"Είμαι η Δέσποινα. Μπορώ να δώσω στον αισθησιασμό το βάθος που αναζητάτε. Η κίνησή μου δεν είναι απλώς χορός, είναι επιβίωση."

Πατάει "Υποβολή".

Η αντίθεση είναι συγκλονιστική. Την ίδια στιγμή που ο Αντώνης σχεδιάζει να την ξανασύρει στο βούρκο, ο κόσμος της τέχνης και της pop κουλτούρας της ανοίγει μια πόρτα προς τη δόξα. Η Δέσποινα νιώθει πως παίζει ένα επικίνδυνο παιχνίδι με το χρόνο: θα προλάβει να κατακτήσει τη σκηνή πριν ο Αντώνης προσπαθήσει να της κόψει τα φτερά;

Κλείνει το laptop με δύναμη. Το βλέμμα της είναι πλέον "φωνικό".

Η Δέσποινα προσπαθεί να ηρεμήσει, αλλά η αδρεναλίνη της ημέρας δεν την αφήνει. Ξαφνικά, το κινητό της δονείται επίμονα. Δεν είναι email. Είναι ένα άμεσο μήνυμα (DM) στο προφίλ που μόλις χρησιμοποίησε για την αίτηση.

Το όνομα του αποστολέα έχει το μπλε σήμα επαλήθευσης (verified). Είναι ο ίδιος ο τραγουδιστής.

ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ:

"Δέσποινα, είδα την αίτησή σου και τη φωτογραφία. Η φράση σου 'η κίνησή μου είναι επιβίωση' με χτύπησε στο στομάχι. Αυτό ακριβώς ψάχνω για το 'Dark Romance'. Όχι άλλη μια χορεύτρια που απλώς ποζάρει, αλλά μια γυναίκα που καίει τη σκηνή. Θέλω να σε δω από κοντά αύριο το πρωί, πριν από όλες τις άλλες. 10:00 π.μ. στο studio. Μην αργήσεις. Θέλω να δω αν αυτό το βλέμμα μεταφράζεται σε κίνηση."

Η Δέσποινα διαβάσει το μήνυμα ξανά και ξανά. Η καρδιά της χτυπάει τόσο δυνατά που την ακούει στα αυτιά της. Ο ίδιος ο καλλιτέχνης την ξεχώρισε.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(CONT'D)

(ψιθυριστά) Αύριο... Όλα κρίνονται
αύριο.

Αμέσως μετά, έρχεται ένα δεύτερο μήνυμα, αυτή τη φορά από τον μάνατζέρ του, με μια τοποθεσία (location pin) και μια σημείωση:

"Φέρε μαζί σου τον εξοπλισμό σου και το πιο 'δυνατό' σου outfit. Η audition θα κινηματογραφηθεί."

Η Δέσποινα κοιτάζει την τσάντα με το μαύρο σέξι σετ εσωρούχων. Ξέρει ότι αυτό είναι το "εισιτήριό" της. Δεν είναι πια μόνο η επιβίωση· είναι η ευκαιρία να πάρει πίσω το όνομά της, να το δει γραμμένο με μεγάλα γράμματα, μακριά από τη λάσπη του Αντώνη.

Σηκώνεται και πηγαίνει στο μπάνιο. Ρίχνει κρύο νερό στο πρόσωπό της. Κοιτάζει τα μάτια της στον καθρέφτη. Είναι άγρια, πεινασμένα για επιτυχία.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(CONT'D)

Αντώνη, απόψε είσαι το παρελθόν μου. Αύριο... θα γίνω ο εφιάλτης σου.

Πηγαίνει στο κρεβάτι, αλλά ξέρει ότι δεν θα κοιμηθεί. Η αντίστροφη μέτρηση για τη μεγάλη αλλαγή έχει ξεκινήσει.

23. ΣΚΗΝΗ ΕΙΚΟΣΤΗ ΤΡΙΤΗ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ / ΣΠΙΤΙ ΔΕΣΠΟΙΝΑΣ - ΠΡΩΙ

23.

ΣΚΗΝΗ 32: ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ / ΣΠΙΤΙ ΔΕΣΠΟΙΝΑΣ - ΕΠΟΜΕΝΗ ΜΕΡΑ, ΠΡΩΙ

Η Δέσποινα ξυπνάει από το φως που μπαίνει από τις χαραμάδες των πατζουριών. Το κεφάλι της είναι βαρύ, αλλά η σκέψη της audition στις 10:00 την κάνει να πεταχτεί από το κρεβάτι. Καθώς ετοιμάζει έναν γρήγορο καφέ, το βλέμμα της πέφτει στη ζακέτα του Θανάση.

Πρέπει να μάθει τι έγινε. Πρέπει να μιλήσει με τον αδερφό της, τον Γιάννη, που είναι ο μόνος που μπορεί να έχει νέα από το νοσοκομείο ή την αστυνομία χωρίς να κινήσει υποψίες στον Αντώνη.

Παίρνει το τηλέφωνο και σχηματίζει τον αριθμό του.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(ψιθυριστά, με αγωνία)
Έλα, Γιάννη... σήκωσέ το...

ΓΙΑΝΝΗΣ (V.O.)

Έλα αδερφή μου τι κάνεις ;

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

Καλα ειμαι εσύ ;

ΓΙΑΝΝΗΣ

Μια χαρά και εγώ

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

Έχουμε καιρο να τα πουμε

ΓΙΑΝΝΗΣ

Έχεις δίκιο, έχουμε χαθεί. Αλλά ξέρεις πώς είναι η δουλειά στο συνεργείο, τρέχω από το πρωί μέχρι το βράδυ. Εσύ όμως... η φωνή σου ακούγεται περίεργα. Σαν να τρέμεις. Συμβαίνει κάτι;

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(προσπαθεί να σταθεροποιήσει τη φωνή της, κοιτάζοντας το μαύρο σει εσωρούχων πάνω στο κρεβάτι) Όχι, απλώς... άλλαξαν πολλά τελευταία, Γιάννη. Πολύ γρήγορα. Θέλω να σου ζητήσω μια χάρη, αλλά πρέπει να μου υποσχεθείς ότι δεν θα ρωτήσεις πολλά. Όχι ακόμα.

ΓΙΑΝΝΗΣ (V.O.)

(η φωνή του σοβαρεύει αμέσως) Με τρομάζεις, Δέσποινα. Τι χάρη; Ξέρεις ότι για σένα κάνω τα πάντα. Μήπως μπλέχτηκες πάλι με εκείνα τα χρέη της τράπεζας; Σου είπα, θα τα βρούμε...

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

Δεν είναι τα χρέη, Γιάννη. Βρήκα μια δουλειά. Μια μεγάλη δουλειά, σε μια συναυλία. Αλλά... υπάρχουν κάποιοι άνθρωποι από το παρελθόν που δεν θέλουν να με αφήσουν να προχωρήσω. Αν ακούσεις τίποτα για μένα, αν σε πλησιάσει ένας τύπος που τον λένε Αντώνη...

ΓΙΑΝΝΗΣ (V.O.)

(διακόπτοντας, με ένταση) Ποιος είναι αυτός ο Αντώνης; Τι σου έκανε; Δέσποινα, πού είσαι; Έρχομαι τώρα να σε πάρω.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

Όχι! Μείνε μακριά, για το καλό σου. Απλώς ήθελα να ακούσω τη φωνή σου.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(CONT'D)

Να ξέρω ότι είσαι καλά. Πρέπει να κλείσω τώρα, έχω μια audition σε λίγο που θα μου αλλάξει τη ζωή. Ή όλα ή τίποτα, αδερφέ μου.

ΓΙΑΝΝΗΣ (V.O.)

Περίμενε! Δέσποινα! Μην κλείνεις!

Η Δέσποινα κατεβάζει το τηλέφωνο και το σφίγγει στο στήθος της. Τα μάτια της είναι υγρά, αλλά το σαγόνι της παραμένει σφιγμένο. Ο Γιάννης είναι ο τελευταίος της δεσμός με την "κανονική" ζωή. Αν πετύχει σήμερα, θα μπορέσει να σώσει κι εκείνον. Αν αποτύχει... ο Αντώνης θα τους καταπιεί και τους δύο.

Κοιτάζει το ρολόι. 09:15.

Πρέπει να φύγει για το studio.

24. ΣΚΗΝΗ ΕΚΟΣΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ : ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ / STUDIO "BLACK BOX" - 10:00 24. Π.Μ.

Το studio είναι ένας βιομηχανικός χώρος με πανύψηλα ταβάνια, βαμμένος εξ ολοκλήρου μαύρος. Στο κέντρο, κάτω από έναν πανίσχυρο προβολέα, στέκει ο στύλος. Ο POP STAR κάθεται σε μια σκηνοθετική καρέκλα στο σκοτάδι, κρατώντας ένα tablet. Δίπλα του, ο μάνατζερ και δύο κάμερες που καταγράφουν τα πάντα.

Η Δέσποινα μπαίνει στο χώρο. Φοράει ένα μακρύ, μαύρο παλτό, αλλά καθώς περπατά, οι μεταλλικοί κρίκοι από τα ψηλοτάκουνα παπούτσια της ακούγονται ρυθμικά στο τσιμέντο.

ΠΑΥΛΟΣ

(χωρίς να σηκώσει το βλέμμα)
Είσαι η Δέσποινα; Αυτή με την
«επιβίωση»;

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(σταθερά)
Εγώ είμαι ;

ΠΑΥΛΟΣ

Δέσποινα ποσο χρονων είσαι

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

ΠΑΥΛΟΣ

Έχεις ξαναχορέψει ;

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

Όχι

ΠΑΥΛΟΣ

Όχι; Εννοείς ότι δεν έχεις χορέψει ποτέ επαγγελματικά; Γιατί αυτό που είδα πριν... αυτή η τεχνική στον στύλο, δεν μαθαίνεται σε μια εβδομάδα;

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(κατεβάζει το βλέμμα για ένα δευτερόλεπτο, θυμούμενη τις νύχτες στην οδό Φυλής) Εννοώ... όχι σε τέτοια σκηνή. Όχι με αυτά τα φώτα. Όχι για κάποιον σαν εσένα, Παύλο. Μέχρι τώρα χόρευα για να επιβιώσω στο σκοτάδι.

Ο Παύλος κάνει ένα βήμα πιο κοντά. Παρατηρεί τη μελανιά στο μπράτσο της που το μακιγιάζ δεν κατάφερε να καλύψει τελείως. Καταλαβαίνει αμέσως. Δεν είναι ένας καλλιτέχνης που ζει σε γυάλα· ξέρει τι σημαίνει ο "κόσμος της νύχτας".

ΠΑΥΛΟΣ

Είσαι είκοσι τριών... Έχεις όλη τη ζωή μπροστά σου και κουβαλάς μια οργή που άλλοι δεν αποκτούν στα εξήντα. Αυτό είναι το όπλο σου, Δέσποινα. Μη μου πεις ποτέ ξανά "όχι". Σήμερα είναι η πρώτη μέρα που χορεύεις πραγματικά

Η σιωπή στο πλατό είναι ηλεκτρισμένη. Ο Παύλος, ένας άνθρωπος που έχει συνηθίσει να έχει τις ομορφότερες γυναίκες γύρω του, νιώθει κάτι που τον βγάζει από την ισορροπία του. Δεν είναι μόνο η εμφάνιση της Δέσποινας μέσα στο μαύρο δαντελωτό σετ· είναι η αύρα της. Μια μίξη αθωότητας που χάθηκε πρόωρα και μιας άγριας, ακατέργαστης θηλυκότητας.

Ο Παύλος την πλησιάζει αργά. Σταματά σε απόσταση αναπνοής. Η ματιά του περιπλανιέται στο πρόσωπό της, στα χείλη της που τρέμουν ελάχιστα, και μετά κλειδώνει στα μάτια της.

ΠΑΥΛΟΣ

(CONT'D)

Υπάρχει κάτι πάνω σου... κάτι που δεν αγοράζεται με μαθήματα χορού. Μια αλήθεια που πονάει.

Η Δέσποινα νιώθει τη ζεστασιά της παρουσίας του. Για πρώτη φορά μετά από καιρό, ένας άντρας την κοιτάζει όχι σαν λεία, αλλά σαν μυστήριο που θέλει να λύσει. Η γοητεία του Παύλου, η αυτοπεποίθηση του ειδώλου, την κάνει να νιώθει μια ζάλη που δεν προέρχεται από την κούραση.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

Είπατε ότι θέλετε μια γυναίκα που
«καίει» τη σκηνή. Αυτή η φωτιά...
έχει κόστος.

Ο Παύλος σηκώνει το χέρι του. Για μια στιγμή η Δέσποινα παγώνει, περιμένοντας μια απότομη κίνηση, όπως είχε συνηθίσει από τον Αντώνη. Όμως ο Παύλος απλώς της χαϊδεύει απαλά την άκρη των μαλλιών, απομακρύνοντας μια τούφα από το πρόσωπό της. Το άγγιγμά του είναι ηλεκτρικό.

ΠΑΥΛΟΣ

Είμαι διατεθειμένος να το πληρώσω
αυτό το κόστος, Δέσποινα.

Η σαγήνη είναι αμοιβαία. Ο Παύλος έχει μαγευτεί από την αντίσταση που προβάλλει η ύπαρξή της, από το γεγονός ότι δεν προσπαθεί να τον εντυπωσιάσει, αλλά απλώς είναι.

ΜΑΝΑΤΖΕΡ

(διακόπτοντας την ένταση) Παύλο, οι
κάμερες είναι έτοιμες. Πρέπει να
ξεκινήσουμε το close-up.

Ο Παύλος δεν παίρνει τα μάτια του από πάνω της. Χαμογελάει με εκείνο το μοιραίο χαμόγελο που τον έκανε διάσημο, αλλά αυτή τη φορά φαίνεται αληθινό.

ΠΑΥΛΟΣ

Πάμε λοιπόν. Δείξε μου πώς
επιβιώνεις, Δέσποινα. Και μετά...
μετά θα μου πεις όλη την ιστορία.

Η Δέσποινα παίρνει θέση στον στύλο. Νιώθει το βλέμμα του Παύλου να την "καίει" περισσότερο από τους προβολείς. Ξέρει ότι αυτός ο άντρας μπορεί να γίνει η σωτηρία της ή η επόμενη μεγάλη της πτώση. Αλλά αυτή τη στιγμή, η σαγήνη είναι το μόνο όπλο που θέλει να χρησιμοποιήσει.

Η μουσική σταματά για ένα τεχνικό διάλειμμα. Ο Παύλος μιλάει με τον σκηνοθέτη, δείχνοντας ενθουσιασμένος τις λήψεις στην οθόνη. Η Δέσποινα πλησιάζει το παλτό της για να πιει λίγο νερό. Το κινητό της ανάβει ξανά.

Αυτή τη φορά δεν είναι κλήση. Είναι ένα μήνυμα που παγώνει το αίμα της.

ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ:

"Πολύ ωραία τα φώτα στο studio, Δέσποινα. Σου πάνε. Αλλά ξέχασες κάτι: το χρέος σου δεν ξεπληρώνεται με στριφογυρίσματα σε στύλους. Ο αδερφούλης σου ο Γιάννης είναι στο συνεργείο, σωστά; Μόλις τον επισκέφτηκαν τα παιδιά μου. Αν δεν είσαι στο κλαμπ σε μία ώρα, ο Γιάννης θα πάει να βρει τον Θανάση στο διπλανό κρεβάτι του νοσοκομείου. Σε περιμένω, 'αστέρι' μου."

Κάτω από το κείμενο, μια φωτογραφία: Ο Γιάννης, δεμένος σε μια καρέκλα στο βάθος του συνεργείου, με το πρόσωπο ματωμένο και έναν από τους μπράβους του Αντώνη να στέκεται από πάνω του κρατώντας έναν κάβουρα.

Η Δέσποινα νιώθει τον κόσμο να χάνεται. Το στομάχι της δένεται κόμπος. Η ασφάλεια του studio, η γοητεία του Παύλου, η υπόσχεση μιας νέας ζωής... όλα γκρεμίζονται μέσα σε ένα δευτερόλεπτο από την ωμή πραγματικότητα του Αντώνη.

ΠΑΥΛΟΣ

(CONT'D)

(πλησιάζοντας, παρατηρεί τη μεταβολή στο πρόσωπό της) Δέσποινα; Τι έγινε; Έγινες κατάσπρη.

Η Δέσποινα κλείνει την οθόνη με τρεμάμενα χέρια. Κοιτάζει τον Παύλο. Θέλει να του τα πει όλα, να ζητήσει βοήθεια, αλλά ξέρει ότι ο Αντώνης δεν αστειεύεται. Αν εμπλέξει τον Παύλο, ο Αντώνης θα καταστρέψει κι αυτόν.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(με φωνή που βγαίνει με δυσκολία)

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(CONT'D)

Πρέπει, πρέπει να φύγω

ΠΑΥΛΟΣ

Μα Τι λες; Είμαστε στη μέση του γυρίσματος! Τι συνέβη;

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(αρπάζοντας το παλτό της, σχεδόν τρέχοντας) Συγγνώμη, Παύλο. Πραγματικά συγγνώμη. Αλλά αν δεν φύγω αυτή τη στιγμή, δεν θα υπάρχει αύριο για μένα.

Φεύγει από το studio τρέχοντας, αφήνοντας τον Παύλο εμβρόντητο στη μέση της σκηνης. Καθώς βγαίνει στο δρόμο και ψάχνει απεγνωσμένα για ταξί, δαγκώνει τα χείλη της μέχρι να ματώσουν. Ο βούρκος την τράβηξε πίσω την ώρα που άγγιζε το όνειρο.

Τώρα, η "πρόταση χορού" της δασκάλας και το "μαύρο σετ" δεν είναι για τέχνη. Είναι για τον τελικό πόλεμο με τον Αντώνη.

25. ΣΚΗΝΗ ΕΙΚΟΣΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ / STUDIO "BLACK BOX" - ΣΥΝΕΧΕΙΑ

25.

Η Δέσποινα δεν προλαβαίνει να φτάσει στο δρόμο. Πριν προλάβει να ανοίξει τη βαριά μεταλλική πόρτα της εξόδου, νιώθει ένα χέρι να την πιάνει σταθερά αλλά προσεκτικά από τον καρπό. Είναι ο Παύλος. Έχει βγει έξω τρέχοντας πίσω της, χωρίς καν να φορέσει μπουφάν, αψηφώντας το κρύο και τους συνεργάτες του που τον φωνάζουν.

ΠΑΥΛΟΣ

Σταματα Δεσποινα , κοιτάξέ με

Η Δέσποινα γυρίζει, με τα μάτια γεμάτα τρόμο και δάκρυα που τρέχουν πλέον ανεξέλεγκτα.

ΠΑΥΛΟΣ

(CONT'D)

Άφησέ με, Παύλο! Δεν καταλαβαίνεις... Αν με δουν μαζί σου, αν αργήσω, θα τον σκοτώσει!

Ο Παύλος δεν την αφήνει. Την κοιτάζει στα μάτια με μια ηρεμία που την ξαφνιάζει. Δεν υπάρχει θυμός για το γύρισμα που διεκόπη, ούτε η έπαρση του σταρ. Υπάρχει μόνο μια βαθιά, ανθρώπινη κατανόηση.

ΠΑΥΛΟΣ

(CONT'D)

Καταλαβαίνω περισσότερα από όσα νομίζεις. Είδα το κινητό σου. Είδα τη φωτογραφία πριν το κλείσεις. Ξέρω ποιος είναι αυτός ο τύπος... ή μάλλον, ξέρω το είδος του.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

Τον ξέρεις ;

ΠΑΥΛΟΣ

Θα ερθω και εγώ μαζί σου , θελω να βοηθησω

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(τον κοιτάζει σοκαρισμένη) Είσαι
τρελός; Παύλο, αν σε δουν εκεί, θα
γίνει χαμός στις ειδήσεις! Κι αν ο
Αντώνης καταλάβει ότι έφερα
εσένα... δεν ξέρεις τι είναι ικανός
να κάνει. Είναι δολοφόνος.

ΠΑΥΛΟΣ

(την πιάνει από τους ώμους,
σταθερά) Ας γίνει χαμός. Ας γράψουν
ό,τι θέλουν. Δέσποινα, δεν με
νοιάζει η εικόνα μου, με νοιάζει η
ζωή σου. Τον Αντώνη τον ξέρω ως
όνομα – είναι το «σκουλήκι» που
λυμαίνεται τη νύχτα. Νομίζει ότι
είναι άτρωτος επειδή όλοι τον
φοβούνται. Αλλά δεν έχει
αναμετρηθεί ποτέ με κάποιον που δεν
έχει τίποτα να χάσει.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(τρέμοντας) έχει τον αδερφό μου
είδες την φωτογραφία

ΠΑΥΛΟΣ

Ακού με προσεκτικά. Θα πάμε μαζί
μέχρι την γωνία του κλαμπ. Θα μπεις
μέσα εσύ, για να μην υποψιαστεί
τίποτα και να αφήσει τον Γιάννη.
Αλλά θα είμαι ακριβώς από έξω. Έχω
μαζί μου την προσωπική μου ασφάλεια
– δύο άντρες που είναι πρώην
ειδικές δυνάμεις. Μόλις
σιγουρευτούμε ότι ο Γιάννης είναι
εκτός κινδύνου, θα μπούμε μέσα.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

Παύλο... γιατί; Μόλις με γνώρισες.

ΠΑΥΛΟΣ

(με ένα πικρό χαμόγελο) Γιατί
κάποτε, κάποιος άλλος δεν βοήθησε
εμένα όταν έπρεπε. Και γιατί αυτό
που είδα στα μάτια σου σήμερα, δεν
πρέπει να σβήσει σε ένα βρώμικο
κλαμπ. Πάμε. Φόρα το παλτό σου.

Μπαίνουν στο μαύρο SUV. Ο Παύλος γνέφει στον οδηγό του, έναν
άντρα με πρόσωπο από πέτρα.

ΠΑΥΛΟΣ

(CONT'D)

Στην οδό Φυλής. Γρήγορα. Και
ειδοποίησε την ομάδα Β να πάει στο
συνεργείο του Γιάννη. Τώρα!

Το αυτοκίνητο ξεκινά με τσιρίσματα ελαστικών. Η Δέσποινα
κάθεται στο πίσω κάθισμα, σφίγγοντας την τσάντα με το μαύρο
σετ εσωρούχων. Κοιτάζει τον Παύλο προφίλ - την ηρεμία του, τη
δύναμή του. Για πρώτη φορά, ο φόβος της αρχίζει να
μετατρέπεται σε κάτι άλλο. Σε εκδίκηση.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(σκέψη)

Αντώνη, ήθελες σόου; Θα σου δώσω
την τελευταία παράσταση της ζωής
σου.

26. ΣΚΗΝΗ ΕΙΚΟΣΤΗ ΕΚΤΗ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ / ΟΔΟΣ ΦΥΛΗΣ - ΝΥΧΤΑ (ΛΙΓΟ
ΑΡΓΟΤΕΡΑ)

26.

Το μαύρο SUV σταματάει με σβηστά φώτα σε ένα στενό, δύο
τετράγωνα μακριά από το κλαμπ του Αντώνη. Η ατμόσφαιρα
μυρίζει βροχή και καμένο λάδι. Ο Παύλος δίνει στη Δέσποινα
ένα μικροσκοπικό, ασύρματο ακουστικό που κρύβεται πίσω από το
αυτί της, κάτω από τα μαλλιά της.

ΠΑΥΛΟΣ

Αν ακούσεις τη λέξη "φινάλε" στο
ακουστικό, σημαίνει ότι ο Γιάννης
είναι ελεύθερος. Τότε, και μόνο
τότε, κάνεις την κίνησή σου.
Είμαστε ακριβώς πίσω σου.

Η Δέσποινα γνέφει. Κατεβαίνει από το αυτοκίνητο. Το παλτό της
κρύβει το μαύρο δαντελωτό σετ, αλλά το βλέμμα της είναι πλέον
καθαρό ατσάλι.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ / ΚΛΑΜΠ "THE HOLE" - ΣΥΝΕΧΕΙΑ

Η Δέσποινα μπαίνει μέσα. Η μουσική είναι εκκωφαντική, ένας
φτηνός techno ρυθμός που δονεί τους τοίχους. Ο Αντώνης
κάθεται στον κεντρικό καναπέ, κρατώντας ένα κομπολόι. Οι δύο
μπράβοι του στέκονται δίπλα του. Μόλις τη βλέπει, ένα
αρρωστημένο χαμόγελο απλώνεται στο πρόσωπό του.

ΑΝΤΩΝΗΣ

Καλώς το αστέρι μου! Είδες; Τελικά,
η σκηνή σου είναι εδώ, όχι στα
στάδια. Βγάλε το παλτό. Ο κόσμος
περιμένει.

Η Δέσποινα ανεβαίνει στη μικρή, βρώμικη σκηνή με τον στύλο.
Βγάζει αργά το παλτό της. Η αποκάλυψη του μαύρου σέξι σετ
παγώνει το κοινό για μια στιγμή. Είναι "ξένη" σε αυτόν τον
χώρο, πολύ ανώτερη, πολύ δυνατή.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(ψυχρα)

Που είναι ;

ΑΝΤΩΝΗΣ

Ποιος ;

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

Ξερεis ; Ο Γιάννης που είναι Αντώνη

ΑΝΤΩΝΗΣ

Χόρεψε πρώτα. Δείξε μου αυτό που
έκανες στον Παύλο. Θέλω να δω αν
αξίζεις τα λεφτά που μου χρωστάς.

Η Δέσποινα αλλάζει ακαριαία. Δεν είναι πια η χορεύτρια που
φοβάται. Με μια απίστευτη κίνηση, σκαρφαλώνει στην κορυφή του
στύλου, πιάνεται με τα πόδια και, ενώ κρέμεται ανάποδα,
κοιτάζει τον Αντώνη στα μάτια.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(φωνάζει πάνω από τη μουσική)
τελειώσαμε Αντώνη

Εκείνη τη στιγμή, η πόρτα του κλαμπ σπάει. Ο Παύλος μπαίνει
μέσα μαζί με τρεις θηριώδεις άντρες της ασφάλειας. Ο κόσμος
αρχίζει να τρέχει, να ουρλιάζει. Οι μπράβοι του Αντώνη πάνε
να βγάλουν όπλα, αλλά οι άντρες του Παύλου είναι πιο γρήγοροι
—τους αποπλίζουν με επαγγελματικές κινήσεις μέσα σε
δευτερόλεπτα.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(CONT'D)

Αυτό, για τον Θανάση. Και αυτό...
(του δείχνει το μαύρο εσώρουχο)
...γιατί δεν θα μπορέσεις ποτέ να
αγγίξεις αυτό που έγινα.

Στο βάθος ακούγονται οι σειρήνες της αστυνομίας. Ο Παύλος την
αγκαλιάζει με το σακάκι του, καλύπτοντάς την.

ΠΑΥΛΟΣ

Πάμε. Ο Γιάννης σε περιμένει.

Φεύγουν από το κλαμπ ενώ οι αστυνομικοί μπαίνουν μέσα με προτεταμένα όπλα. Η οδός φυλής μένει πίσω τους, ένα σκοτεινό παρελθόν που επιτέλους κάηκε.

27. ΣΚΗΝΗ ΕΙΚΟΣΤΗ ΕΒΔΟΜΗ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ / ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ "ΕΛΠΙΣ" - ΗΜΕΡΑ 27.

Ο διάδρομος του νοσοκομείου είναι λευκός, αποστειρωμένος και γεμάτος από τον ήχο των ιατρικών μηχανημάτων. Η Δέσποινα περπατά αργά. Φοράει ένα απλό τζιν και τη ζακέτα του Θανάση – την ίδια που φορούσε το βράδυ που εκείνος την έσωσε. Ο Παύλος στέκεται διακριτικά στην άκρη του διαδρόμου, δίνοντάς της τον χώρο που χρειάζεται.

Φτάνει έξω από την πόρτα του δωματίου 302. Παίρνει μια βαθιά ανάσα και μπαίνει μέσα.

Ο ΘΑΝΑΣΗΣ είναι ξαπλωμένος, με επιδέσμους στο κεφάλι και το στήθος. Είναι χλωμός, αλλά τα μάτια του είναι ανοιχτά. Μόλις τη βλέπει, ένα αμυδρό χαμόγελο εμφανίζεται στο πρόσωπό του.

ΘΑΝΑΣΗΣ

(με φωνή που βγαίνει με δυσκολία)
 Ήρθες... Ήξερα ότι θα τα κατάφερες
 να ξεφύγεις.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(κάθεται στην άκρη του κρεβατιού
 και του πιάνει το χέρι) Θανάση...
 Συγγνώμη. Συγγνώμη για όλα όσα
 πέρασες εξαιτίας μου.

ΘΑΝΑΣΗΣ

Μη λες ανοησίες. Είσαι ελεύθερη;

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

Είμαι. Ο Αντώνης είναι πια εκεί που
 του αξίζει. Και ο Γιάννης είναι
 καλά. Όλα τελείωσαν. Αλλά τίποτα
 δεν θα είχε γίνει αν δεν είχες εσύ
 το θάρρος να σταθείς μπροστά του
 εκείνη τη νύχτα.

Του δείχνει ένα περιοδικό που κρατάει. Στο εξώφυλλο είναι η ίδια μαζί με τον Παύλο, από τις πρόβες της συναυλίας. Ο τίτλος γράφει: "Η νέα μούσα της Pop: Η Δέσποινα κατακτά τη σκηνή".

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(CONT'D)

Είχες δίκιο τότε... Μου είπες ότι
δεν ανήκω εκεί. Τώρα ανήκω εδώ. Και
μόλις βγεις, θα είσαι στην πρώτη
σειρά. Θα έχεις την καλύτερη θέση.

Ο Θανάσης σφίγγει ελαφρά το χέρι της. Τα δάκρυα της Δέσποινας
πέφτουν πάνω στο σεντόνι, αλλά αυτή τη φορά είναι δάκρυα
λύτρωσης.

Η κάμερα εστιάζει στο πρόσωπο της Δέσποινας καθώς βγαίνει από
το νοσοκομείο στο έντονο φως του ήλιου. Δεν είναι πια η
κοπέλα που κρυβόταν στις σκιές της οδού Φυλής. Είναι μια
γυναίκα που πήρε τη ζωή της πίσω.

28. ΣΚΗΝΗ ΕΙΚΟΣΤΗ ΟΓΔΟΗ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ / ΟΑΚΑ - ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ & ΣΚΗΝΗ - 28.
ΑΠΟΓΕΥΜΑ (ΛΙΓΕΣ ΩΡΕΣ ΠΡΙΝ ΤΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ)

Ο ήχος από το "soundcheck" δονεί τους τοίχους. Το στάδιο, αν
και άδειο ακόμα, μοιάζει με ένα τεράστιο, πεινασμένο θηρίο
που περιμένει να καταπιεί το φως. Τεχνικοί τρέχουν παντού,
καλώδια φιδιάζουν στο πάτωμα και οι προβολείς κάνουν δοκιμές,
τυφλώνοντας στιγμιαία όποιον κοιτάζει προς τα πάνω.

Η Δέσποινα βρίσκεται στη γωνία της σκηνής, φορώντας τις
χορευτικές της μπότες και μια απλή φόρμα πάνω από το μαύρο
σετ εσωρούχων. Κρατάει ένα μπουκάλι νερό, αλλά το βλέμμα της
είναι χαμένο κάπου στις κενές κερκίδες. Είναι σκεπτική.

ΠΑΥΛΟΣ

(την πλησιάζει αθόρυβα) Σε έχασα.
Πού ταξιδεύει το μυαλό σου;

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(χωρίς να τον κοιτάξει) Σκέφτομαι
πόσο εύκολα θα μπορούσα να μην
είμαι εδώ. Σκέφτομαι ότι πριν από
λίγες μέρες, το μόνο που με ένοιαζε
ήταν να μην με βρει ο Αντώνης. Και
τώρα... σε λίγο θα με δουν χιλιάδες
άνθρωποι.

ΠΑΥΛΟΣ

Σε φοβίζει

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

Με φοβίζει η ευθύνη. Αυτές οι
γυναίκες εκεί έξω... κάποιες μπορεί
να ζουν αυτό που έζησα εγώ.

(MORE)

ΔΕΣΠΟΙΝΑ (CONT'D)

Θέλω όταν με δουν στον στύλο, να μην δουν μια "σέξι χορεύτρια". Θέλω να δουν μια γυναίκα που πήρε το σώμα της πίσω.

Ο Παύλος πιάνει το χέρι της. Η επαφή την επαναφέρει στο "τώρα".

ΠΑΥΛΟΣ

Αυτό θα δουν. Γιατί αυτό είσαι. Δέσποινα, απόψε δεν χορεύεις για μένα, ούτε για το κλιπ. Χορεύεις για τον Θανάση, για τον Γιάννη και κυρίως για εκείνο το κορίτσι που έκλαιγε στις τουαλέτες του κλαμπ. Δείξε τους πώς μετατρέπεται ο πόνος σε φωτιά.

ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ (V.O.)

Δέσποινα, Παύλο! Τελευταίο πέρασμα για το φινάλε. Πάμε!

Η δέσποινα γδύνεται για την πρόβα βγάζει την μπλούζα και την φόρμα της

Η ησυχία του σταδίου πριν την καταιγίδα είναι σχεδόν απόκοσμη. Η Δέσποινα στέκεται ακριβώς δίπλα στον κεντρικό στύλο. Με αργές, τελετουργικές κινήσεις, ξεκινά να προετοιμάζεται.

Ανοίγει το φερμουάρ της φόρμας της και την αφήνει να γλιστρήσει στο δάπεδο. Μετά, πιάνει την άκρη της μπλούζας της και την τραβάει πάνω από το κεφάλι της. Η κίνηση αποκαλύπτει το μαύρο δαντελωτό σουτιέν που αγκαλιάζει το σώμα της, αναδεικνύοντας τις γραμμές των μυών της που είναι τεντωμένοι από την ένταση.

Σκύβει και βγάζει τις κάλτσες της, μένοντας ξυπόλητη πάνω στην κρύα, μεταλλική επιφάνεια της σκηνής. Η επαφή του γυμνού πέλματος με το δάπεδο τη γειώνει. Νιώθει κάθε πόρο του δέρματός της να αναπνέει.

ΠΑΥΛΟΣ

(την παρατηρεί από την άκρη, σιωπηλός) Είσαι σίγουρη ότι δεν θέλεις τις μπότες; Το μέταλλο είναι παγωμένο.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(χωρίς να γυρίσει) Θέλω να νιώθω τα πάντα, Παύλο. Κάθε δόνηση. Θέλω να ξέρω ότι πατάω γερά στα πόδια μου. Χωρίς προστασία, χωρίς φίλτρα. Μόνο εγώ και ο στύλος.

Πλησιάζει το μέταλλο. Το μαύρο βρακί με τα ψηλά κοψίματα αφήνει τα πόδια της ελεύθερα, δείχνοντας τα σημάδια της σκληρής προπόνησης – τις "μελανιές της νίκης", όπως τις λέει πια. Απλώνει το χέρι της και πιάνει τον στύλο. Η αντίθεση του μαύρου εσώρουχου με το δέρμα της κάτω από τα δοκιμαστικά φώτα την κάνει να μοιάζει με άγαλμα που ζωντανεύει.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(CONT'D)

(ψιθυριστά) μουσική

Το μπάσο ξεκινά να δονεί το στάδιο. Η Δέσποινα κλείνει τα μάτια. Τα γυμνά της δάχτυλα σφίγγουν το μέταλλο. Δεν είναι πια η πρόβα. Είναι η κάθαρση. Ξεκινά να κινείται με μια πρωτόγονη χάρη, ξυπόλητη, ημιγυμνη και απόλυτα ελεύθερη, ενώ ο Παύλος την κοιτάζει με κομμένη την ανάσα, ξέροντας ότι αυτό που βλέπει δεν είναι απλώς χορός, αλλά μια γυναίκα που ξαναγράφει το πεπρωμένο της.

29. ΣΚΗΝΗ ΕΙΚΟΣΤΗ ΕΝΑΤΗ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ / ΣΠΙΤΙ ΔΕΣΠΟΙΝΑΣ - ΝΥΧΤΑ (24 29.
ΩΡΕΣ ΠΡΙΝ ΤΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ)

Η πόρτα του διαμερίσματος κλείνει πίσω της με έναν βαρύ ήχο. Η Δέσποινα ακουμπά την πλάτη της στο ξύλο και μένει εκεί για λίγο, μέσα στο σκοτάδι. Η απόλυτη σιωπή του σπιτιού έρχεται σε τρομακτική αντίθεση με το βουητό των ηχείων του ΟΑΚΑ που ακόμα αντηχεί στα αυτιά της.

Περπατά αργά προς το μπάνιο, αφήνοντας τα κλειδιά της στο τραπέζι. Δεν ανάβει το μεγάλο φως, μόνο το μικρό φωτιστικό πάνω από τον καθρέφτη. Κοιτάζει το είδωλό της. Το σώμα της είναι γεμάτο σημάδια: κόκκινες γραμμές από την τριβή στον στύλο, μικρές μελανιές στα μπούτια, ο ιδρώτας που έχει στεγνώσει πάνω στο δέρμα της.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

Αύριο τέτοια ώρα, όλα θα έχουν αλλάξει.

Βγάζει τα ρούχα της και μπαίνει κάτω από το καυτό νερό. Κλείνει τα μάτια και νιώθει τους μυς της να χαλαρώνουν. Οι εικόνες της ημέρας περνούν από μπροστά της σαν ταινία: ο Παύλος να την κοιτάζει με θαυμασμό, ο Θανάσης στο νοσοκομείο, ο τρόμος στο βλέμμα του Αντώνη.

Βγαίνει από το ντους, τυλίγεται με μια λευκή πετσέτα και πηγαίνει στην κρεβατοκάμαρα. Πάνω στο κρεβάτι είναι απλωμένο το μαύρο σετ εσωρούχων, πλυμένο και έτοιμο. Δίπλα του, το κινητό της ανάβει. Είναι ένα μήνυμα από τον Παύλο.

ΠΑΥΛΟΣ: "Κοιμήσου. Αύριο ο κόσμος θα μάθει το όνομά σου. Είμαι περήφανος για σένα, Δέσποινα."

Δεν απαντάει. Αφήνει το κινητό με την οθόνη προς τα κάτω. Πηγαίνει στο παράθυρο και κοιτάζει την Αθήνα. Από εδώ ψηλά, η πόλη μοιάζει ήρεμη, αλλά η ίδια ξέρει τι κρύβεται στα στενά της. Ξέρει ότι ο Γιάννης είναι πλέον ασφαλής σε ένα ξενοδοχείο που κανείς δεν ξέρει, και ο Θανάσης αναρρώνει.

Για πρώτη φορά μετά από μήνες, το κρεβάτι της δεν μοιάζει με πεδίο μάχης ή καταφύγιο. Μοιάζει με το μέρος όπου μια νικήτρια θα ξεκουραστεί.

Ξαπλώνει, νιώθοντας το σώμα της βαρύ αλλά την ψυχή της ελαφριά. Η αυριανή μέρα δεν είναι απλώς μια συναυλία. Είναι η μέρα που η "Δέσποινα της οδού Φυλής" θα πεθάνει οριστικά, για να γεννηθεί το είδωλο που είδε ο Παύλος μέσα στο σκοτάδι.

Με την εικόνα του γεμάτου σταδίου στο μυαλό της, τα βλέφαρά της κλείνουν.

30. ΣΚΗΝΗ ΤΡΙΑΚΟΣΤΗ, ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ / ΥΠΝΟΔΩΜΑΤΙΟ ΔΕΣΠΟΙΝΑΣ

30.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

Πότε σταμάτησα να ντρέπομαι; Πότε
το σώμα μου έπαψε να είναι "δικό
μου" και έγινε εργαλείο;

Θυμάται τις πρώτες νύχτες. Το φόβο ότι κάποιος γνωστός θα την έβλεπε. Την αίσθηση του αντρικού βλέμματος να την «γδύνει» πριν καν βγάλει το πρώτο ρούχο. Τότε, ο αισθησιασμός ήταν μια πανοπλία. Χόρευε για να μην την αγγίζουν. Χόρευε για να χτίζει έναν τοίχο από ιδρώτα και μουσική ανάμεσα σε εκείνη και τον υπόκοσμο.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(CONT'D)

Όλοι νομίζουν ότι η δουλειά μου
είναι να προκαλώ. Δεν ξέρουν ότι η
δουλειά μου είναι να ελέγχω. Να
ελέγχω τον πόθο τους, τον χρόνο
τους, τα λεφτά τους...

Σκέφτεται την καριέρα της. Ξέρει ότι για την κοινωνία, αυτό που κάνει έχει ημερομηνία λήξης και μια σφραγίδα «αμαρτίας». Αλλά για εκείνη, ήταν το πανεπιστήμιο της επιβίωσης.

Ο αισθησιακός χορός της έμαθε να διαβάσει τους ανθρώπους πριν καν ανοίξουν το στόμα τους. Της έδωσε τη δύναμη να στέκεται μπροστά στον Παύλο και να μην λυγίζει από τη λάμψη του.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(CONT'D)

Δεν είμαι πια η τραπεζική υπάλληλος που έχασε τα πάντα. Είμαι αυτή που έμαθε να μετατρέπει τη λαγνεία των άλλων σε δική της ελευθερία. Αν δεν είχα ανέβει σε εκείνον τον πρώτο στύλο, αν δεν είχα φορέσει αυτά τα εσώρουχα, τώρα θα ήμουν ένα τίποτα στα χέρια του Αντώνη

Τυρίζει πλευρό και κοιτάζει το μαύρο σεντ εσωρούχων που κρέμεται στην ντουλάπα. Φαντάζει σαν στολή πολεμιστή..

ΔΕΣΠΟΙΝΑ (ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΣ ΜΟΝΟΛΟΓΟΣ)

Αύριο στο ΟΑΚΑ, ο αισθησιασμός δεν θα είναι κρυφός. Θα είναι τέχνη. Θα τους δείξω ότι μπορείς να είσαι γυμνή και ταυτόχρονα απρόσιτη. Ότι μπορείς να χορεύεις αισθησιακά και να είσαι πιο δυνατή από κάθε άντρα στην αρένα.

Μια παράξενη ηρεμία την κυριεύει. Αποδέχεται την ταυτότητά της. Δεν είναι πια «το κορίτσι που χορεύει για να ζήσει». Είναι η performer που χρησιμοποιεί τον αισθησιασμό ως φωτιά για να κάψει το παρελθόν της.

Με ένα ελαφρύ χαμόγελο, κλείνει επιτέλους τα μάτια. Η καριέρα της δεν τελειώνει αύριο. Αύριο απλώς αλλάζει πίστα.

31. ΣΚΗΝΗ ΤΡΙΑΚΟΣΤΗ ΠΡΩΤΗ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ / ΥΠΝΟΔΩΜΑΤΙΟ ΔΕΣΠΟΙΝΑΣ - ΠΡΩΙ (Η ΜΕΡΑ ΤΗΣ ΣΥΝΑΥΛΙΑΣ)

31.

Το πρώτο φως της ημέρας τρυπάει τις χαραμάδες από τα παντζούρια, δημιουργώντας χρυσές γραμμές πάνω στο πάτωμα. Η Δέσποινα ανοίγει τα μάτια της πριν καν χτυπήσει το ξυπνητήρι. Δεν υπάρχει η συνηθισμένη πρωινή θολή σκέψη· το μυαλό της είναι σε απόλυτη εγρήγορση.

Μένει ξαπλωμένη για λίγα λεπτά, ακούγοντας την ανάσα της. Είναι η μέρα που περίμενε – ή μάλλον, η μέρα που ποτέ δεν τόλμησε να ονειρευτεί.

Σηκώνεται και περπατά ξυπόλητη μέχρι την κουζίνα. Βάζει να γίνει καφές. Ο ήχος της καφετιέρας είναι ο μόνος θόρυβος στο σπίτι. Κοιτάζει έξω από το παράθυρο τον ουρανό της Αθήνας. Είναι καθαρός.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

Σήμερα !

Επιστρέφει στο δωμάτιο και σταματά μπροστά στον ολόσωμο καθρέφτη. Βγάζει τη μεταξωτή νυχτικιά της. Στέκεται γυμνή, παρατηρώντας κάθε εκατοστό του σώματός της. Οι μελανιές από τις πρόβες έχουν αρχίσει να κιτρινίζουν, αλλά δεν την νοιάζει. Είναι τα παράσημά της.

Απλώνει το χέρι και αγγίζει το μαύρο σείτ εσωρούχων. Η δαντέλα είναι ψυχρή κάτω από τα δάχτυλά της.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ (ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΣ ΜΟΝΟΛΟΓΟΣ)

Αυτό το σώμα κράτησε την οικογένειά μου όρθια. Αυτό το σώμα άντεξε τη βρώμα της φυλής. Σήμερα, αυτό το σώμα θα τους κάνει όλους να παραμιλούν.

Το κινητό της δονείται πάνω στο κομοδίνο. Είναι ένα μήνυμα από τον ΓΙΑΝΝΗ:

"Καλημέρα αδερφούλα. Σήμερα είμαι ο πιο περήφανος αδερφός στον κόσμο. Θα είμαι εκεί, στις κερκίδες. Σ' αγαπώ."

Ένα δάκρυ κυλάει, αλλά το σκουπίζει αμέσως. Δεν υπάρχει χώρος για συγκινήσεις τώρα, μόνο για συγκέντρωση.

Πίνει μια γουλιά καφέ και αρχίζει τις διατάσεις της πάνω στο χαλί. Το σώμα της υπακούει τεντωμένο, έτοιμο. Κάθε κίνηση, κάθε έκταση των ποδιών της, είναι μια προετοιμασία για τη μεγάλη πτήση.

Η αντίστροφη μέτρηση έχει φτάσει στο μηδέν. Σε λίγες ώρες, η "Δέσποινα" θα είναι το όνομα που θα φωνάζουν χιλιάδες.

32. ΣΚΗΝΗ ΤΡΙΑΚΟΣΤΗ ΔΕΥΤΕΡΗ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ / ΥΠΝΟΔΩΜΑΤΙΟ ΔΕΣΠΟΙΝΑΣ - ΠΡΩΙ (ΣΥΝΕΧΕΙΑ)

32.

Η Δέσποινα ολοκληρώνει τις διατάσεις της. Το σώμα της είναι ζεστό, η καρδιά της χτυπά σε ρυθμό ετοιμότητας. Καθώς απλώνει το χέρι να πάρει το κινητό της για να δει την ώρα, αυτό αρχίζει να δονείται επίμονα. "Απόκρυψη".

Η πρώτη της σκέψη είναι ο Αντώνης, αλλά εκείνος είναι στη φυλακή. Το σηκώνει με μια δόση περιέργειας που γρήγορα μετατρέπεται σε αηδία.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

Ναι

ΑΓΝΩΣΤΟΣ (V.O.)

(Φωνή βραχνή, σιχαμένη) Είδα τις φωτογραφίες σου με τον Παύλο... Μεγάλα σαλόνια, ε Δέσποινα; Αλλά εμείς που σε ξέρουμε από τα παλιά, ξέρουμε τι κρύβεται κάτω από τη δαντέλα. Πόσο πάει τώρα που έγινες διάσημη; Θα έρθω απόψε στα παρασκήνια να σου θυμίσω πώς είναι να σε αγγίζει ένας πραγματικός άντρας και όχι ένας "φλούφλης" τραγουδιστής...

Η Δέσποινα σφίγγει τη γροθιά της. Η ανάσα της γίνεται βαριά, αλλά δεν κλείνει το τηλέφωνο. Δεν θα του κάνει τη χάρη να δείξει φόβο.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(Με φωνή κρύα σαν πάγο) Άκουσε με καλά, εσύ που κρύβεσαι πίσω από μια οθόνη. Νομίζεις ότι μπορείς να με μειώσεις; Νομίζεις ότι οι λέξεις σου έχουν δύναμη;

ΑΓΝΩΣΤΟΣ (V.O.)

Έλα τώρα, ξέρουμε τι είσαι. Μια κοινή χορεύτρια που τρίβεται σε στύλους για να ερεθίζει τους λιγούρηδες...

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(Τον διακόπτει με οργή) Αυτό που κάνω, το έκανα για να ζήσω! Για να μην πεινάσει ο αδερφός μου, για να πληρώσω τα χρέη που μου φόρτωσαν άλλοι, για να επιβιώσω σε έναν κόσμο που εσείς οι "άντρες" τον κάνετε βούρκο. Χόρευα για να αγοράσω την ελευθερία μου από τύπους σαν κι εσένα.

Κάνει μια παύση, η φωνή της τώρα είναι γεμάτη αυτοπεποίθηση.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(CONT'D)

Και ξέρεις κάτι; Τα κατάφερα.
 Σήμερα θα χορέψω μπροστά σε 50.000
 ανθρώπους και θα με χειροκροτούν
 γιατί βλέπουν τέχνη, εκεί που εσύ
 βλέπεις μόνο τη δική σου βρώμα. Μην
 τολμήσεις να πλησιάσεις. Γιατί
 πλέον δεν είμαι μόνη. Και η
 "χορεύτρια" που υποτιμάς, έχει πια
 τη δύναμη να σε εξαφανίσει με ένα
 βλέμμα.

ΑΓΝΩΣΤΟΣ

(παει να μιλήσει)

Εγώ...

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

Τελειώσαμε. Απόλαυσε το σόου από
 την τηλεόραση, αν έχεις τα λεφτά να
 πληρώσεις το εισιτήριο.

Πατάει το κόκκινο κουμπί με δύναμη. Το χέρι της τρέμει
 ελαφρά, όχι από φόβο, αλλά από την ένταση της αλήθειας που
 μόλις ξεστόμισε. Κοιτάζει τον καθρέφτη.

Πετάει το κινητό στο κρεβάτι και αρχίζει να ντύνεται. Η μέρα
 της ανήκει.

33. ΣΚΗΝΗ ΤΡΙΑΚΟΣΤΗ ΤΡΙΤΗ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ / ΚΑΜΑΡΙΝΙ ΟΑΚΑ - ΜΕΣΗΜΕΡΙ

33.

Το καμαρίνι είναι ένας χώρος γεμάτος αντιθέσεις. Πολυτελή
 κοστούμια κρέμονται από τη μία πλευρά, ενώ στο τραπέζι του
 μακιγιάζ επικρατεί μια δημιουργική χαοτική κατάσταση: πινέλα,
 γκλίτερ, και το μαύρο σετ εσωρούχων που περιμένει το σώμα της
 Δέσποινας. Η μυρωδιά από ακριβά αρώματα και λακ γεμίζει τον
 αέρα.

Η Δέσποινα κάθεται μπροστά στον καθρέφτη, φορώντας μόνο μια
 λευκή σατέν ρόμπα. Ένα ελαφρύ χτύπημα ακούγεται στην πόρτα.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

Ναι ;

Η πόρτα ανοίγει και εμφανίζεται ο ΘΑΝΑΣΗΣ. Είναι φανερά
 καλύτερα, αν και κινείται ακόμα λίγο προσεκτικά. Φοράει ένα
 καθαρό πουκάμισο και κρατάει μια μικρή ανθοδέσμη από
 αγριολούλουδα — μια απλή, ειλικρινή κίνηση μέσα στη χλιδή του
 σταδίου

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(CONT'D)

(Σηκώνεται με ένα πλατύ χαμόγελο)
Θανάση! Ήρθες! Δεν πίστευα ότι οι
γιατροί θα σε άφηναν να βγεις τόσο
νωρίς.

ΘΑΝΑΣΗΣ

(Στέκεται ακίνητος, κοιτάζοντάς
την) Δεν θα μπορούσα να λείπω με
τίποτα

Καθώς η Δέσποινα πλησιάζει, το φως του καμαρινιού πέφτει πάνω
της. Ο Θανάσης την κοιτάζει και, για πρώτη φορά, δεν βλέπει
την κοπέλα που έσωσε από τα χέρια του Αντώνη. Βλέπει μια
γυναίκα που ακτινοβολεί μια δύναμη σχεδόν θεϊκή. Η ομορφιά
της, συνδυασμένη με την αυτοπεποίθηση της νέας της ζωής, τον
χτυπάει σαν ηλεκτρικό ρεύμα.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(Ψιθυριστά, σχεδόν στον εαυτό του)
Είσαι... είσαι απίστευτη, Δέσποινα.
Πάντα ήσουν, αλλά τώρα...

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(CONT'D)

(Παίρνει τα λουλούδια, τα μυρίζει
και τον κοιτάζει στα μάτια) Τι
έχεις; Γιατί με κοιτάς έτσι;

Ο Θανάσης νιώθει την καρδιά του να χτυπάει δυνατά. Η
"ευγνωμοσύνη" που ένιωθε τόσο καιρό, μέσα σε αυτό το δωμάτιο,
μεταμορφώνεται σε κάτι πολύ πιο βαθύ και επικίνδυνο. Είναι η
στιγμή που συνειδητοποιεί ότι δεν θέλει απλώς να την
προστατεύει, αλλά θέλει να είναι ο άνθρωπος που θα την κάνει
να γελάει για το υπόλοιπο της ζωής της. Είναι η στιγμή που
την ερωτεύεται παράφορα, χωρίς επιστροφή.

ΘΑΝΑΣΗΣ

(Με φωνή λίγο τρεμάμενη) Σε κοιτάζω
γιατί... γιατί σήμερα βλέπω ποια
πραγματικά είσαι. Μια μαχητική ψυχή
που δεν νίκησε μόνο τον Αντώνη,
αλλά και τη μοίρα της. Δέσποινα,
ό,τι κι αν γίνει απόψε στη σκηνή,
για μένα είσαι ήδη το μοναδικό
αστέρι.

Η Δέσποινα νιώθει τη ζεστασιά στο βλέμμα του. Καταλαβαίνει
ότι κάτι άλλαξε ανάμεσά τους. Του πιάνει απαλά το χέρι και
τον ακουμπά στο μάγουλο.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

Σε ευχαριστώ που πίστεψες σε μένα
όταν ούτε εγώ δεν πίστευα. Μείνε
κοντά μου απόψε, Θανάση. Σε θέλω
δίπλα μου.

Ο Θανάσης γνέφει, ανίκανος να αρθρώσει λέξη, χαμένος μέσα στα
μάτια της. Ξέρει ότι από εδώ και πέρα, η ζωή του θα
περιστρέφεται γύρω από αυτή τη γυναίκα, είτε είναι πάνω σε
έναν στύλο στο ΟΑΚΑ, είτε στην ασφάλεια του σπιτιού της.

Η ατμόσφαιρα στο καμαρίνι γίνεται ξαφνικά πυκνή. Η απόσταση
ανάμεσα στη Δέσποινα και τον Θανάση εκμηδενίζεται. Η ένταση
της στιγμής, η αδρεναλίνη της επερχόμενης συναυλίας και η
κοινή τους ιστορία επιβίωσης δημιουργούν έναν ηλεκτρισμό που
δεν μπορεί να αγνοηθεί.

Ο Θανάσης κρατά ακόμα το χέρι της, αλλά η αφή του δεν είναι
πια μόνο υποστηρικτική. Είναι γεμάτη από έναν πόθο που έκρυβε
καιρό. Η Δέσποινα, με τη λευκή σατέν ρόμπα να γλιστρά ελαφρά
στον ώμο της, νιώθει το βλέμμα του να την "καίει".

ΘΑΝΑΣΗΣ

(Με φωνή χαμηλή, γεμάτη ένταση) Δεν
ξέρω πώς να το πω... Αλλά από τη
στιγμή που σε είδα στην οδό Φυλής,
κάτι μέσα μου έσπασε. Και τώρα που
σε βλέπω έτσι, έτοιμη να
κατακτήσεις τον κόσμο... νιώθω ότι
δεν μπορώ να πάρω τα μάτια μου από
πάνω σου.

Η Δέσποινα δεν τραβιέται. Αντίθετα, κάνει μισό βήμα πιο
κοντά. Η μυρωδιά του —καθαρό δέρμα και η αίσθηση του άντρα
που ρίσκαρε τη ζωή του για εκείνη— την ελκύει μαγνητικά.
Κοιτάζει τα χείλη του και μετά πάλι τα μάτια του.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(Ψιθυριστά) Θανάση... πάντα ήσουν ο
φύλακας άγγελός μου. Αλλά σήμερα,
δεν θέλω έναν άγγελο. Θέλω κάποιον
που να ξέρει ποια είμαι και να μην
φοβάται τη φωτιά μου.

Η έλξη είναι πλέον ακατανίκητη. Ο Θανάσης απλώνει το άλλο του
χέρι και πιάνει τη μέση της, τραβώντας την απαλά προς το
μέρος του. Η Δέσποινα ακουμπά τα χέρια της στο στήθος του,
νιώθοντας τον γρήγορο χτύπο της καρδιάς του κάτω από το
πουκάμισο.

ΘΑΝΑΣΗΣ

Δεν τη φοβάμαι τη φωτιά σου. Θέλω
να καώ μαζί σου.

Για μια στιγμή, ο κόσμος έξω από το καμαρίνι —οι 50.000
θεατές, ο Παύλος, η μουσική, τα φώτα— εξαφανίζεται. Υπάρχει
μόνο η ανάσα τους που ενώνεται. Ο Θανάσης σκύβει αργά,
διστακτικά στην αρχή, και μετά με πάθος, φιλάει το λαιμό της,
εκεί που σφύζει η ζωή της.

Η Δέσποινα αφήνει το κεφάλι της να γείρει πίσω, κλείνοντας τα
μάτια. Αυτή η έλξη δεν είναι σαν τις "ψεύτικες" επαφές στο
κλαμπ. Είναι αληθινή, είναι άγρια και είναι η πρώτη φορά που
νιώθει ότι την ποθούν για αυτό που πραγματικά είναι, και όχι
για αυτό που υποδύεται.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

Σήμερα σου υπόσχομαι ότι θα δεις
μια Δέσποινα που θα σου χαρίσει ένα
ξεχωριστό σόου Δεν θα είναι για
τους χιλιάδες εκεί έξω, Θανάση. Θα
είναι για σένα. Για να δεις ότι
κάθε σημάδι που προσπάθησαν να μου
αφήσουν, εγώ το έκανα φως.

Ο Θανάσης νιώθει έναν κόμπο στο λαιμό. Η έλξη που νιώθει δεν
είναι πια μόνο σωματική· είναι ένας βαθύς σεβασμός για το
πλάσμα που έχει μπροστά του.

ΘΑΝΑΣΗΣ

Θα είμαι εκεί, στην άκρη της
σκηνής. Δεν θα πάρω τα μάτια μου
από πάνω σου ούτε για ένα
δευτερόλεπτο.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(Χαμογελάει πονηρά) Τότε πρόσεξε...
γιατί μπορεί να ξεχάσεις κι εσύ να
αναπνέεις.

Του δίνει ένα τελευταίο, φευγαλέο φιλί στη γωνία του στόματος
—μια υπόσχεση για το μετά— και του δείχνει την πόρτα.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(CONT'D)

Τώρα φύγε. Πρέπει να γίνω η
"Δέσποινα" του Παύλου για λίγο.
Αλλά η Δέσποινα που φιλάς... είναι
μόνο δική σου.

Η πόρτα έχει κλείσει, αλλά η ηλεκτρισμένη αύρα του Θανάση
βρίσκεται ακόμα στον αέρα.

Η Δέσποινα στέκεται στο κέντρο του δωματίου, μπροστά στον μεγάλο καθρέφτη με τα λαμπιόνια. Το είδωλό της την κοιτάζει κατάματα — μια γυναίκα στα πρόθυρα της απόλυτης έκθεσης και της απόλυτης δόξας.

Ξεκινά τη δική της ιεροτελεστία.

Λύνει τα λουράκια από τα ψηλοτάκουνα παπούτσια της. Τα αφήνει να πέσουν στο χαλί με έναν υπόκωφο ήχο. Ευπόλητη πλέον, νιώθει το έδαφος σταθερό κάτω από τα πέλματά της. Κάθε κίνηση είναι αργή, μελετημένη, σαν να αποβάλλει μαζί με τα ρούχα και το τελευταίο ίχνος της παλιάς της ζωής.

Με μια αποφασιστική κίνηση, λύνει τη ζώνη της λευκής σατέν ρόμπας. Το ύφασμα γλιστράει απαλά από τους ώμους της, χαϊδεύοντας τους βραχίονές της, και καταλήγει σε μια λευκή λίμνη στα πόδια της.

Μένει μόνο με το μαύρο δαντελωτό σετ.

Το σουτιέν: Η δαντέλα είναι λεπτή, σχεδόν διάφανη σε κάποια σημεία, αγκαλιάζοντας το στήθος της με ακρίβεια. Οι μεταλλικοί κρίκοι ανάμεσα στα cups αστράφτουν κάτω από το φως.

Το σλιπ: Ψηλόμεσο, με έντονα κοψίματα που αναδεικνύουν τα μακριά, γυμνασμένα της πόδια και τη μέση της.

Το δέρμα της: Λείο, ελαφρώς ιδρωμένο από την αγωνία, με τις γνωστές «μελανιές του στύλου» στα εσωτερικά των μηρών να μοιάζουν πλέον με πολεμικά κοσμήματα.

Πλησιάζει τον δοκιμαστικό στύλο του καμαρινιού. Απλώνει το χέρι της και το σέρνει πάνω στο κρύο μέταλλο. Η αντίθεση της μαύρης δαντέλας με το λευκό του δέρματός της και το γυαλιστερό ατσάλι δημιουργεί μια εικόνα άγριας ομορφιάς.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(CONT'D)

(Ψιθυριστά, κοιτάζοντας το είδωλό της)

Αυτό είναι το σώμα μου. Αυτή είναι η ιστορία μου. Και σήμερα θα την πω μέχρι το τέλος.

Ανεβαίνει στον στύλο για ένα τελευταίο ζέσταμα. Οι κινήσεις της είναι αισθησιακές αλλά γεμάτες δύναμη. Το σώμα της τεντώνεται, η δαντέλα πιέζεται πάνω στο δέρμα της καθώς περιστρέφεται. Δεν υπάρχει πια ντροπή, μόνο η υπόσχεση που έδωσε στον Θανάση: ένα σώμα που δεν θα ξεχάσει ποτέ.

Εξω, το μπάσο από την εισαγωγή του Παύλου αρχίζει να δονεί τους τοίχους του καμαρινιού. Η Δέσποινα χαμογελάει στον καθρέφτη. Είναι έτοιμη να καεί και να κάψει.

34. ΣΚΗΝΗ ΤΡΙΑΚΟΣΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ / ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ ΟΑΚΑ - 10
ΛΕΠΤΑ ΠΡΙΝ ΤΗΝ ΕΝΑΡΞΗ

34.

Ο ΧΩΡΟΣ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΗ ΓΙΓΑΝΤΙΑΙΑ ΣΚΗΝΗ ΕΙΝΑΙ ΒΥΘΙΣΜΕΝΟΣ ΣΤΟ ΗΜΙΦΩΣ, ΔΙΑΚΟΠΤΟΜΕΝΟ ΜΟΝΟ ΑΠΟ ΤΙΣ ΑΠΟΤΟΜΕΣ ΑΝΑΛΑΜΠΕΣ ΤΩΝ STROBE LIGHTS ΠΟΥ ΔΟΚΙΜΑΖΟΥΝ ΟΙ ΤΕΧΝΙΚΟΙ. Ο Θ'ΟΡΥΒΟΣ ΑΠΟ ΤΙΣ 50.000 ΨΥΧΕΣ ΣΤΗΝ ΑΡΕΝΑ ΠΕΡΝΑΕΙ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΑ ΜΠΕΤΑ ΤΟΥ ΣΤΑΔΙΟΥ ΣΑΝ ΈΝΑΣ ΧΑΜΗΛΟΣΥΧΝΟΣ ΣΕΙΣΜΟΣ.

Η Δέσποινα βρίσκεται στον δικό της «ιερό» χώρο, πίσω από μια μαύρη κουρτίνα. Είναι ξυπόλητη, φορώντας μόνο το μαύρο δαντελωτό σετ, το οποίο κάτω από τα κόκκινα φώτα ασφαλείας των παρασκηνίων μοιάζει σαν δεύτερο δέρμα, σκοτεινό και επικίνδυνο.

Η ΠΡΟΘΕΡΜΑΝΣΗ:

Οι Διατάξεις: Σκύβει μπροστά, ακουμπώντας τις παλάμες της στο πάτωμα. Οι μύες της πλάτης της διαγράφονται κάτω από τη δαντέλα του σουτιέν καθώς τεντώνεται. Κάθε της κίνηση είναι αργή, ζώδης.

Η Επαφή με το Μέταλλο: Στα παρασκήνια υπάρχει ένας βοηθητικός στύλος. Τον πλησιάζει. Απλώνει τα χέρια της, που είναι καλυμμένα με ειδική σκόνη για το κράτημα (chalk), και πιάνει το ατσάλι. Το κρύο μέταλλο έρχεται σε επαφή με τη ζεστή επιδερμίδα της κοιλιάς της καθώς κάνει μια πρώτη, δοκιμαστική περιστροφή.

Η Ένταση: Ανεβαίνει στον στύλο μόνο με τη δύναμη των χεριών της. Το σώμα της τρέμει ελαφρά από την υπερπροσπάθεια, οι μηροί της σφίγγουν το μέταλλο πάνω από τα τελειώματα της δαντέλας. Κρέμεται για λίγα δευτερόλεπτα ανάποδα, αφήνοντας το αίμα να ανέβει στο κεφάλι της, τα μαλλιά της να αγγίζουν το δάπεδο.

ΠΑΥΛΟΣ

(Εμφανίζεται μέσα από τις σκιές, έτοιμος με το μικρόφωνό του) Είσαι έτοιμη; Ακούς το πλήθος; Φωνάζουν για σένα και δεν το ξέρουν ακόμα.

Η Δέσποινα κατεβαίνει από τον στύλο με μια αθόρυβη, γάτια κίνηση. Στέκεται όρθια, η ανάσα της είναι γρήγορη, το στήθος της ανεβοκατεβαίνει ρυθμικά πίσω από τη μαύρη δαντέλα. Ο ιδρώτας έχει αρχίσει να σχηματίζει μικρές σταγόνες ανάμεσα στις κλείδες της.

Στο βάθος, ο Θανάσης την παρατηρεί από μια γωνιά. Η εικόνα της —ημίγυμνη, δυνατή, προετοιμασμένη για τη μάχη της ζωής της— τον αφήνει άφωνο. Η έλξη που ένιωσε στο καμαρίνι τώρα γίνεται δέος.

STAGE MANAGER

(Από το ενδοσυνεννόηση) Δέσποινα,
στη θέση σου! Η καταπακτή ανεβαίνει
σε 60 δευτερόλεπτα!

Η Δέσποινα παίρνει μια τελευταία βαθιά ανάσα. Σφίγγει τις γροθιές της, νιώθοντας τη δύναμη στα πέλματά της. Περπατά προς το κέντρο της καταπακτής, κάτω από τη σκηνή. Το σκοτάδι την καταπίνει για λίγο, πριν την εκτοξεύσει στο απόλυτο φως.

35. ΣΚΗΝΗ ΤΡΙΑΚΟΣΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ / ΣΚΗΝΗ ΟΑΚΑ - ΝΥΧΤΑ (Η ΕΝΑΡΞΗ)

35.

Το σκοτάδι κάτω από τη σκηνή είναι απόλυτο, αλλά το στάδιο πάνω από το κεφάλι της Δέσποινας βράζει. Η μυρωδιά της μηχανής καπνού και η μεταλλική γεύση της αδρεναλίνης γεμίζουν το στόμα της. Στέκεται πάνω στην καταπακτή, ξυπόλητη, με το μαύρο δαντελωτό σετ να διαγράφεται κάτω από το ελάχιστο κόκκινο φως ασφαλείας.

STAGE MANAGER

(απο το ακουστικό)

3..2..1

Η καταπακτή ανεβαίνει με έναν υπόκωφο, μηχανικό ήχο. Το φως την τυφλώνει ακαριαία. 50.000 άνθρωποι ουρλιάζουν, μια μάζα από χέρια και φώτα κινητών που μοιάζει με θάλασσα.

Η ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ:

Η πρώτη κίνηση, ο τραγουδιστής αρχίζει να τραγουδάει, ενώ η Δέσποινα με σέξι αισθησιακό τρόπο μουςουλάει προς τον τραγουδιστή σηκώνει τα πόδια της

Οι πρώτες νότες του μπάσου αντηχούν σαν καρδιακός παλμός μέσα στο στάδιο. Ο Παύλος κάνει τα πρώτα βήματα προς το κέντρο της σκηνής, το μικρόφωνο στο χέρι, και η φωνή του γεμίζει τον αέρα, ζεστή και επιβλητική.

Η Δέσποινα βρίσκεται στη βάση του στύλου, τρία μέτρα μακριά του. Με το που ξεκινάει ο ρυθμός, εκείνη πέφτει στα γόνατα.

Με έναν τρόπο απόλυτα αισθησιακό και σέξι, αρχίζει να μπουσουλάει αργά πάνω στη γυαλιστερή επιφάνεια της σκηνής, κατευθυνόμενη προς τον Παύλο. Η κίνηση των γοφών της είναι ρυθμική, ενώ η μαύρη δαντέλα του σετ εσωρούχων διαγράφεται προκλητικά κάτω από τους προβολείς. Τα γυμνά της πέλματα γλιστρούν στο πάτωμα, ενώ το βλέμμα της, καθηλωτικό και άγριο, είναι καρφωμένο πάνω του.

Καθώς φτάνει στα πόδια του τραγουδιστή, η μουσική κάνει μια μικρή παύση (beat drop).

Η Δέσποινα ξαπλώνει ανάσκελα στο δάπεδο, ακριβώς μπροστά του. Με μια κίνηση γεμάτη χάρη και δύναμη, σηκώνει τα πόδια της ψηλά στον αέρα, τεντώνοντάς τα προς τον ουρανό. Οι μυς των ποδιών της διαγράφονται έντονα, και το μαύρο δαντελωτό σλιπ τραβάει όλα τα βλέμματα καθώς εκείνη ανοίγει αργά τα πόδια της σε ένα τέλειο "V", πριν τα σταυρώσει ξανά γύρω από τον αέρα.

ΠΑΥΛΟΣ

(Τραγουδάει κοιτάζοντάς την στα
μάτια, με τη φωνή του να τρέμει
ελαφρά από την ένταση της σκηνής)
«Δεν είσαι σκιά, είσαι η φωτιά που
με καίει...»

Εκείνη, ενώ είναι ακόμα κάτω, πιάνει τους αστραγάλους του Παύλου, χρησιμοποιώντας τον σαν στήριγμα για να ανασηκώσει τη λεκάνη της σε μια εντυπωσιακή γέφυρα. Η αντίθεση ανάμεσα στο κοστούμι του Παύλου και τη γυμνή, δαντελωτή εμφάνιση της Δέσποινας δημιουργεί μια εικόνα που κόβει την ανάσα στις 50.000 κόσμο που παρακολουθεί από τις γιγαντοοθόνες.

Στα παρασκήνια, ο Θανάσης σφίγγει τις γροθιές του. Δεν είναι ζήλια – είναι ο ηλεκτρισμός μιας γυναίκας που επιτέλους δείχνει στον κόσμο τη δύναμη της θηλυκότητάς της, χωρίς να φοβάται κανέναν.

Η Δέσποινα ανασηκώνεται, γλιστράει πίσω προς τον στύλο και με ένα τίναγμα των μαλλιών της, ετοιμάζεται για την πρώτη της πτήση στο μέταλλο.

ΟΙ ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΜΕ ΤΑ ΜΑΛΛΙΑ:

Η Δέσποινα, ενώ βρίσκεται ακόμα χαμηλά στη σκηνή, τινάζει το κεφάλι της προς τα πίσω με μια εκρηκτική κίνηση (hair whip).

Τα μαλλιά της ανοίγουν σαν βεντάλια στον αέρα, αντανακλώντας το φως των προβολέων, και πέφτουν με δύναμη πάνω στους ώμους και την πλάτη της.

Καθώς μπουσουλάει, αφήνει το κεφάλι της να γείρει στο πλάι, σέρνοντας τα μαλλιά της πάνω στο γυαλιστερό δάπεδο της σκηνής. Μετά, πιάνει μια τούφα με τα δόντια της, κοιτάζοντας την κάμερα με ένα βλέμμα γεμάτο πρόκληση και αυτοπεποίθηση, πριν τα τινάξει ξανά, δημιουργώντας μια αίσθηση άγριας ελευθερίας.

ΟΙ ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΜΕ ΤΑ ΠΟΔΙΑ:

Leg Slides: Ενώ είναι ξαπλωμένη, σέρνει το ένα της πόδι αργά πάνω στο άλλο, ξεκινώντας από τον αστράγαλο και φτάνοντας μέχρι ψηλά στον μηρό, εκεί που τελειώνει η μαύρη δαντέλα. Η κίνηση είναι αργή, βασανιστική, αναδεικνύοντας τις γραμμές του σώματός της.

The Scissor: Σηκώνει ξανά τα πόδια της στον αέρα, αλλά αυτή τη φορά κάνει γρήγορες, ρυθμικές κινήσεις «ψαλίδι». Τα γυμνά της πέλματα διαγράφουν κύκλους στο κενό, ενώ οι μύες των ποδιών της τεντώνονται σε κάθε έκταση.

The Hook: Με μια ξαφνική κίνηση, λυγίζει το ένα πόδι και το περνάει πίσω από το γόνατο του άλλου, ενώ περιστρέφεται στο δάπεδο χρησιμοποιώντας μόνο τη λεκάνη της.

Η ΚΟΡΥΦΩΣΗ:

Πλησιάζει τον Παύλο και, ενώ εκείνος τραγουδάει το ρεφρέν, η Δέσποινα τυλίγει το ένα της πόδι γύρω από τη μέση του, τραβώντας τον κοντά της. Ταυτόχρονα, τινάζει τα μαλλιά της προς το πρόσωπό του, δημιουργώντας μια "κουρτίνα" που τους απομονώνει για μια στιγμή από το πλήθος.

Η αντίθεση της γυμνής, ξυπόλητης δύναμης των ποδιών της με την απαλότητα των μαλλιών της που ανεμίζουν, δημιουργεί μια εικόνα απόλυτου αισθησιασμού

ΠΑΥΛΟΣ

(CONT'D)

(Χαμηλώνει το μικρόφωνο και της
ψιθυρίζει μέσα στον χαμό) τους
ανήκεις

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

«Όχι... Εγώ μου ανήκω.»

Με ένα τελευταίο τίναγμα των μαλλιών της, αποδεσμεύεται από τον Παύλο και κάνει ένα θεαματικό άνοιγμα ποδιών (split) ακριβώς κάτω από τον κεντρικό προβολέα, προκαλώντας παραλήρημα στις κερκίδες.

Η μουσική έχει φτάσει σε ένα ρυθμικό, υποχθόνιο τέμπο. Η Δέσποινα, απόλυτη κυρίαρχος της σκηνής, εκτελεί μια αργή περιστροφή γύρω από τον στύλο, κρατώντας το σώμα της σε οριζόντια θέση, κόντρα στη βαρύτητα. Η μαύρη δαντέλα διαγράφει κάθε σύσπαση των μυών της.

Καθώς το σώμα της διαγράφει τον κύκλο, το πρόσωπό της περνάει μπροστά από τη γωνία των παρασκηνίων, εκεί που στέκεται ο Θανάσης.

Εκείνη τη στιγμή, η Δέσποινα "σπάει" τον ρόλο της performer για το κοινό και γίνεται η γυναίκα που του υποσχέθηκε το δικό του σόου.

Το Βλέμμα: Χαμηλώνει ελαφρά το πηγούνι της και τον κοιτάζει μέσα από τις βλεφαρίδες της. Είναι ένα βλέμμα πονηρό, γεμάτο νόημα, που του θυμίζει την ένταση που ένιωσαν στο καμαρίνι λίγο πριν.

Η Κίνηση: Ενώ περιστρέφεται, περνάει το χέρι της αργά πάνω από τα χείλη της και μετά κάτω, προς το στήθος της, πάνω από τη δαντέλα, χωρίς ποτέ να πάρει τα μάτια της από πάνω του. Είναι μια κίνηση αποκλειστικά για εκείνον, μια μυστική επικοινωνία μέσα στο χάος των 50.000 θεατών.

Το Χαμόγελο: Ένα μικρό, προκλητικό χαμόγελο σχηματίζεται στη γωνία των χειλιών της, σαν να του λέει: "Κοίτα τι έχασες για λίγο και τι σε περιμένει μετά".

Ο Θανάσης, ακουμπισμένος στην κουρτίνα των παρασκηνίων, νιώθει το αίμα του να ανεβαίνει. Η καρδιά του χτυπάει πιο δυνατά από τα ηχεία του σταδίου. Καταλαβαίνει ότι αυτή η επίδειξη δύναμης και αισθησιασμού είναι το δικό της "ευχαριστώ" και η δική της κατάκτηση.

Η Δέσποινα τινάζει τα μαλλιά της, κλείνοντας του το μάτι στιγμιαία, και με μια εκρηκτική κίνηση των ποδιών της, εκτοξεύεται στην κορυφή του στύλου. Το πλήθος ουρλιάζει, νομίζοντας ότι η ενέργειά της είναι για αυτούς, αλλά ο Θανάσης ξέρει την αλήθεια.

Είναι η πρώτη φορά που η Δέσποινα δεν χορεύει για να επιβιώσει, αλλά για να προκαλέσει τον άντρα που αγαπά.

36. ΣΚΗΝΗ ΤΡΙΑΚΟΣΤΗ ΕΚΤΗ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ / ΚΑΜΑΡΙΝΙ ΟΑΚΑ - ΝΥΧΤΑ (ΜΕΤΑ ΤΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ) 36.

Η πόρτα κλείνει, αφήνοντας το βουητό του πλήθους σαν έναν μακρινό απόηχο. Η Δέσποινα μπαίνει στο καμαρίνι λαχανιασμένη, με το δέρμα της να γυαλίζει από τον ιδρώτα και την αδρεναλίνη. Ο Θανάσης την ακολουθεί. Πριν προλάβει να πει κουβέντα, εκείνη πηγαίνει κατευθείαν στον μεγάλο καθρέφτη.

Δεν βάζει τη ρόμπα της. Στέκεται εκεί, ξυπόλητη, με το μαύρο δαντελωτό σετ να είναι πλέον ποτισμένο από τον κόπο της παράστασης. Οι μελανιές στα πόδια της είναι πιο έντονες, αλλά η ίδια μοιάζει πιο όμορφη από ποτέ.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(Κοιτάζοντας τον μέσα από τον καθρέφτη, με φωνή βραχνή)

Σου άρεσε; Σου είπα ότι θα ήταν ξεχωριστό.

Ο Θανάσης μένει ακίνητος. Την κοιτάζει και νιώθει την καρδιά του να ξεπερνά κάθε όριο. Δεν είναι πια μόνο η έλξη για το σώμα της. Είναι ο τρόπος που εκείνη η γυναίκα μετέτρεψε τον εξευτελισμό σε θρίαμβο. Την ερωτεύεται σε κάθε δευτερόλεπτο που περνάει, με μια ένταση που τον πονάει.

Πλησιάζει αργά και στέκεται πίσω της. Δεν την αγγίζει αμέσως. Κοιτάζει την αντανάκλασή της.

ΘΑΝΑΣΗΣ

Ήσουν... δεν υπάρχουν λέξεις, Δέσποινα. Σε έβλεπα εκεί πάνω και δεν πίστευα ότι αυτό το πλάσμα, που πριν λίγες μέρες έτρεμε στην αγκαλιά μου, τώρα δάμασε ένα ολόκληρο στάδιο.

Η Δέσποινα γυρίζει αργά προς το μέρος του. Η απόσταση ανάμεσά τους εξαφανίζεται. Εκείνη πιάνει τις άκρες από τη μαύρη δαντέλα του σουτιέν της, σαν να θέλει να του δείξει ότι δεν έχει πια τίποτα να κρύψει.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

Αυτή είμαι, Θανάση. Με τις πληγές μου, με τον χορό μου, με αυτό το μαύρο ύφασμα που ήταν η στολή μου στον πόλεμο. Μπορείς να την αντέξεις τόσο αλήθεια;

Ο Θανάσης απλώνει τα χέρια του και πιάνει το πρόσωπό της με μια απίστευτη τρυφερότητα.

Τα δάχτυλά του χαϊδεύουν τους κροτάφους της, εκεί που τα μαλλιά της είναι ακόμα κολλημένα από τον ιδρώτα.

ΘΑΝΑΣΗΣ

Δεν θέλω απλώς να την αντέξω. Θέλω να είμαι αυτός που θα τη φυλάει. Σε είδα να κοιτάς τον κόσμο από ψηλά, αλλά εγώ... εγώ σε είδα να κοιτάς εμένα. Και εκείνη τη στιγμή κατάλαβα ότι δεν θέλω να φύγω ποτέ από κοντά σου.

Η Δέσποινα ανασηκώνεται στις μύτες των ποδιών της. Η έλξη είναι πλέον ηλεκτρική, πρωτόγονη. Τυλίγει τα χέρια της γύρω από τον λαιμό του, νιώθοντας το ύφασμα του πουκαμίσου του κόντρα στο γυμνό της δέρμα.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(Ψιθυρίζοντας στο αυτί του) Τότε μη φύγεις. Μείνε να δεις τι συμβαίνει όταν τα φώτα σβήνουν... και η χορεύτρια γίνεται απλά γυναίκα.

Ο Θανάσης την αγκαλιάζει σφιχτά, σηκώνοντάς την ελαφρά από το έδαφος. Το φιλί τους είναι η απάντηση σε όλα όσα πέρασαν. Στο καμαρίνι επικρατεί σιωπή, ενώ έξω, το όνομά της αντηχεί ακόμα στις κερκίδες. Αλλά για εκείνον, η μόνη πραγματικότητα είναι η γυναίκα με τα μαύρα εσώρουχα που του χάρισε την ψυχή της.

Η ένταση της στιγμής παραμένει μετέωρη ανάμεσά τους. Η Δέσποινα, ακόμα στην αγκαλιά του, παίρνει μια μικρή ανάσα και απομακρύνεται ελάχιστα, ίσο-ίσο για να μπορεί να τον κοιτάξει στα μάτια. Το χέρι της γλιστράει πάνω στο τραπέζι του μακιγιάζ, ανάμεσα στα πινέλα και τις λακ, και πιάνει ένα μικρό χαρτί και ένα μολύβι ματιών.

Με κινήσεις αργές, σχεδόν τελετουργικές, γράφει κάτι πάνω στο χαρτί. Ο Θανάσης την παρακολουθεί μαγεμένος, με το βλέμμα του να καρφώνεται στην κίνηση των ώμων της και στη μαύρη δαντέλα που ανεβοκατεβαίνει από τη γρήγορη ανάσα της.

Του δίνει το χαρτί.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(CONT'D)

(Με φωνή χαμηλή και υπόσχεση) Είναι η διεύθυνσή μου. Το καταφύγιό μου. Εκεί που δεν υπάρχει ούτε ο Παύλος, ούτε τα φώτα, ούτε ο στύλος.

Ο Θανάσης παίρνει το χαρτί, αλλά τα μάτια του δεν ξεκολλούν από πάνω της.

Η Δέσποινα κάνει ένα βήμα πίσω, μένοντας ξυπόλητη και ημίγυμνη μπροστά του, μια τελευταία εικόνα δύναμης και αισθησιασμού πριν χωριστούν για τη νύχτα.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(CONT'D)

Σε μία ώρα θα είμαι εκεί. Θα βγάλω αυτή τη «στολή» και θα είμαι απλά η Δέσποινα. Αν αντέχεις να γνωρίσεις αυτή τη γυναίκα... σε περιμένω.

ΘΑΝΑΣΗΣ

(Σφίγγοντας το χαρτί στην παλάμη του) Θα είμαι εκεί σε λιγότερο από μία ώρα. Δεν υπάρχει τίποτα άλλο στον κόσμο που να θέλω περισσότερο.

Της δίνει ένα τελευταίο φιλί στο μέτωπο, με έναν σεβασμό που την κάνει να ανατριχιάζει, και βγαίνει από το καμαρίνι. Η Δέσποινα μένει μόνη. Κοιτάζει το είδωλό της στον καθρέφτη. Το μαύρο δαντελωτό σεντ είναι τώρα το σύμβολο μιας γέφυρας που την οδήγησε από το σκοτάδι στην αγάπη.

Χαμογελάει. Παίρνει την τσάντα της και ετοιμάζεται για την πιο σημαντική συνάντηση της ζωής της.

37. ΣΚΗΝΗ ΤΡΙΑΚΟΣΤΗ ΕΒΔΟΜΗ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ / ΣΠΙΤΙ ΔΕΣΠΟΙΝΑΣ - ΝΥΧΤΑ

37.

Η απόλυτη ησυχία του διαμερίσματος μοιάζει σχεδόν εξωπραγματική μετά την ηλεκτρική καταιγίδα του ΟΑΚΑ. Το μόνο φως στο σαλόνι προέρχεται από μερικά κεριά που η Δέσποινα άναψε βιαστικά, δημιουργώντας μεγάλες, τρεμάμενες σκιές στους τοίχους.

Η Δέσποινα βρίσκεται στη μέση του δωματίου. Έχει βγάλει τα πάντα, αλλά ένιωσε την ανάγκη να κρατήσει πάνω της το μαύρο δαντελωτό σεντ. Είναι ο συνδετικός κρίκος ανάμεσα στη θριαμβεύτρια της σκηνής και τη γυναίκα που περιμένει τώρα με κομμένη την ανάσα.

Η ΑΝΑΜΟΝΗ:

Η Κίνηση: Περπατά ξυπόλητη πάνω στο κρύο μάρμαρο. Η αίσθηση του πατώματος την κρατά γειωμένη. Πηγαίνει προς το παράθυρο, κοιτάζει κάτω τον δρόμο, αλλά οι προβολείς των αυτοκινήτων την τυφλώνουν. Γυρίζει πίσω.

Η Ένταση: Τα δάχτυλά της παίζουν νευρικά με τη δαντέλα στο πλάι των γοφών της. Το σώμα της είναι ακόμα ζεστό, η μυρωδιά του αρρώματός της ανακατεύεται με τη μυρωδιά της νύχτας.

Ο Καθρέφτης: Σταματά μπροστά στον καθρέφτη του διαδρόμου. Διορθώνει μια τούφα από τα μαλλιά της που έπεσε στο πρόσωπό της. Δεν φοράει πια το μακιγιάζ της συναυλίας· το πρόσωπό της είναι καθαρό, εκτεθειμένο, αληθινό.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

Γιατί τρέμω; Έχω σταθεί μπροστά σε χιλιάδες... Γιατί το χτύπημα μιας πόρτας με τρομάζει περισσότερο από μια ολόκληρη αρένα;

Κάθε δευτερόλεπτο μοιάζει με αιώνα. Κοιτάζει το ρολόι στον τοίχο. Έχουν περάσει σαράντα λεπτά. Η αδρεναλίνη της σκηνής έχει δώσει τη θέση της σε μια βαθιά, γλυκιά προσμονή.

Ξαφνικά, ο ήχος του ασανσέρ ακούγεται στο βάθος του διαδρόμου. Η Δέσποινα παγώνει. Η ανάσα της σταματά. Το ασανσέρ σταματά στον όροφό της. Τα βήματα στον διάδρομο είναι βαριά, σταθερά — τα αναγνωρίζει.

Το χτύπημα στην πόρτα. Τρεις απαλοί, αλλά σίγουροι χτύποι.

Η Δέσποινα κλείνει για μια στιγμή τα μάτια, παίρνει μια βαθιά ανάσα και νιώθει την καρδιά της να χτυπάει κάτω από τη μαύρη δαντέλα. Περπατά αργά προς την πόρτα. Δεν ρωτάει "ποιος είναι". Ξέρει.

Απλώνει το χέρι, γυρίζει το κλειδί και ανοίγει την πόρτα.

Ο Θανάσης στέκεται εκεί, ακόμα λίγο λαχανιασμένος, κρατώντας το χαρτάκι με τη διεύθυνση σφιχτά στο χέρι του. Το βλέμμα του καρφώνεται πάνω της — πάνω στη γυναίκα που δεν είναι πια "η performer", αλλά η δική του Δέσποινα.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(CONT'D)

(ψιθιριστά)

Ηρθες ;

ΘΑΝΑΣΗΣ

(Κοιτάζοντάς την με δέος) Σου είπα... δεν θα μπορούσα να είμαι πουθενά αλλού στον κόσμο.

Η πόρτα κλείνει πίσω από τον Θανάση με έναν απαλό θόρυβο. Η Δέσποινα, χωρίς να πάρει τα μάτια της από πάνω του, γυρίζει το κλειδί δύο φορές. Ο μεταλλικός ήχος της κλειδαριάς αντηχεί στον χώρο σαν την τελική επιβεβαίωση: ο κόσμος έξω δεν υπάρχει πια.

Η ατμόσφαιρα είναι ηλεκτρισμένη. Ο Θανάσης στέκεται ακίνητος, η ανάσα του βαριά, παρακολουθώντας την κάθε της κίνηση.

Η έλξη ανάμεσά τους δεν είναι πια μόνο επιθυμία· είναι η ανάγκη δύο ανθρώπων που επιβίωσαν μαζί να βρουν επιτέλους τη γαλήνη ο ένας στον άλλον.

Η Δέσποινα κάνει ένα βήμα προς το μέρος του. Το φως των κεριών χορεύει πάνω στο δέρμα της και στη μαύρη δαντέλα.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(Με φωνή χαμηλή, γεμάτη αυτοπεποίθηση)

Στο ΟΑΚΑ χόρεψα για να δουν όλοι
ποια είμαι. Τώρα... θέλω να δεις
εσύ ποια είμαι όταν δεν υπάρχει πια
τίποτα να με προστατεύει.

Στέκεται ακριβώς μπροστά του. Με μια αργή, σχεδόν ιεροτελεστική κίνηση, φέρνει τα χέρια της πίσω στην πλάτη της. Τα μάτια της παραμένουν καρφωμένα στα δικά του, πονηρά και ταυτόχρονα ευάλωτα.

Η ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ:

Το Σουτιέν: Με ένα κλικ, η δαντέλα χαλαρώνει. Η Δέσποινα αφήνει το σουτιέν να γλιστρήσει από τους ώμους της και να πέσει ξυπόλητη στο πάτωμα. Το στήθος της ανεβοκατεβαίνει ρυθμικά, εκτεθειμένο στο ζεστό φως των κεριών.

Το Σλιπ: Τα δάχτυλά της πιάνουν τις λεπτές δαντελωτές λωρίδες στο πλάι των γοφών της. Με μια συνεχή, αργή κίνηση, το μαύρο ύφασμα γλιστράει κάτω από τα πόδια της, αποκαλύπτοντας τις γραμμές του σώματός της, τις μελανιές που πλέον δεν κρύβει, τη δύναμη της γυναίκας που δεν φοβάται πια τη γύμνια της.

Μένει μπροστά του εντελώς γυμνή, η μόνη της "στολή" είναι το βλέμμα της.

ΘΑΝΑΣΗΣ

(Ψιθυριστά, με τη φωνή του να σπάει από το δέος) Είσαι... το πιο όμορφο πράγμα που έχω δει ποτέ. Όχι γιατί είσαι γυμνή, Δέσποινα... αλλά γιατί είσαι εσύ.

Η Δέσποινα απλώνει το χέρι της και πιάνει το πουκάμισό του, τραβώντας τον απαλά προς το μέρος της. Η έλξη τους τραβάει σαν μαγνήτης.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

Θες να δεις τη συνέχεια του σοου

Χωρίς να περιμένει απάντηση, απλώνει το χέρι στο tablet της. Με λίγα πατήματα, η φωνή του Παύλου αρχίζει να γεμίζει τον χώρο—αυτή τη φορά όχι από τα ηχεία του σταδίου, αλλά σε μια πιο αισθησιακή, ακουστική εκδοχή ενός από τα τραγούδια του. Το μπάσο είναι χαμηλό, δονητικό.

Ο ΧΟΡΟΣ:

Η Προσέγγιση: Η Δέσποινα πέφτει στα γόνατα. Μπουςουλώντας αργά πάνω στο χαλί, πλησιάζει τον Θανάση. Κάθε της κίνηση είναι μελετημένη, το σώμα της ρέει σαν υγρό ασήμι στο σκοτάδι. Τα μαλλιά της πέφτουν μπροστά, καλύπτοντας και αποκαλύπτοντας το πρόσωπό της καθώς κινείται ρυθμικά.

Η Έλξη: Φτάνει ακριβώς ανάμεσα στα πόδια του. Σηκώνει το κεφάλι και τον κοιτάζει στα μάτια, ενώ τα χέρια της σέρνονται αργά από τα δικά του γόνατα προς τα πάνω. Η αντίθεση του γυμνού της δέρματος με το τραχύ ύφασμα του παντελονιού του δημιουργεί έναν ηλεκτρισμό που γεμίζει το δωμάτιο.

Η Κορύφωση: Με τη μουσική να ανεβαίνει, η Δέσποινα ανασηκώνεται, στηριζόμενη πάνω του. Ξεκινά έναν αργό, αισθησιακό χορό, τινάζοντας τα μαλλιά της προς τα πίσω και αφήνοντας το σώμα της να ακουμπά το δικό του με κάθε ρυθμό. Δεν υπάρχει πια σκηνή, δεν υπάρχει κοινό. Υπάρχει μόνο η γυναίκα που χρησιμοποιεί την τέχνη της για να παραδοθεί στον άνθρωπο που την έσωσε.

ΘΑΝΑΣΗΣ

(Ψιθυρίζοντας, ενώ το σώμα της
κινείται με μια πρωτόγονη χάρη)
Αυτό το σόου... δεν έχει κάμερες,
Θανάση. Είναι μόνο για τα μάτια
σου.

Ο Θανάσης πιάνει τη μέση της, τραβώντας την ακόμα πιο κοντά. Η αναπνοή του είναι κομμένη. Η Δέσποινα γέρνει το κεφάλι της στον ώμο του, συνεχίζοντας να λικνίζεται στους ρυθμούς του Παύλου, ενώ οι σκιές τους στους τοίχους ενώνονται σε μία.

Η "αισθησιακή χορεύτρια" και ο "φύλακας άγγελος" δεν υπάρχουν πια. Υπάρχουν μόνο δύο άνθρωποι που βρήκαν το φως μέσα στο δικό τους, ιδιωτικό στάδιο.

38. ΣΚΗΝΗ ΤΡΙΑΚΟΣΤΗ ΟΓΔΟΗ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ / ΥΠΝΟΔΩΜΑΤΙΟ ΔΕΣΠΟΙΝΑΣ - ΝΥΧΤΑ

38.

Η μουσική του Παύλου ακούγεται πλέον σαν ένας μακρινός ψίθυρος από το σαλόνι.

Το δωμάτιο φωτίζεται μόνο από το φεγγαρόφωτο που μπαίνει από το παράθυρο, βάφοντας τα σώματά τους με ασημένιες και γκρίζες αποχρώσεις.

Η ένταση που συσσωρευόταν για εβδομάδες —στους δρόμους της Φυλής, στα νοσοκομεία, στα παρασκήνια του ΟΑΚΑ— εκτονώνεται τώρα με μια ορμή που κόβει την ανάσα.

Η ΠΡΑΞΗ:

Η Ένωση: Ο Θανάσης την ξαπλώνει απαλά στο κρεβάτι, αλλά η Δέσποινα δεν μένει παθητική. Τον τραβάει πάνω της με δύναμη, τα πόδια της —γυμνασμένα και δυνατά από τον στύλο— τυλίγονται γύρω από τη μέση του, κλειδώνοντάς τον κοντά της.

Η Αφή: Τα χέρια της εξερευνούν την πλάτη του, νιώθοντας τους μυς του, ενώ εκείνος θάβει το πρόσωπό του στον λαιμό της, εισπνέοντας τη μυρωδιά του ιδρώτα και του αρώματος που έχει μείνει από τη συναυλία. Κάθε άγγιγμα είναι μια επιβεβαίωση ότι είναι ζωντανοί, ότι είναι ελεύθεροι.

Ο Ρυθμός: Η κίνησή τους είναι συγχρονισμένη, ένας χορός πιο αρχέγονος και αληθινός από οποιαδήποτε χορογραφία. Δεν υπάρχει πια η "performer" και ο "προστάτης". Υπάρχουν δύο κορμιά που συγκρούονται και ενώνονται, αναζητώντας τη λύτρωση.

Η Δέσποινα κλείνει τα μάτια και αφήνει ένα βαθύ αναστεναγμό. Για πρώτη φορά, η επαφή δεν είναι συναλλαγή, δεν είναι επιβίωση. Είναι η απόλυτη παράδοση. Νιώθει τα χέρια του Θανάση να κρατούν τα δικά της, πλέκοντας τα δάχτυλά τους πάνω από το κεφάλι της, καθώς η κορύφωση τους παρασύρει σαν κύμα.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

Μωρο μου... Μείνε

ΘΑΝΑΣΗΣ

Θα ειμαι για παντα κοντά σου σαγαπω

Καθώς η ένταση υποχωρεί, μένουν αγκαλιασμένοι, με τις ανάσες τους να ηρεμούν σταδιακά. Το σώμα της Δέσποινας ηρεμεί πάνω στο δικό του, και οι μελανιές της, τα σημάδια του παρελθόντος, μοιάζουν πλέον να μην πονάνε.

Στο σκοτάδι του δωματίου, η Δέσποινα νιώθει επιτέλους ότι η "συναυλία" της ζωής της μόλις άρχισε, και αυτή τη φορά, το χειροκρότημα είναι η σιωπή της αγάπης.

ΣΤΑΔΙΑΚΟ ΣΒΗΣΙΜΟ (FADE OUT)

39. ΣΚΗΝΗ ΤΡΙΑΚΟΣΤΗ ΕΝΑΤΗ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ / ΥΠΝΟΔΩΜΑΤΙΟ ΔΕΣΠΟΙΝΑΣ - ΠΡΩΙ

39.

Το φως του ήλιου είναι έντονο, γεμάτο, και λούζει το κρεβάτι. Δεν υπάρχουν πια strobe lights, ούτε το ημίφως των κεριών. Όλα είναι καθαρά.

Η Δέσποινα ξυπνάει πρώτη. Είναι σκεπασμένη μόνο με ένα λευκό σεντόνι, και το σώμα της νιώθει μια γλυκιά κούραση που δεν έχει καμία σχέση με την εξάντληση των προηγούμενων μηνών. Γυρίζει το κεφάλι της και βλέπει τον Θανάση να κοιμάται δίπλα της. Το πρόσωπό του, απαλλαγμένο από την ένταση της προστασίας και του κινδύνου, μοιάζει χρόνια νεότερο.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

Λοιπόν, έτσι είναι η επόμενη μέρα.
Δεν έχει φόβο. Δεν έχει "πρέπει".
Έχει μόνο εμάς.

Σηκώνεται αθόρυβα και πηγαίνει στην κουζίνα. Φτιάχνει καφέ και ανοίγει το κινητό της, που είχε μείνει κλειστό όλη νύχτα.

Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ:

Τα Social Media: Το όνομά της είναι παντού. Βίντεο από το χθεσινό σόου, φωτογραφίες της στον στύλο με τη μαύρη δαντέλα, σχόλια που την αποθεώνουν. "Η αποκάλυψη της χρονιάς", "Η γυναίκα που έκλεψε την παράσταση από τον Παύλο".

Το Μήνυμα του Παύλου: "Δες τα νούμερα. Σε ζητάνε ήδη για το επόμενο tour. Ξεκουράσου σήμερα, αστέρι μου. Τα καταφέραμε."

Χαμογελάει, αλλά για πρώτη φορά, η δόξα δεν την "καίει". Είναι απλώς το αποτέλεσμα μιας δουλειάς που έκανε με την ψυχή της.

Ο Θανάσης εμφανίζεται στην πόρτα της κουζίνας, φορώντας μόνο το παντελόνι του, με τα μαλλιά ανακάτωτα. Σταματάει και την κοιτάζει. Η Δέσποινα ακουμπάει την κούπα του καφέ και τον πλησιάζει.

ΘΑΝΑΣΗΣ

(Με ένα ζεστό χαμόγελο) καλημέρα
στάρ

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(Τυλίγει τα χέρια της γύρω από τη μέση του) μην με λες έτσι, για
σένα είμαι μόνο η Δέσποινα

ΘΑΝΑΣΗΣ

Είδες τι γίνεται έξω; Ο κόσμος έχει
τρελαθεί μαζί σου.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

Ας λένε ό,τι θέλουν. Εγώ ξέρω ότι
χθες βράδυ κέρδισα κάτι πολύ πιο
σημαντικό από το χειροκρότημα.
Κέρδισα το δικαίωμα να ξυπνάω έτσι.

Κάθονται στο μπαλκόνι, κοιτάζοντας την Αθήνα. Η πόλη που
κάποτε την έπνιγε, τώρα μοιάζει να απλώνεται στα πόδια της
σαν μια νέα υπόσχεση. Η "αισθησιακή χορεύτρια" έχει δώσει τη
θέση της σε μια γυναίκα που ξέρει την αξία της.

Το μαύρο δαντελωτό σεί είναι πεταμένο κάπου στο πάτωμα του
υπνοδωματίου. Δεν είναι πια στολή. Είναι μια ανάμνηση της
νύχτας που όλα άλλαξαν.

40. ΣΚΗΝΗ ΣΑΡΑΚΟΣΤΗ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ / ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ ΔΡΟΜΟΣ (ΚΕΝΤΡΟ) - ΗΜΕΡΑ 40.

Η Δέσποινα και ο Θανάσης περπατούν ανάμεσα στο πλήθος. Εκείνη
φοράει μεγάλα μαύρα γυαλιά ηλίου και ένα απλό τζιν,
προσπαθώντας να περάσει απαρατήρητη. Ο Θανάσης είναι δίπλα
της, η παρουσία του σταθερή, ένα προστατευτικό τείχος ενάντια
στα βλέμματα.

Μπαίνουν σε ένα ακριβό κατάστημα ρούχων. Η Δέσποινα θέλει να
αφήσει πίσω της τη "στολή" της δουλειάς και να βρει κάτι που
να την εκφράζει ως γυναίκα.

Ο ΣΤΙΓΜΑΤΙΣΜΟΣ:

Καθώς η Δέσποινα περιεργάζεται ένα φόρεμα, δύο γυναίκες λίγο
πιο πέρα την αναγνωρίζουν. Ψιθυρίζουν, δείχνοντας την οθόνη
ενός κινητού που παίζει το βίντεο από τη συναυλία—εκεί όπου η
Δέσποινα μπουσουλάει γυμνή, με τη μαύρη δαντέλα, κάτω από τα
πόδια του Παύλου.

ΓΥΝΑΙΚΑ 1

(Χαμηλόφωνα, αλλά αρκετά για να
ακουστεί) «Αυτή δεν είναι; Η
χορεύτρια του στύλου... αυτή που
έτριβε το σώμα της στον Παύλο
μπροστά σε 50.000 κόσμο;»

ΓΥΝΑΙΚΑ 2

«Ναι, αυτή είναι. Φαντάσου τι θα κάνει στις "ιδιωτικές" της εμφανίσεις... Τέτοιες γυναίκες δεν αλλάζουν, όσα φώτα και να τις βάλεις.»

Η Δέσποινα παγώνει. Το χέρι της σφίγγει το ύφασμα του φορέματος. Η παλιά αίσθηση του "στιγματισμού", η βρωμιά που ένιωθε στη φυλή, επιστρέφει σαν κύο ρεύμα. Κοιτάζει τα χέρια της και για μια στιγμή νιώθει πάλι γυμνή και εκτεθειμένη, όχι από επιλογή, αλλά από την κρίση των άλλων.

Η ΑΝΤΙΔΡΑΣΗ:

Ο Θανάσης πλησιάζει. Έχει ακούσει τα πάντα. Το βλέμμα του γίνεται σκληρό, αλλά η κίνησή του είναι ήρεμη. Ακουμπάει το χέρι του στη μέση της Δέσποινας, τραβώντας την προσοχή της.

ΘΑΝΑΣΗΣ

(σταθερά)

Μην τις ακούς. Δεν ξέρουν τίποτα για τη διαδρομή σου. Ξέρουν μόνο την εικόνα που επέλεξες να τους δώσεις. Εσύ ξέρεις την αλήθεια.

Η Δέσποινα παίρνει μια βαθιά ανάσα. Βγάζει τα γυαλιά ηλίου και κοιτάζει τις δύο γυναίκες κατάματα. Δεν υπάρχει ντροπή στο βλέμμα της, μόνο μια παγωμένη αξιοπρέπεια.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(Προς τις γυναίκες, με φωνή καθαρή)
Ναι, εγώ είμαι. Και αυτό που είδατε ήταν τέχνη και δύναμη. Αν εσείς βλέπετε κάτι άλλο, είναι δικό σας το πρόβλημα, όχι δικό μου.

Οι γυναίκες απομακρύνονται αμήχανα. Η Δέσποινα γυρίζει στον Θανάση. Το χέρι της τρέμει ελαφρά, αλλά το κεφάλι της είναι ψηλά.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(CONT'D)

Θα με κυνηγάει πάντα, έτσι δεν είναι; Όσο ψηλά και να φτάσω, για κάποιους θα είμαι πάντα η "κοπέλα από το μπαρ".

ΘΑΝΑΣΗΣ

Ας λένε. Ο στιγματισμός είναι για εκείνους που δεν έχουν τη δική σου τόλμη. Εσύ έσπασες τα δεσμά σου. Τώρα, διάλεξε το πιο όμορφο φόρεμα. Σήμερα ψωνίζουμε για τη νέα σου ζωή.

Η Δέσποινα χαμογελάει πικρά, αλλά με ανακούφιση. Καταλαβαίνει ότι η μάχη με τον στιγματισμό θα είναι καθημερινή, αλλά με τον Θανάση δίπλα της, δεν χρειάζεται πια να κρύβεται πίσω από μαύρες δαντέλες ή μεγάλα γυαλιά.

41. ΣΚΗΝΗ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤ ΠΡΩΤΗ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ / ΚΑΦΕ ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΟ - ΗΜΕΡΑ 41.
(ΛΙΓΟ ΜΕΤΑ)

Η Δέσποινα και ο Θανάσης κάθονται σε ένα απόμερο τραπέζι, με τα ψώνια στα πόδια τους. Η ένταση από το περιστατικό στο κατάστημα αρχίζει να υποχωρεί, όταν το κινητό της Δέσποινας, παρατημένο πάνω στο τραπέζι, αρχίζει να δονείται επίμονα.

Στην οθόνη εμφανίζεται το όνομα: ΠΑΥΛΟΣ.

Η Δέσποινα κοιτάζει τον Θανάση. Εκείνος γνέφει καταφατικά, δίνοντάς της τον χώρο που χρειάζεται. Εκείνη απαντά και βάζει το τηλέφωνο στο αυτί της.

ΠΑΥΛΟΣ

(τηλεφωνο)

Δέσποινα; Ακούς αυτόν τον θόρυβο στο βάθος; Είναι το γραφείο μου που έχει πάρει φωτιά. Με παίρνουν από το Λονδίνο και το Βερολίνο. Είδαν τα βίντεο από το ΟΑΚΑ. Η στιγμή που μπουσουλάς προς το μέρος μου έχει γίνει viral σε όλη την Ευρώπη!

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(Με μια δόση ψυχραιμίας) Χαίρομαι που πέτυχε το πλάνο μας, Παύλο. Αλλά τι σημαίνει αυτό πρακτικά;

ΠΑΥΛΟΣ

Σημαίνει ότι η συνεργασία μας περνάει σε άλλο επίπεδο. Δεν σε θέλω πια απλά ως χορεύτρια. Θέλω να υπογράψουμε συμβόλαιο για το World Tour. Θα είσαι το κεντρικό πρόσωπο της παράστασης.

(MORE)

ΠΑΥΛΟΣ (CONT'D)

Μιλάμε για δική σου χορογραφία,
δικό σου χρόνο στη σκηνή, και—
φυσικά—αμοιβή που δεν έχεις
φανταστεί ποτέ.

Η Δέσποινα μένει για μια στιγμή σιωπηλή. Κοιτάζει τον Θανάση, που την παρατηρεί με ένα μείγμα περηφάνιας και ανησυχίας. Ξέρει ότι αυτή η πρόταση είναι η οριστική της έξοδος από τη λάσπη, αλλά είναι και μια δέσμευση που θα την κρατήσει κάτω από τα φώτα της δημοσιότητας—εκεί που ο στιγματισμός караδοкеί.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

Παύλο... είναι μεγάλη πρόταση. Αλλά
θέλω όρους. Θέλω να έχω τον έλεγχο
της εικόνας μου. Δεν θα είμαι πια
το «κορίτσι-πρόκληση». Θα είμαι η
καλλιτέχνιδα.

ΠΑΥΛΟΣ

(Γελώντας ικανοποιημένος) Έχεις
γίνει σκληρή διαπραγματεύτρια!
Έγινε. Έλα από το στούντιο αύριο να
δούμε τα προσχέδια. Το «σόου» που
ξεκίνησες χθες, Δέσποινα, μόλις
έγινε η νέα σου καριέρα.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

Προτείνω κατι πιο lite να μείνουμε
Ελλάδα

ΠΑΥΛΟΣ

(σκεπτικός)

Έχεις δικιο γιατί μπορεί να δεχθείς
κι άλλες προτάσεις

Η Δέσποινα νιώθει μια ανακούφιση. Η ιδέα του να μείνει κοντά στον Θανάση και να εδραιώσει τη θέση της στην πόλη που κάποτε την πλήγωσε, της φαίνεται η πιο γλυκιά εκδίκηση.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

Χαίρομαι που συμφωνούμε. Θέλω να
κάνουμε εμφανίσεις επιλεκτικές.
Ποιοτικές. Όχι πια "αρπαχτές" σε
μπαρ. Μόνο μεγάλα stages, μόνο
τέχνη.

ΠΑΥΛΟΣ

Θέλω να χορεύεις σέξι όπως χόρεψες
χθες

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(Με φωνή χαμηλή αλλά κοφτερή) το έκανα και θα το ξαναέκανα απο αυτόπεπίθηση, η γυναίκα δεν είναι πioni

Αν νομίζεις ότι μπορείς να με βάζεις σε μια σκηνή και να μου λες «γίνε σέξι» κατά παραγγελία, τότε δεν με ξέρεις καθόλου. Θα είμαι σέξι γιατί το νιώθω εγώ, γιατί εγώ ελέγχω το σώμα μου και το πώς με βλέπει ο κόσμος. Αν θέλεις μια κούκλα που εκτελεί οδηγίες, ψάξε αλλού. Αν θέλεις τη Δέσποινα, θα δεχτείς τους κανόνες μου

Ο Παύλος στην άλλη άκρη της γραμμής νιώθει την αλλαγή στον τόνο της. Καταλαβαίνει ότι η κοπέλα που κάποτε προστάτευε, έχει γίνει πλέον μια παίκτρια που δεν μπορεί να χειραγωγήσει.

ΠΑΥΛΟΣ

(Με έναν νέο σεβασμό στη φωνή του) Με αιφνιδίασες... Δεν ήθελα να σε υποτιμήσω. Έχεις δίκιο. Αυτό ακριβώς είναι που σε κάνει ξεχωριστή, αυτή η φωτιά που βγάζεις επειδή το θέλεις εσύ. Συγγνώμη. Θα το κάνουμε με τους δικούς σου όρους.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

Χαίρομαι που συνεννοηθήκαμε. Θα τα πούμε στο στούντιο.

Κλείνει το τηλέφωνο με μια αποφασιστική κίνηση. Τα μάτια της αστράφτουν.

ΘΑΝΑΣΗΣ

(Χαμογελώντας περήφανα) Του έκοψες τον αέρα. Μου αρέσει αυτή η νέα σου εκδοχή.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

Δεν είναι νέα εκδοχή, Θανάση. Είναι αυτή που ήμουν πάντα, αλλά έπρεπε να φορέσω εκείνη τη μαύρη δαντέλα για να το καταλάβω κι εγώ η ίδια. Κανείς δεν θα μου ξαναπεί πώς να κουνάω το σώμα μου.

Η Δέσποινα πίνει μια γουλιά από τον καφέ της, νιώθοντας πιο ελεύθερη από ποτέ. Ο "στιγματισμός" που φοβόταν πριν λίγο, τώρα της φαίνεται σαν ένα μικρό εμπόδιο που μπορεί απλά να προσπεράσει.

42. ΣΚΗΝΗ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗ ΠΡΩΤΗ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ / ΔΩΜΑΤΙΟ ΔΕΣΠΟΙΝΑΣ - ΑΠΟΓΕΥΜΑ

42.

Η Δέσποινα είναι μόνη στο δωμάτιό της. Ο ήλιος που δύει ρίχνει μεγάλες, πορτοκαλί σκιές πάνω στον στύλο που στέκει στη γωνία—τον «σιωπηλό μάρτυρα» της ανόδου της. Φοράει ένα άνετο oversized φούτερ, είναι ξυπόλητη και έχει τα μαλλιά της πιασμένα ψηλά, μια εικόνα που απέχει πολύ από τη μοιραία γυναίκα του ΟΑΚΑ.

Το κινητό της δεν σταματά να δονείται πάνω στο κομοδίνο.

Η ΚΑΤΑΙΓΙΔΑ ΤΩΝ ΠΡΟΤΑΣΕΩΝ:

Ανοίγει τα μηνύματά της και αρχίζει να διαβάζει. Το όνομά της έχει γίνει το «Άγιο Δισκοπότηρο» της νυχτερινής Αθήνας.

Το πρώτο μήνυμα: Είναι από τον μάνατζερ ενός πολύ γνωστού λαϊκού τραγουδιστή που μεσουρανεί στις μεγάλες πίστες.

«Δέσποινα, είδαμε τι έκανες με τον Παύλο. Ο καλλιτέχνης ενθουσιάστηκε. Σου προσφέρουμε το δικό σου 15λεπτο σόου πριν την είσοδό του, με δική σου ορχήστρα και μπάτζετ για κοστούμεια που θα ζήλευε το Vegas. Πες μας πότε μπορείς να έρθεις για υπογραφές.»

Το δεύτερο μήνυμα: Ένα email από μια δισκογραφική εταιρεία που θέλει να τη μετατρέψει σε "pop icon".

«Δεν θέλουμε μόνο να χορεύεις. Θέλουμε να δούμε αν μπορείς να τραγουδήσεις. Έχεις το "πακέτο". Μπορούμε να σε κάνουμε την επόμενη μεγάλη σταρ της χώρας.»

Το τρίτο μήνυμα: Ένας γνωστός σκηνοθέτης videoclips.

«Θέλω να πρωταγωνιστήσεις στο νέο high-concept clip που ετοιμάζω. Θέλω αυτή την ενέργεια που είχες στον στύλο—αυτή την αίσθηση ότι ο κόσμος σου ανήκει.»

Η ΑΝΤΙΔΡΑΣΗ ΤΗΣ ΔΕΣΠΟΙΝΑΣ:

Η Δέσποινα αφήνει το κινητό να πέσει πάνω στο κρεβάτι. Ανασαίνει βαθιά. Πριν λίγους μήνες, θα έδινε τη ζωή της για μία και μόνο από αυτές τις προτάσεις για να ξεφύγει από τη φυλή. Τώρα, νιώθει μια παράξενη ηρεμία.

Πλησιάζει τον καθρέφτη. Δεν βλέπει πια μια κοπέλα που έχει ανάγκη να την "ανακαλύψουν". Βλέπει μια γυναίκα που εκείνη θα επιλέξει με ποιον θα μοιραστεί το ταλέντο της.

Το κινητό δονείται ξανά, αλλά αυτή τη φορά το όνομα στην οθόνη δεν συνοδεύεται από φανταχτερούς τίτλους μάναιζερ. Είναι ένας γνωστός frontman μιας underground rock μπάντας, που φημίζεται για την ωμή αλήθεια των στίχων του.

Η Δέσποινα ανοίγει το μήνυμα και αρχίζει να διαβάζει.

«Δέσποινα, σε είδαμε στο ΟΑΚΑ. Όχι τον θόρυβο, αλλά το πώς κινείσαι όταν η μουσική χαμηλώνει. Ετοιμάζουμε μια μεγάλη συναυλία και το κλείσιμο είναι μια rock μπαλάντα. Θέλουμε έναν χορό που να μην είναι σόου, αλλά κατάθεση ψυχής. Χωρίς φώτα που αναβοσβήνουν, χωρίς υπερβολές. Μόνο εσύ, ο στύλος και η μελωδία. Θέλουμε τη δική σου "σκοτεινή" πλευρά. Σε περιμένουμε για μια πρόβα.»

Η ΑΝΤΙΔΡΑΣΗ:

Η Δέσποινα νιώθει έναν κόμπο στον λαιμό. Αυτή η πρόταση την αγγίζει διαφορετικά. Δεν της ζητούν να «πουλήσει» σέξι κινήσεις, της ζητούν να ερμηνεύσει τον πόνο και τη λύτρωση μιας μπαλάντας.

43. ΣΚΗΝΗ ΣΑΡΑΚΟΣΤΗ ΤΡΙΤΗ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ / STUDIO ΠΡΟΒΑΣ - ΗΜΕΡΑ

43.

Η Δέσποινα μπαίνει στον χώρο με έναν αέρα που δεν επιδέχεται αμφισβήτηση. Αυτή τη φορά, η πρόταση έρχεται από τον Άλεξ, έναν pop τραγουδιστή που είναι το απόλυτο είδωλο της νεολαίας. Ο Άλεξ τη περιμένει, περιτριγυρισμένος από στυλίστες και χορογράφους.

ΑΛΕΞ

(Με ενθουσιασμό)

Δέσποινα! Σε περίμενα πώς και πώς.
Έχω δει το βίντεο με τον Παύλο πάνω
από εκατό φορές. Αυτό το σέξι
μπουσουλήμα... ήταν θρησκειά! Θέλω
να το κάνουμε στο δικό μου νέο
βίντεο κλίπ, αλλά πιο «γυαλιστερό»,
πιο pop. Θέλω να φοράς κάτι σε neon
latex και να...

Η Δέσποινα τον διακόπτει, σηκώνοντας το χέρι της. Χαμογελά πονηρά

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

Θα μαθω κι άλλα κόλπα έχω στο νου
μου

ΑΛΕΞ

Οπως ;

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(Χωρίς να γυρίσει να τον κοιτάξει)
σκεψου χορο στην καρέκλα να καθεσαι
εσυ και να χορευω εγώ πάνω σου ,
έτσι μου ηρθε

ΑΛΕΞ

Lap dancing ; Αυτό εννοείς; Θέλεις
να φέρουμε το strip club στη σκηνή
των βραβείων;

Η Δέσποινα γυρίζει αργά. Το βλέμμα της δεν είναι φτηνό, ούτε υποτακτικό. Είναι το βλέμμα ενός θηρευτή που ξέρει ακριβώς πώς να χειριστεί το θήραμά του. Πλησιάζει τον Άλεξ με αργά, σταθερά βήματα, ξυπόλητη, κάνοντας το δάπεδο να αντηχεί σε κάθε βήμα.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(Σταματάει σε απόσταση αναπνοής) Αν
νομίζεις ότι είναι lap dancing,
Άλεξ, τότε δεν έχεις καταλάβει
τίποτα. Το lap dancing είναι για να
ικανοποιεί εκείνον που κάθεται.
Αυτό που σου λέω εγώ... είναι για
να δείξω ότι εγώ ορίζω το παιχνίδι.

Τον σπρώχνει ελαφρά στον ώμο, αναγκάζοντάς τον να καθίσει πίσω στην καρέκλα του.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(CONT'D)

Θα είσαι εκεί, ακίνητος, σαν
άγαλμα. Και εγώ θα κινούμαι γύρω
σου και πάνω σου σαν ηλεκτρικό
ρεύμα. Δεν θα με αγγίζεις. Θα με
κοιτάς και θα νιώθεις ότι κάθε
δευτερόλεπτο που περνάει, ο έλεγχος
φεύγει από τα χέρια σου. Δεν θα
είναι πρόκληση... θα είναι επίδειξη
δύναμης.

Περνάει το χέρι της πάνω από το κεφάλι του, τινάζοντας τα μαλλιά της έτσι ώστε να χαϊδέψουν το πρόσωπό του για μια στιγμή, πριν απομακρυνθεί πάλι προς τον στύλο.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(CONT'D)

Θα το ονομάσουμε «The Throne». Εσύ
θα είσαι ο βασιλιάς στην καρέκλα,
αλλά όλοι θα κοιτάζουν εμένα...
γιατί εγώ θα είμαι αυτή που θα σου
κλέβει το στέμμα σε κάθε κίνηση.

Ο Άλεξ μένει να την κοιτάζει, προσπαθώντας να πάρει ανάσα. Η
ιδέα είναι τολμηρή, επικίνδυνη και σίγουρα θα προκαλέσει
σκάνδαλο – ακριβώς αυτό που χρειάζεται για να γράψει ιστορία.

ΑΛΕΞ

(Με τη φωνή του να τρέμει ελαφρά)
Είσαι ιδιοφυής... και απόλυτα
τρελή. Πότε ξεκινάμε πρόβες γι'
αυτό;

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(Κλείνοντάς του το μάτι πονηρά)
Τώρα. Κάθισε αναπαυτικά, Άλεξ. Η
παράσταση μόλις άρχισε.

44. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ / ΣΠΙΤΙ ΔΕΣΠΟΙΝΑΣ - ΝΥΧΤΑ

44.

Η Δέσποινα επιστρέφει στο σπίτι αργά, μετά την εξαντλητική
πρόβα στο στούντιο. Ο χώρος είναι ήσυχος, φωτισμένος μόνο από
το αχνό φως της πόλης που μπαίνει από τα μεγάλα παράθυρα.

Η ΑΠΟΦΟΡΤΙΣΗ:

Η Κίνηση: Πετάει τα κλειδιά της στο τραπέζι και βγάζει αμέσως
τα παπούτσια της. Περπατά ξυπόλητη μέχρι το σαλόνι, νιώθοντας
την ανακούφιση του δαπέδου στα κουρασμένα της πόδια.

Η Εικόνα: Πηγαίνει στην κουζίνα, βάζει ένα ποτήρι κρύο νερό
και στηρίζεται στον πάγκο. Το oversized φούτερ της την κάνει
να φαίνεται μικροκαμωμένη, σχεδόν εύθραυστη – μια τεράστια
αντίθεση με τη γυναίκα που πριν λίγες ώρες «υπέτασσε» τον
Άλεξ στην καρέκλα του στούντιο.

Το μυαλό της τρέχει στις νέες χορογραφίες. "The Throne". Η
ιδέα να χρησιμοποιήσει την καρέκλα και τον άντρα ως μέρος του
σκηνικού της, την εξιτάρει. Δεν είναι πια η ανάγκη να αρέσει,
είναι η ανάγκη να κυριαρχεί στην τέχνη της.

Η ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΘΑΝΑΣΗ:

Ο Θανάσης βγαίνει από το υπνοδωμάτιο, φορώντας μόνο το γκρίζο
του παντελόνι, με το βλέμμα του ακόμα θολό από τον ύπνο.
Σταματάει και την κοιτάζει.

ΘΑΝΑΣΗΣ

(Με βραχνή φωνή) Άργησες. Πώς πήγε
η πρόβα με τον «μικρό σταρ»;

Η Δέσποινα πλησιάζει αργά και ακουμπάει το κεφάλι της στο
στήθος του. Οι παλμοί της καρδιάς του την ηρεμούν ακαριαία.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(Χαμογελώντας πονηρά στον ώμο του)
Τον άφησα άφωνο, Θανάση. Του
πρότεινα κάτι... ακραίο. Έναν χορό
πάνω στην καρέκλα του. Έπαθε σοκ
στην αρχή, αλλά μετά κατάλαβε ότι
θα γίνει χαμός.

Ο Θανάσης πιάνει το πρόσωπό της με τα δύο του χέρια και την
αναγκάζει να τον κοιτάξει. Υπάρχει μια σπίθα ζήλιας στα μάτια
του, αλλά και ένας απέραντος θαυμασμός.

ΘΑΝΑΣΗΣ

Πάνω του, ε; Πρόσεχε, Δέσποινα. Ο
κόσμος έξω είναι έτοιμος να σε
κατασπαράξει για μια τέτοια κίνηση.
Θα σε πουν πάλι «προκλητική».

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(Με βλέμμα ατσάλινο) Ας με πουν
όπως θέλουν. Εγώ ξέρω ότι όταν
είμαι πάνω σε εκείνη την καρέκλα,
εγώ κρατάω τα νήματα. Κι όταν
γυρίζω εδώ, σε σένα... είμαι μόνο η
Δέσποινα.

Τον φιλάει με πάθος, θέλοντας να διώξει κάθε αμφιβολία από το
μυαλό του. Τον τραβάει προς τον καναπέ και τον σπρώχνει απαλά
να καθίσει, ακριβώς όπως έκανε στον Άλεξ, αλλά με έναν
τελείως διαφορετικό σκοπό.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(CONT'D)

(Ψιθυριστά) Κάθισε... Θέλω να σου
δείξω μια κίνηση που σκέφτηκα. Αλλά
αυτή, δεν θα τη δει ποτέ κανένας
Άλεξ και κανένα κοινό. Είναι μόνο
δική μας.

Η Δέσποινα ξεκινά να κινείται στο ημίφως, ξυπόλητη και
απόλυτα δική του, μετατρέποντας το σπίτι τους στην πιο
σημαντική σκηνή της ζωής της.

ΣΚΗΝΗ 62: ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ / ΣΑΛΟΝΙ ΔΕΣΠΟΙΝΑΣ - ΝΥΧΤΑ

Η ατμόσφαιρα στο σαλόνι αλλάζει. Η "επαγγελματική" ένταση της πρόβας δίνει τη θέση της σε μια ωμή, ηλεκτρισμένη οικειότητα. Ο Θανάσης κάθεται στον καναπέ, με τα χέρια ακουμπισμένα στα γόνατα, παρακολουθώντας την να κινείται προς το μέρος του.

Η Δέσποινα δεν χρειάζεται στύλο, ούτε φώτα. Χρησιμοποιεί μόνο το σώμα της και το βλέμμα της.

Η ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ:

Η Προσέγγιση: Περπατά αργά, κυκλικά γύρω από τον καναπέ. Το oversized φούτερ γλιστράει από τον έναν της ώμο. Τα μάτια της είναι καρφωμένα στα δικά του, προκαλώντας τον να μην κουνηθεί.

Η Επαφή: Στέκεται ανάμεσα στα πόδια του. Ακουμπάει τα χέρια της στους ώμους του και, με μια κίνηση γεμάτη χάρη, ανεβαίνει και κάθεται πάνω του, αντικριστά. Το βάρος της είναι ελαφρύ, αλλά η παρουσία της κυριαρχεί στον χώρο.

Η Κίνηση: Ξεκινά να λικνίζεται αργά, ακολουθώντας έναν εσωτερικό ρυθμό που μόνο εκείνοι οι δύο ακούνε. Δεν είναι ο "χορός της καρέκλας" που σχεδίασε για το βίντεο κλίπ. Αυτό εδώ είναι κάτι βαθύτερο. Είναι η παράδοση της γυναίκας στον μοναδικό άντρα που την είδε χωρίς τη "μάσκα" της σταρ.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(CONT'D)

(Ψιθυρίζει στο αυτί του, ενώ η ανάσα της καίει το δέρμα του)
Αυτό... είναι το "κόλπο" που δεν θα μάθει ποτέ ο Άλεξ. Γιατί αυτό δεν χορογραφείται, Θανάση. Αυτό μόνο συμβαίνει.

Ο Θανάσης σφίγγει τη μέση της, τραβώντας την ακόμα πιο κοντά του, νιώθοντας τη ζεστασιά της μέσα από το ύφασμα. Η ζήλια που ένιωσε πριν λίγο διαλύεται, δίνοντας τη θέση της σε μια αίσθηση απόλυτης ιδιοκτησίας.

ΘΑΝΑΣΗΣ

Είσαι φωτιά, Δέσποινα... Θα κάψεις όποιον πλησιάσει πολύ κοντά.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(Τον κοιτάζει στα μάτια, πονηρά) Ας καούν. Εσύ είσαι ο μόνος που ξέρει πώς να σβήνει τη φλόγα μου... ή πώς να την ανάβει περισσότερο.

Τον φιλάει με μια ορμή που τους παρασύρει και τους δύο. Η Δέσποινα αφήνει το φούτερ να πέσει στο πάτωμα, μένοντας πάλι γυμνή στην αγκαλιά του. Ο καναπές γίνεται η δική τους "καρέκλα εξουσίας", αλλά αυτή τη φορά, η εξουσία είναι μοιρασμένη.

Η ΚΟΡΥΦΩΣΗ:

Η νύχτα συνεχίζεται με την ίδια ένταση. Οι κινήσεις της πάνω του είναι σίγουρες, γεμάτες από την αυτοπεποίθηση που κέρδισε στις σκηνές, αλλά με την τρυφερότητα που κρατάει μόνο για εκείνον. Κάθε άγγιγμα είναι μια απάντηση σε όσους την έκριναν, κάθε αναστεναγμός είναι μια δήλωση ελευθερίας.

Καθώς η ένταση υποχωρεί, μένουν αγκαλιασμένοι στο σκοτάδι του σαλονιού.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(CONT'D)

(Μετά από ώρα, ήρεμα) Αύριο έχω πάλι πρόβα. Θα είμαι η "Δέσποινα του θρόνου" για τον κόσμο. Αλλά απόψε... είμαι μόνο δική σου.

ΘΑΝΑΣΗΣ

Και αύριο, για πάντα

45. ΣΚΗΝΗ ΣΑΡΑΚΟΣΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ / ΣΠΙΤΙ ΜΗΤΕΡΑΣ (ΠΑΛΙΑ ΓΕΙΤΟΝΙΑ) - ΗΜΕΡΑ

45.

Η ατμόσφαιρα εδώ είναι διαφορετική. Μυρίζει καθαριστικό πατώματος, φρεσκοψημένο φαγητό και μια βαριά, καταπιεσμένη σιωπή. Η Δέσποινα κάθεται στο μικρό τραπέζι της κουζίνας, ξυπόλητη πάνω στο παλιό μωσαϊκό, φορώντας ένα σεμνό φόρεμα. Απέναντί της, η μητέρα της, η κυρία Ελένη, την κοιτάζει με ένα βλέμμα που ανακατεύει την περηφάνια με τον απόλυτο τρόμο.

Πάνω στο τραπέζι, το κινητό της μητέρας της είναι ανοιχτό σε μια σελίδα κουτσομπολιού. Η φωτογραφία της Δέσποινας από το ΟΑΚΑ, με τη μαύρη δαντέλα και το προκλητικό βλέμμα, φαίνεται σαν ξένο σώμα σε αυτό το δωμάτιο.

ΚΥΡΙΑ ΕΛΕΝΗ

(Με τρεμάμενη φωνή) Τι είναι αυτά, Δέσποινα; Τι είναι αυτά που λένε στις ειδήσεις; Ότι μπουσουλούσες μπροστά σε χιλιάδες κόσμο... σαν να ήσουν...

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(κοφτά)

Σαν να ήμουν τι, μαμά; Πες το. Σαν
να ήμουν αυτή που ήμουν πάντα για
να σε ζήσω;

Ο ΣΤΙΓΜΑΤΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΜΑΝΑΣ:

Η κυρία Ελένη σταυρώνει τα χέρια της στο στήθος, μια κίνηση
άμυνας.

ΚΥΡΙΑ ΕΛΕΝΗ

Η γειτονιά βοά. Η κυρία Μαίρη από
απέναντι μου έδειξε το βίντεο. Μου
είπε «μπράβο στην κόρη σου,
κατάφερε να την κοιτάνε όλοι οι
άντρες της Ελλάδας». Καταλαβαίνεις
τι ντροπή νιώθω; Δεν μπορώ να βγω
στον φούρνο!

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(Σηκώνεται όρθια, η φωνή της
ανεβαίνει) Ντροπή; Ντροπή ένιωθα εγώ
όταν έπρεπε να κρύβω τις μελανιές
μου για να μη με δεις! Αυτό που
βλέπεις είναι η δουλειά μου. Είναι
η τέχνη μου. Χθες το βράδυ κέρδισα
περισσότερα χρήματα από όσα έβγαζε
ο πατέρας μου σε έναν χρόνο, και τα
κέρδισα με το σώμα μου και την αξία
μου!

ΚΥΡΙΑ ΕΛΕΝΗ

(Ξεσπάει σε κλάματα) Θέλαμε να
γίνεις κάτι άλλο... όχι «χορεύτρια
του στύλου». Όχι αυτό το πράγμα που
βγάζει τα ρούχα του για να
χειροκροτάνε οι αλήτες!

Η ΑΝΤΙΔΡΑΣΗ ΤΗΣ ΔΕΣΠΟΙΝΑΣ:

Η Δέσποινα πλησιάζει τη μητέρα της. Το πρόσωπό της
σκληραίνει, αλλά τα μάτια της υγραίνονται.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

Εκείνοι οι «αλήτες» με έβγαλαν από
τη λάσπη, μαμά. Και ο Παύλος, και ο
Θανάσης...

(MORE)

ΔΕΣΠΟΙΝΑ (CONT'D)

αυτοί με είδαν πραγματικά. Αν εσένα σε νοιάζει περισσότερο τι θα πει η κυρία Μαίρη από το ότι η κόρη σου είναι επιτέλους ελεύθερη και ασφαλής, τότε δεν έχουμε τίποτα άλλο να πούμε.

Παίρνει την τσάντα της και κατευθύνεται προς την πόρτα.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(CONT'D)

Σου άφησα έναν φάκελο στο κομοδίνο. Είναι για το δάνειο του σπιτιού. Ξόδεψέ τα και μην αναρωτηθείς πώς βγήκαν. Βγήκαν από μια γυναίκα που δεν είναι πια πιόνι κανενός. Ούτε δικό σου, ούτε της γειτονιάς.

Βγαίνει από το σπίτι και κλείνει την πόρτα με δύναμη. Κατεβαίνει τις σκάλες τρέχοντας, νιώθοντας το βάρος του παρελθόντος να την πνίγει. Στο πεζοδρόμιο, ο Θανάσης την περιμένει μέσα στο αυτοκίνητο.

Βλέπει το πρόσωπό της και καταλαβαίνει τα πάντα.

ΘΑΝΑΣΗΣ

Δεν πηγε καλά ε

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(Σκουπίζοντας ένα δάκρυ, με πείσμα)
Πήγε ακριβώς όπως έπρεπε. Τώρα ξέρω. Μόνο εσύ έμεινες, Θανάση. Μόνο εσύ και η σκηνή. Πάμε στην πρόβα. Έχω έναν θρόνο να κατακτήσω.

Το αυτοκίνητο ξεκινά, αφήνοντας πίσω τη σκόνη της παλιάς γειτονιάς και τις φωνές της "ηθικής" που δεν την προστάτεψε ποτέ.

46. ΣΚΗΝΗ ΣΑΡΑΚΟΣΤΗ ΕΚΤΗ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ / STUDIO ΠΡΟΒΑΣ - ΗΜΕΡΑ

46.

Ο χώρος του στούντιο είναι άδειος από κόσμο, εκτός από τον Άλεξ που κάθεται στην καρέκλα στο κέντρο, ακολουθώντας τις οδηγίες της. Τα φώτα είναι χαμηλωμένα, με μια κόκκινη δέσμη να πέφτει διαγώνια πάνω στον στύλο, δημιουργώντας μια ατμόσφαιρα που θυμίζει περισσότερο φιλμ νουάρ παρά pop βίντεο κλίπ.

Η Δέσποινα εμφανίζεται από το βάθος. Δεν φοράει πια το φούτερ της.

Φοράει ένα κατακόκκινο δαντελωτό σείτ εσωρούχων που έρχεται σε τρομερή αντίθεση με το λευκό της δέρμα. Είναι ξυπόλητη, και ο ήχος των πελμάτων της στο ειδικό πάτωμα του στούντιο ακούγεται σαν αργός, ρυθμικός χτύπος καρδιάς.

Η ΠΡΟΒΑ ΤΟΥ "ΘΡΟΝΟΥ":

Η Παρουσία: Το κόκκινο χρώμα δεν είναι απλώς σέξι· είναι επιθετικό, είναι το χρώμα του αίματος και της φωτιάς που ένιωσε στο σπίτι της μητέρας της. Κουβαλάει μαζί της όλη την οργή και την απελευθέρωση της προηγούμενης ώρας.

Η Κίνηση: Πλησιάζει τον Άλεξ. Δεν τον κοιτάζει στα μάτια αμέσως. Περιστρέφεται γύρω από την καρέκλα του, αφήνοντας τα δάχτυλά της να σέρνονται στην πλάτη του επίπλου.

Η Κυριαρχία: Με μια ξαφνική κίνηση, ανεβαίνει στα γόνατά του. Το κόκκινο της δαντέλας ακουμπά το μαύρο του ρούχο. Πιάνει το πηγούνι του και τον αναγκάζει να τη σταυρώσει με το βλέμμα του.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(με χαμηλή φωνη γεματη
ένταση)

Έχνα όσα είπαμε για "γυαλιστερή"
pop, Άλεξ. Αυτό που θα κάνουμε
σήμερα δεν είναι για παιδιά. Είναι
για εκείνους που φοβούνται τη
γυναίκα όταν αποφασίζει να πάρει
αυτό που της ανήκει.

ΑΛΕΞ

(Σχεδόν ζαλισμένος από την παρουσία
της)

Δέσποινα... είσαι διαφορετική
σήμερα. Τι έγινε;

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(Χαμογελά πονηρά, αλλά τα μάτια της
είναι ψυχρά) Έγινε ότι δεν έχω πια
τίποτα να χάσω. Η οικογένεια, η
γειτονιά, οι "ηθικοί"... όλοι με
δίκασαν ήδη. Οπότε, ας τους δώσουμε
έναν λόγο να μην μπορούν να
κοιμηθούν το βράδυ.

Σηκώνεται όρθια πάνω στην καρέκλα, ισορροπώντας με απίστευτη
χάρη. Τεντώνει το σώμα της προς το ταβάνι, μια κόκκινη φλόγα
μέσα στο σκοτάδι.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(CONT'D)

Ξεκίνα τη μουσική. Και Άλεξ... μην
τολμήσεις να κλείσεις τα μάτια.
Θέλω να δεις πώς καταρρέει ένας
θρόνος.

Η μουσική ξεκινά με ένα βαρύ, αργό beat. Η Δέσποινα αρχίζει να λικνίζεται, χρησιμοποιώντας την καρέκλα και το σώμα του Άλεξ ως το δικό της νέο όργανο έκφρασης. Κάθε της κίνηση είναι μια δήλωση: Είμαι εδώ, είμαι γυμνή από προσδοκίες, και είμαι η μόνη που ορίζει τους κανόνες.

Στο βάθος του στούντιο, στη σκιά της πόρτας, ο Θανάσης παρακολουθεί. Σφίγγει τις γροθιές του, όχι από ζήλια, αλλά από δέος για τη γυναίκα που κατάφερε να μετατρέψει τον πόνο της σε καθαρή, ασταμάτητη δύναμη.

Η μουσική βαραίνει, το μπάσο δονεί τους τοίχους του στούντιο και η Δέσποινα, μέσα στα κόκκινα εσώρουχά της, μοιάζει να έχει καταληφθεί από μια πρωτόγονη ενέργεια. Ο Άλεξ είναι καθηλωμένος στην καρέκλα, με την ανάσα του να συγχρονίζεται με τον ρυθμό της.

Η ΚΟΡΥΦΩΣΗ ΤΗΣ ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑΣ:

Η Ακροβατική Κίνηση: Η Δέσποινα απομακρύνεται για ένα δευτερόλεπτο από τον Άλεξ, παίρνοντας φόρα. Με μια εκρηκτική κίνηση, στηρίζει τα χέρια της στο πάτωμα και εκτελεί μια ανάποδη τούμπα στον αέρα με απόλυτη ακρίβεια.

Η Προσγείωση: Προσγειώνεται ξυπόλητη ακριβώς μπροστά στα πόδια του Άλεξ, με τα γόνατα λυγισμένα και την πλάτη γυρισμένη προς το μέρος του. Η επαφή των πελμάτων της με το πάτωμα βγάζει έναν υπόκωφο ήχο δύναμης.

Το Twerking: Χωρίς να χάσει ούτε ένα δέκατο του δευτερολέπτου, αρχίζει ένα έντονο, ρυθμικό twerking. Η κίνηση είναι καταιγιστική, σχεδόν βίαιη μέσα στον αισθησιασμό της. Το κόκκινο ύφασμα της δαντέλας τρέμει μαζί με το σώμα της, καθώς εκείνη ελέγχει κάθε μυ, κάθε δόνηση, μετατρέποντας τον χορό σε μια επίδειξη απόλυτης σωματικής κυριαρχίας.

Ο Άλεξ πιάνει τα μπράτσα της καρέκλας τόσο σφιχτά που τα δάχτυλά του ασπρίζουν. Δεν έχει ξαναδεί τέτοιο συνδυασμό ακροβατικής δεινότητας και ωμής θηλυκότητας.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(CONT'D)

(Φωνάζει πάνω από τη μουσική, χωρίς να σταματά την κίνηση) Αυτό ήθελες, Άλεξ; Αυτό είναι το "κόλπο" που σου υποσχέθηκα!

Με μια απότομη κίνηση, στρίβει το κεφάλι της πάνω από τον ώμο της, κοιτάζοντάς τον με ένα βλέμμα άγριο και ταυτόχρονα θριαμβευτικό. Το πρόσωπό της είναι αναψοκοκκινισμένο, οι σταγόνες του ιδρώτα λάμπουν στο δέρμα της σαν διαμάντια κάτω από την κόκκινη δέσμη του φωτός.

ΑΛΕΞ

(Με κομμένη την ανάσα) Είσαι...
εξωπραγματική! Θα τρελαθεί η
κάμερα, Δέσποινα! Αυτό θα μείνει
στην ιστορία!

Η Δέσποινα σταματά απότομα, ακριβώς πάνω στην τελευταία νότα του κομματιού. Σηκώνεται αργά, τινάζοντας τα μαλλιά της προς τα πίσω, και τον κοιτάζει αφ' υψηλού. Το στήθος της ανεβοκατεβαίνει γρήγορα.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(Με πονηρό χαμόγελο) Μην το
μπερδεύεις με τη διασκέδαση, Άλεξ.
Αυτό που είδες ήταν η δήλωση της
ελευθερίας μου. Τώρα, πάμε να το
γυρίσουμε. Θέλω όλη την Ελλάδα να
δει πώς χορεύει μια γυναίκα που δεν
φοβάται πια κανέναν "θρόνο".

Στο σκοτάδι, ο Θανάσης χαμογελάει με νόημα. Ξέρει ότι η Δέσποινα δεν χορεύει πια για τα χρήματα ή τη δόξα. Χορεύει για να κάψει τα ερείπια του παρελθόντος της.

Η μουσική χαμηλώνει σε έναν υπόκωφο, αργό ρυθμό που δονεί την ατμόσφαιρα. Η Δέσποινα, μετά την εκρηκτική ένταση του twerking, αλλάζει ενέργεια ακαριαία. Γίνεται υγρή, αργή, σχεδόν επικίνδυνα αισθησιακή.

Πλησιάζει τον Άλεξ, ο οποίος παραμένει καθηλωμένος στην καρέκλα, με την ανάσα του ακόμα γρήγορη από το θέαμα που προηγήθηκε. Η Δέσποινα γλιστρά ανάμεσα στα πόδια του, ξυπόλητη, νιώθοντας την επαφή του δέρματός της με το τραχύ ύφασμα του παντελονιού του.

Η ΚΙΝΗΣΗ:

Η Επαφή: Σηκώνει το χέρι της αργά. Τα δάχτυλά της, με τα νύχια βαμμένα σε ένα βαθύ κόκκινο που ταιριάζει με τα εσώρουκά της, ακουμπούν το κέντρο του θώρακα του Άλεξ.

Το Άγγιγμα: Ξεκινά να αγγίζει αισθησιακά το στήθος του, σέρνοντας τα δάχτυλά της πάνω από το πουκάμισό του, νιώθοντας τους χτύπους της καρδιάς του που καλπάζει.

Η κίνησή της είναι μελετημένη· δεν είναι χάδι υποταγής, είναι μια κίνηση που λέει: "Εγώ ορίζω πότε θα ανασάνεις".

Η Ένταση: Ανεβαίνει σιγά-σιγά, φέρνοντας το πρόσωπό της σε απόσταση αναπνοής από το δικό του. Το χέρι της συνεχίζει να διαγράφει κύκλους στο στήθος του, πιέζοντας ελαφρά, ενώ το κόκκινο δαντελωτό της στήθος ακουμπά σχεδόν στο δικό του.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(CONT'D)

(Με ψίθυρο που αντηχεί σε όλο το
στούντιο) Νιώθεις την καρδιά σου,
Άλεξ; Τρέχει... Γιατί ξέρεις ότι
αυτή τη στιγμή, ολόκληρη η εικόνα
σου, ολόκληρο το σόου σου,
εξαρτάται από το δικό μου άγγιγμα.

Ο Άλεξ κλείνει τα μάτια για μια στιγμή, παραδιδόμενος στην ένταση. Η Δέσποινα χαμογελάει πονηρά. Ξέρει ότι έχει τον απόλυτο έλεγχο. Το άγγιγμά της στο στήθος του είναι η τελική πινακίδα σε μια χορογραφία εξουσίας.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(CONT'D)

Αυτό θα δει ο κόσμος στην κάμερα.
Θα δουν έναν άντρα που παραλύει
μπροστά σε μια γυναίκα που δεν
φοβάται να τον αγγίξει... και να
τον προσπεράσει.

Απομακρύνεται απότομα, αφήνοντας μια αίσθηση κενού στον αέρα. Ο Άλεξ ανοίγει τα μάτια, προσπαθώντας να βρει τις λέξεις, αλλά η Δέσποινα έχει ήδη γυρίσει στον στύλο, έτοιμη για την επόμενη λήψη.

Στο βάθος, ο Θανάσης παρακολουθεί τη σκηνή. Τα σαγόνια του είναι σφιγμένα, αλλά η περηφάνια του για τη Δέσποινα —για το πώς μετατρέπει τη θηλυκότητά της σε όπλο— υπερνικά τα πάντα.

47. : ΣΚΗΝΗ ΣΑΡΑΚΟΣΤΗ ΕΒΔΟΜΗ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ / ΣΠΙΤΙ ΔΕΣΠΟΙΝΑΣ - ΝΥΧΤΑ 47.

Η πόρτα κλείνει με έναν βαρύ ήχο, αφήνοντας έξω τον θόρυβο της πόλης και την ένταση του στούντιο. Η Δέσποινα στηρίζεται στην πλάτη της πόρτας, κλείνοντας τα μάτια. Η αδρεναλίνη από το άγγιγμα στον Άλεξ και τις τούμπες έχει δώσει τη θέση της σε μια γλυκιά εξάντληση.

Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΣΤΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ:

Η Αποβολή της "Στολής": Ξεφορτώνεται την τσάντα της και βγάζει το παλτό.

Μένει με το τζιν της, ενώ από μέσα διακρίνεται ακόμα η κόκκινη δαντέλα – η "πολεμική" της εξάρτηση.

Η Αίσθηση: Περπατά ξυπόλητη προς το σαλόνι. Το κρύο πάτωμα την γειώνει. Κάθε βήμα είναι μια ανακούφιση για τα πέλματά της που "υπέφεραν" στις πρόβες.

Ο Θανάσης είναι ήδη εκεί. Κάθεται στον καναπέ, με ένα ποτήρι ούισκι στο χέρι, παρατηρώντας την. Το βλέμμα του είναι σκοτεινό, γεμάτο από τις εικόνες που είδε στο στούντιο.

ΘΑΝΑΣΗΣ

(Με φωνή χαμηλή) Το παράκανες σήμερα, Δέσποινα. Το άγγιγμα στο στήθος του... η τούμπα... Ήσουν σαν θηρίο που βγήκε από το κλουβί.

Η Δέσποινα πλησιάζει αργά. Στέκεται μπροστά του, αφήνοντας το φως του φεγγαριού να τονίσει τις γραμμές του σώματός της.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(Με ειλικρίνεια) Έπρεπε να το κάνω, Θανάση. Για τη μάνα μου, για τη γειτονιά, για κάθε φορά που με κοίταξαν σαν να είμαι ένα τίποτα. Έπρεπε να δείξω ότι εγώ ορίζω το παιχνίδι. Αλλά...

Γονατίζει ανάμεσα στα πόδια του, ακουμπώντας τα χέρια της στα δικά του γόνατα. Το βλέμμα της μαλακώνει.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(CONT'D)

Εκεί ήταν ρόλος. Εκεί ήταν η "Δέσποινα" που πουλάει. Εδώ... εδώ είναι το μόνο μέρος που δεν χρειάζεται να αποδείξω τίποτα.

Ο Θανάσης αφήνει το ποτήρι στο τραπέζι και περνάει τα δάχτυλά του μέσα από τα μαλλιά της, τραβώντας το κεφάλι της κοντά του.

ΘΑΝΑΣΗΣ

Ξέρεις τι με τρελαίνει; Ότι όσο κι αν σε βλέπουν χιλιάδες, όσο κι αν αγγίζεις άλλους για την κάμερα, εγώ είμαι ο μόνος που ξέρει τι κρύβεται πίσω από αυτό το κόκκινο χρώμα.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(Ψιθυριστά) Τότε δείξε μου... Δείξε μου ότι αυτός ο θρόνος ανήκει μόνο σε εμάς.

Τον τραβάει προς το μέρος της, και η ένταση του στούντιο μεταφράζεται σε μια ορμητική, αληθινή επαφή. Στο σπίτι τους, δεν υπάρχουν κάμερες, δεν υπάρχει Άλεξ, δεν υπάρχει "κοινό". Υπάρχει μόνο η Δέσποινα που, ξυπόλητη και ελεύθερη, βρίσκει επιτέλους το δικό της καταφύγιο στην αγκαλιά του άντρα που την πίστεψε πριν από όλους.

48. ΣΚΗΝΗ ΣΑΡΑΚΟΣΤΗ ΟΓΔΟΗ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ / ΣΠΙΤΙ ΜΗΤΕΡΑΣ - ΠΡΩΙ

48.

Η ατμόσφαιρα στο σαλόνι της κυρίας Ελένης είναι ασφυκτική. Το λιβάνι καίει στο εικονοστάσι, προσπαθώντας να "καθαρίσει" την αύρα του σπιτιού από τα δημοσιεύματα των τελευταίων ημερών. Απέναντι από την Ελένη κάθεται η Αδελφή Φεβρωνία, μια μακρινή θεία της Δέσποινας που έχει αφιερώσει τη ζωή της στον μοναχισμό. Το μαύρο ράσο της μοιάζει με σκοτεινή σκιά μέσα στο φωτεινό δωμάτιο.

ΦΕΒΡΩΝΑ

(Με φωνή αργή και βαριά) Ελένη μου, ήρθα γιατί οι προσευχές μας στο μοναστήρι δεν έφταναν. Το είδαμε κι εμείς... το είδε όλη η επαρχία. Το παιδί σου παρασύρθηκε από τον πειρασμό. Αυτά τα «χορευτικά»... είναι η πτώση της ψυχής.

ΚΥΡΙΑ ΕΛΕΝΗ

(Με δάκρυα στα μάτια) Δεν με ακούει, Φεβρωνία. Της μίλησα, την ικέτευσα. Μου είπε πως είναι τέχνη. Αλλά η γειτονιά με δείχνει με το δάχτυλο. Λένε πως η κόρη μου «πουλάει» το κορμί της στους δρόμους και στις οθόνες.

Ο ΣΤΙΓΜΑΤΙΣΜΟΣ ΤΗΣ "ΑΜΑΡΤΙΑΣ":

Η καλόγρια ακουμπάει ένα κομποσκοίνι στο τραπέζι, δίπλα στο κινητό που έχει ακόμα ανοιχτή τη φωτογραφία της Δέσποινας με τα κόκκινα εσώρουχα από τη διαρροή της πρόβας.

ΦΕΒΡΩΝΑ

Η τέχνη δεν χρειάζεται γύμνια, ούτε προκλητικές κινήσεις.

(MORE)

ΦΕΒΡΩΝΑ (CONT'D)

Αυτό που κάνει η Δέσποινα είναι σκάνδαλο. Σπιλώνει το όνομα της οικογένειας, σπιλώνει τη μνήμη των προγόνων μας. Πρέπει να την φέρεις εδώ. Να της μιλήσω. Να καταλάβει ότι ο δρόμος που διάλεξε οδηγεί στην καταστροφή.

Η ΞΑΦΝΙΚΗ ΕΙΣΟΔΟΣ:

Η πόρτα ανοίγει. Η Δέσποινα μπαίνει μέσα, κρατώντας τα κλειδιά της. Σταματάει απότομα όταν βλέπει το μαύρο ράσο. Προχωρά προς το σαλόνι, νιώθοντας την αντίθεση της δικής της ελευθερίας με τη θρησκευτική αυστηρότητα του χώρου

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(Με βλέμμα ψυχρό) Βλέπω πως φέραμε και τις ενισχύσεις. Τι έγινε, μαμά; Δεν έφτανε η κυρία Μαίρη, θέλαμε και την ευλογία της εκκλησίας για να με δικάσετε;

ΦΕΒΡΩΝΑ

(Σηκώνεται όρθια) Δέσποινα, παιδί μου... Ντύσου. Κρύψε τη ντροπή σου. Δεν βλέπεις πώς μαραζώνεις τη μάνα σου;

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(Πλησιάζει την καλόγρια, σταθερά) Η ντροπή, θεία, είναι στην πρόθεση, όχι στο σώμα. Το σώμα μου είναι το εργαλείο μου. Με αυτό επιβίωσα όταν κανείς δεν μας βοηθούσε. Πού ήσασταν εσείς όταν δεν είχαμε να φάμε; Στις προσευχές; Οι προσευχές δεν πλήρωσαν το ενοίκιο. Ο χορός μου το πλήρωσε.

ΚΥΡΙΑ ΕΛΕΝΗ

(Σπαρακτικά) σταμάτα ! Είναι καλόγρια

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(Γυρίζει στη μητέρα της) Ιερό είναι να είσαι αληθινός, μαμά. Όχι να κρύβεσαι πίσω από ράσα και κουτσομπολιά.

(MORE)

ΔΕΣΠΟΙΝΑ (CONT'D)

Αν η "αμαρτία" μου είναι ότι είμαι
ελεύθερη και πετυχημένη, τότε θα
την κουβαλάω με καμαρι. Αλλά μην
τολήσετε να με ξαναδικάσετε μέσα
στο ίδιο μου το σπίτι.

Η Δέσποινα γυρίζει την πλάτη της, αφήνοντας την καλόγρια να
σταυροκοπιέται και τη μητέρα της να κλαίει. Περπατά προς το
δωμάτιό της

Η λέξη αιωρείται στον αέρα σαν δηλητηριώδες αέριο. Η Αδελφή
Φεβρωνία, με το πρόσωπο συσπασμένο από μια ιερή οργή, δείχνει
τη Δέσποινα με το δάχτυλο, ενώ η κυρία Ελένη έχει καταρρεύσει
στην καρέκλα, καλύπτοντας το πρόσωπό της με τις παλάμες της.

ΦΕΒΡΩΝΑ

(Η φωνή της είναι μια βραχνή
κατάρρα) Δεν είναι τέχνη αυτό,
Δέσποινα! Είναι η κατάντια της
ψυχής σου! Μια αμαρτωλή πόρνη
έγινες, που περιφέρει τη γύμνια της
για να ταΐσει τη ματαιοδοξία της!
Σέρνεσαι στα πατώματα μπροστά σε
χιλιάδες μάτια... δεν έχεις ίχνος
τσίπας πάνω σου;

Η Δέσποινα παγώνει. Η λέξη «πόρνη» χτυπάει κατευθείαν στις
παλιές πληγές της φυλής, εκεί που η επιβίωση ήταν καθημερινή
μάχη. Αλλά αυτή τη φορά, δεν χαμηλώνει το βλέμμα. Αντίθετα,
κάνει ένα βήμα μπροστά, ξυπόλητη, νιώθοντας το πάτωμα να την
κρατάει όρθια.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(Με φωνή χαμηλή, παγωμένη, που
κόβει σαν ξυράφι)
Πόρνη; Γιατί, θεία; Επειδή το σώμα
μου είναι δυνατό; Επειδή δεν το
φοβάμαι; Ή επειδή εσείς μάθατε να
μισείτε οτιδήποτε είναι ζωντανό και
ελεύθερο;

ΚΥΡΙΑ ΕΛΕΝΗ

(Ουρλιάζοντας μέσα στα κλάματα)
Φτάνει, Δέσποινα! Σε παρακαλώ! Μας
ρεζιλεύεις!

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(Στρέφεται στη μητέρα της, με μάτια
που αστράφτουν) Όχι, μαμά!

(MORE)

ΔΕΣΠΟΙΝΑ (CONT'D)

Εσείς με ρεζιλεύετε! Με λέτε
«πόρνη» ενώ τρώτε από τα λεφτά που
έβγαλα χορεύοντας; Με λέτε
«αμαρτωλή» ενώ κανείς από εσάς δεν
άπλωσε χέρι να με σηκώσει όταν
ήμουν στα τάρταρα;

Πλησιάζει την καλόγρια σε απόσταση αναπνοής. Η φεβρωνία
οπισθοχωρεί, σαν να φοβάται μήπως κολλήσει την «αμαρτία».

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(CONT'D)

Αν το να ορίζω τη μοίρα μου, να
χορεύω με την ψυχή μου και να μην
αφήνω κανέναν άντρα να με πατήσει
με κάνει «πόρνη» στα μάτια σας...
τότε ναι! Είμαι η πιο περήφανη
«αμαρτωλή» που γνωρίσατε ποτέ! Αλλά
προτιμώ χίλιες φορές τη δική μου
αμαρτία, παρά τη δική σας
υποκρισία!

Η Δέσποινα αρπάζει την τσάντα της. Κοιτάζει για τελευταία
φορά το σπίτι που κάποτε ένωθε φυλακή.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(CONT'D)

Κρατήστε τις προσευχές σας για
εκείνους που έχουν σκοτάδι μέσα
τους. Εγώ έχω τα φώτα της σκηνης
και την αλήθεια μου. Μην με
ξαναζητήσετε μέχρι να μάθετε να
σέβεστε τη γυναίκα που σας έσωσε.

Βγαίνει από το σπίτι με βήμα βαρύ και σταθερό. Καθώς κλείνει
την πόρτα, η λέξη «πόρνη» αντηχεί ακόμα μέσα, αλλά για εκείνη
δεν είναι πια βρισιά. Είναι το παράσημο μιας γυναίκας που
κατάφερε να επιβιώσει σε έναν κόσμο που ήθελε να τη δει μόνο
γονατιστή.

49. ΣΚΗΝΗ ΣΑΡΑΚΟΣΤΗ ΕΝΑΤΗ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ / ΣΠΙΤΙ ΔΕΣΠΟΙΝΑΣ - ΝΥΧΤΑ

49.

Η Δέσποινα κάθεται στην άκρη του κρεβατιού της, στο σκοτάδι,
με μόνο φως την οθόνη του laptop της. Είναι ξυπόλητη, και τα
δάχτυλα των ποδιών της σφίγγονται πάνω στο χαλί, μια
αντανάκλαστική κίνηση άμυνας. Η ένταση με τη μητέρα της και
την καλόγρια την έχει αφήσει εξαντλημένη, αλλά ο ύπνος δεν
έρχεται.

Ανοίγει τα email της, περιμένοντας ίσως κάποιο νέο πρόγραμμα
από τον Παύλο ή τον Άλεξ.

Ανάμεσα στα δεκάδες μηνύματα, ένα θέμα τραβάει την προσοχή της: «ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟ: ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ ΠΟΥ Η ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΘΕΛΕΙ ΝΑ ΞΕΧΑΣΕΤΕ».

Είναι ένα link από μια σκανδαλοθηρική ιστοσελίδα. Το χέρι της τρέμει καθώς κάνει κλικ.

Η ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΠΟΥ ΤΗΝ ΤΡΟΜΑΖΕΙ:

Η οθόνη γεμίζει με φωτογραφίες από τα πρώτα της χρόνια στη φυλή. Αλλά δεν είναι καλλιτεχνικές. Είναι λήψεις από κρυφές κάμερες, θολές, που την δείχνουν σε στιγμές απόλυτης αδυναμίας: να κλαίει στις σκάλες του μπαρ, να δέχεται επίθεση από έναν μεθυσμένο πελάτη, και μια φωτογραφία –η πιο επώδυνη– όπου φαίνεται να παίρνει χρήματα από έναν σκοτεινό τύπο της νύχτας, με το πρόσωπό της γεμάτο μελανιές.

Το άρθρο γράφει:

«Η νέα "μούσα" της pop σκηνής δεν είναι μόνο μια χορεύτρια. Είναι μια γυναίκα που ανδρώθηκε στα πιο σκοτεινά κυκλώματα της νύχτας. Οι σχέσεις της με τον υπόκοσμο και η αλήθεια πίσω από την "άνοδό" της. Ποιος πλήρωσε πραγματικά για να φτάσει στο ΟΑΚΑ;»

Η ΑΝΤΙΔΡΑΣΗ ΤΗΣ ΔΕΣΠΟΙΝΑΣ:

Η αναπνοή της κόβεται. Νιώθει το αίμα να φεύγει από το πρόσωπό της. Αυτό δεν είναι απλώς στιγματισμός· είναι απόπειρα δολοφονίας της νέας της ζωής. Οι φωτογραφίες αυτές, αποκομμένες από το πλαίσιο της επιβίωσης, την κάνουν να φαίνεται μέρος του κυκλώματος που η ίδια προσπαθούσε να πολεμήσει.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

Όχι... όχι τώρα. Τώρα που όλα
άρχιζαν να αλλάζουν...

Το μυαλό της πάει αμέσως στον Θανάση. Αν δει αυτές τις φωτογραφίες, αν δει τη Δέσποινα τόσο ηττημένη και «λερωμένη», θα αντέξει; Ή θα πιστέψει κι αυτός τα ψέματα του άρθρου;

Κλείνει το laptop με δύναμη, σαν να προσπαθεί να πνίξει το φάντασμα που βγήκε από μέσα. Αγκαλιάζει τα γόνατά της και αρχίζει να κλαίει βουβά. Ο θρόνος που ονειρευόταν φαίνεται ξαφνικά φτιαγμένος από γυαλί, έτοιμος να σπάσει σε χίλια κομμάτια κάτω από το βάρος ενός παρελθόντος που αρνείται να πεθάνει.

ΘΑΝΑΣΗΣ (ΑΠΟ ΤΟ ΆΛΛΟ ΔΩΜΑΤΙΟ)

Δέσποινα; Είσαι καλά; Γιατί είναι
κλειστά τα φώτα;

Η Δέσποινα σκουπίζει γρήγορα τα μάτια της. Πρέπει να αποφασίσει: θα του το πει ή θα προσπαθήσει να το θάψει μόνη της;

Η Δέσποινα μένει ακίνητη για μερικά δευτερόλεπτα, κοιτάζοντας το κλειστό laptop. Ο τρόμος που ένιωσε αρχικά αρχίζει να μεταμορφώνεται σε κάτι άλλο. Κάτι πιο σκληρό. Κάτι που θυμίζει το ατσάλι του στύλου που τόσα χρόνια την κρατούσε όρθια.

Σκουπίζει τα δάκρυά της με μια απότομη κίνηση. Σηκώνεται όρθια, ξυπόλητη, και περπατά σταθερά προς τον καθρέφτη. Κοιτάζει το είδωλό της. Δεν βλέπει πια το φοβισμένο κορίτσι της φυλής. Βλέπει τη γυναίκα που έκανε την Ελλάδα να παραμιλά.

Η ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ:

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(Στον καθρέφτη, με φωνή χαμηλή και αποφασιστική) Αυτό είναι όλο; Αυτά είναι τα «όπλα» σας; Φωτογραφίες από τότε που δεν είχα φωνή;

Ανοίγει πάλι το laptop. Το φως της οθόνης λούζει το πρόσωπό της. Αυτή τη φορά δεν τρέμει. Διαβάζει το άρθρο ξανά, αλλά τώρα χαμογελάει πικρά. Καταλαβαίνει ότι η επίθεση αυτή είναι η μεγαλύτερη απόδειξη της επιτυχίας της. Την τρέμουν. Γι' αυτό προσπαθούν να τη λιώσουν.

Η ΑΝΤΙΔΡΑΣΗ:

Ο Θανάσης μπαίνει στο δωμάτιο. Βλέπει την ένταση στο πρόσωπό της και πλησιάζει.

ΘΑΝΑΣΗΣ

Δέσποινα; Τι συμβαίνει;

Εκείνη γυρίζει την οθόνη προς το μέρος του. Ο Θανάσης διαβάζει γρήγορα, το πρόσωπό του σκοτεινιάζει, οι φλέβες στον λαιμό του πετάγονται.

ΘΑΝΑΣΗΣ

(CONT'D)

Θα τους βρω. Θα τους κάνω να το μετανιώσουν που έγραψαν έστω και μια λέξη...

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(Τον σταματάει, ακουμπώντας το χέρι της στο στήθος του) Όχι, Θανάση. Μην λερώσεις τα χέρια σου για σκουπίδια. Δεν με πτοούν αυτά. Ίσα-ίσα, με απελευθερώνουν. Τώρα δεν έχω πια κανένα μυστικό να κρύψω. Το παρελθόν μου είναι εκεί, γυμνό, όπως κι εγώ στη σκηνή.

ΘΑΝΑΣΗΣ

Δεν φοβάσαι ότι θα καταστρέψουν τη συνεργασία με τον Παύλο ή τον Άλεξ;

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

Αν οι "σταρ" φοβούνται την αλήθεια μιας γυναίκας που πάλεψε για να ζήσει, τότε δεν αξίζουν να είναι δίπλα μου στη σκηνή. Αλλά πίστεψέ με... ο κόσμος δεν θέλει πια ψεύτικα είδωλα. Θέλει κάποιον που να έχει επιβιώσει από τη φωτιά.

Πλησιάζει το laptop και πληκτρολογεί ένα μήνυμα στον Παύλο.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(CONT'D)

«Παύλο, είδες το άρθρο; Καλά. Μην κατεβάσεις τίποτα. Θέλω στην επόμενη εμφάνιση να βάλουμε αυτές τις φωτογραφίες σε γιγαντοοθόνες πίσω μου. Θα χορέψω πάνω στην ίδια μου τη λάσπη. Θα τους δείξω πώς καθαρίζει το αίμα κάτω από τα φώτα.»

Γυρίζει στον Θανάση, με το βλέμμα της να αστράφτει από μια άγρια χαρά.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(CONT'D)

Νόμιζαν ότι θα με κλείσουν στο σπίτι να κλαίω. Δεν ξέρουν ότι η "αμαρτωλή πόρνη", όπως με είπε η θεία μου, μόλις απέκτησε το καλύτερο υλικό για το επόμενο σόου της.

Ο Θανάσης την κοιτάζει με δέος. Την αγκαλιάζει σφιχτά, νιώθοντας ότι η γυναίκα που έχει δίπλα του είναι πια ασταμάτητη. Τα δημοσιεύματα δεν ήταν το τέλος της, ήταν το καύσιμο για τη δική της, οριστική εκτόξευση.

Fade out

50. ΣΚΗΝΗ ΠΕΝΗΝΤΑ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ / ΚΑΜΑΡΙΝΙ - ΒΡΑΔΥ

50.

Ο χώρος είναι στενός, γεμάτος καθρέφτες με έντονα λευκά φώτα και μια βαριά μυρωδιά από λακ και ακριβό άρωμα. Έξω ακούγεται ο υπόκωφος θόρυβος των τεχνικών που στήνουν τη σκηνή για τη μεγάλη συναυλία. Η Δέσποινα είναι μόνη της. Η απόφασή της να χρησιμοποιήσει τις φωτογραφίες του παρελθόντος της την έχει οπλίσει με μια πρωτόγονη ορμή.

Η ΙΕΡΟΤΕΛΕΣΤΙΑ ΤΟΥ ΓΔΥΣΙΜΑΤΟΣ:

Η Κίνηση: Στέκεται μπροστά στον κεντρικό καθρέφτη. Με αργές, αποφασιστικές κινήσεις, αρχίζει να βγάζει τα ρούχα της «έξω ζωής». Το τζιν πέφτει στο πάτωμα, το oversized φούτερ ακολουθεί.

Η Εικόνα: Μένει μόνο με τα μαύρα εσώρουχα της πρόβας. Είναι ξυπόλητη. Κοιτάζει τις μελανιές στα πόδια της —όχι από τη βία της νύχτας πλέον, αλλά από τη σκληρή προπόνηση. Τις χαϊδεύει με περηφάνια. Αυτά είναι τα νέα της παράσημα.

Η ΠΡΟΒΑ ΧΩΡΙΣ ΣΤΥΛΟ:

Δεν υπάρχει μέταλλο εδώ για να στηριχτεί. Η Δέσποινα πρέπει να γίνει η ίδια ο άξονας του εαυτού της. Πατάει το play στο ηχείο. Μια βαριά, ατμοσφαιρική μουσική με έντονα drums πλημμυρίζει το καμαρίνι.

Το Μπουσούλημα: Πέφτει στα τέσσερα. Δεν είναι το σέξι μπουσούλημα του ΟΑΚΑ· είναι η κίνηση ενός αίλου που ετοιμάζεται για επίθεση. Σέρνεται αργά πάνω στο χαλί, με το στήθος της να αγγίζει σχεδόν το πάτωμα, ενώ το βλέμμα της παραμένει καρφωμένο στον καθρέφτη.

Τα Κόλπα με τα Πόδια: Ξαπλώνει απότομα ανάσκελα. Τα πόδια της υψώνονται στον αέρα, τεντωμένα, με μια δύναμη που κόβει την ανάσα. Αρχίζει να κάνει περίπλοκες κινήσεις, "ψαλίδια" και περιστροφές, χρησιμοποιώντας μόνο τους μυς της κοιλιάς. Τα πέλματά της διαγράφουν σχήματα στο κενό, λυγίζουν και τεντώνουν με ακρίβεια χιλιοστού.

Η Ευλυγισία: Φέρνει τα πόδια της πίσω από το κεφάλι, ακουμπώντας τα δάχτυλα των ποδιών της στο πάτωμα, δημιουργώντας μια εικόνα που θυμίζει γλυπτό. Είναι μια επίδειξη απόλυτου ελέγχου.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

Δεν χρειάζομαι τον στύλο για να δείξω ποια είμαι. Το σώμα μου είναι η ιστορία μου. Κάθε λύγισμα, κάθε τέντωμα... είναι μια λέξη που δεν τόλμησα να πω ποτέ.

Η ΚΟΡΥΦΩΣΗ:

Σηκώνεται με μια έκρηξη ενέργειας, κάνει μια γρήγορη περιστροφή στα δάχτυλα των ποδιών της και καταλήγει σε μια βαθιά υπόκλιση μπροστά στον άδειο καθρέφτη. Ο ιδρώτας τρέχει στο πρόσωπό της, ανακατεύοντας το μακιγιάζ, αλλά δεν την νοιάζει.

Ένα χτύπημα στην πόρτα την επαναφέρει. Είναι ο βοηθός παραγωγής.

ΒΟΗΘΟΣ

(Από έξω) Δέσποινα; Σε πέντε λεπτά βγαίνεις για το soundcheck με τον Άλεξ. Είσαι έτοιμη;

Η Δέσποινα παίρνει μια βαθιά ανάσα, ισιώνει την πλάτη της και χαμογελάει στο είδωλό της.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

Πες τους να ετοιμαστούν. Σήμερα δεν θα δουν απλώς μια χορεύτρια. Θα δουν την αλήθεια.

Βγαίνει από το καμαρίνι ξυπόλητη, περπατώντας στους κρύους διαδρόμους προς τη σκηνή, έτοιμη να μετατρέψει το καμαρίνι, τη σκηνή και τη ζωή της σε ένα πεδίο δικής της, απόλυτης κυριαρχίας.

Η μουσική χαμηλώνει, αφήνοντας μόνο ένα βαθύ, ρυθμικό μπάσο να δονεί τους καθρέφτες. Η Δέσποινα, μόνη στο κέντρο του δωματίου, βυθίζεται στο πάτωμα.

Η ΚΙΝΗΣΗ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΡΧΙΑΣ:

Η Στάση: Κάθεται οκλαδόν πάνω στο χαλί, με την πλάτη ίσια και το βλέμμα της καρφωμένο στην πόρτα, σαν να προκαλεί όποιον τολμήσει να διακόψει την ιερή της προετοιμασία. Τα μαύρα εσώρουχα διαγράφουν κάθε καμπύλη του σώματός της, που λάμπει από τον ιδρώτα της πρόβας.

Το Άνοιγμα: Με μια αργή, υπολογισμένη κίνηση, ανοίγει τα πόδια της, τεντώνοντάς τα σε ένα τέλειο πλάγιο σπαγκάτο πάνω στο πάτωμα.

Είναι μια κίνηση που δείχνει την απόλυτη ευλυγισία της, αλλά και μια αφοπλιστική ειλικρίνεια. Δεν κρύβεται πια. Είναι εκεί, γυμνή από προκαταλήψεις, κυρίαρχος του εαυτού της.

Η Προσέγγιση: Στηρίζει τις παλάμες της στο χαλί και αρχίζει να σέρνει το κορμί της προς τα εμπρός, πλησιάζοντας αισθησιακά το είδωλό της στον καθρέφτη. Η κίνησή της είναι ρευστή, σαν κύμα. Το στήθος της αγγίζει σχεδόν το έδαφος καθώς προχωρά, ενώ τα πόδια της παραμένουν ανοιχτά, αγκαλιάζοντας τον χώρο γύρω της.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(CONT'D)

Κοιτάξτε με. Αυτή είναι η
"αμαρτωλή" που φοβάστε. Αυτή που
δεν λυγίζει.

Η ΕΝΤΑΣΗ:

Φτάνει μπροστά στη βάση του καθρέφτη. Ανασηκώνει το κορμί της, στηριζόμενη στα χέρια της, και φέρνει το πρόσωπό της σε απόσταση αναπνοής από το γυαλί. Οι κόρες των ματιών της είναι διεσταλμένες. Περνάει τη γλώσσα της πάνω από τα χείλη της και χαμογελάει πονηρά.

Αυτή η στιγμή δεν είναι για το κοινό. Είναι η δική της επιβεβαίωση. Ξέρει ότι όταν ανοίξει η αυλαία και κάνει αυτή την κίνηση στη σκηνή, κάτω από τις γιγαντοοθόνες με τις φωτογραφίες του παρελθόντος της, θα έχει καταφέρει το ακατόρθωτο: να μετατρέψει τον στιγματισμό σε λατρεία.

ΘΑΝΑΣΗΣ

(Από την πόρτα)

Δέσποινα... αν το κάνεις αυτό εκεί
έξω, θα σταματήσει ο χρόνος.

Εκείνη δεν γυρίζει να τον κοιτάξει. Παραμένει στη στάση της, με τα πόδια ανοιχτά και το σώμα τεντωμένο, απολαμβάνοντας τη δύναμη της στιγμής.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

Αυτό ακριβώς θέλω, Θανάση. Να
σταματήσουν να αναπνέουν. Για να
ακούσουν επιτέλους τι έχει να πει
αυτό το σώμα.

Σηκώνεται αργά, κλείνοντας τα πόδια της με μια χάρη που θυμίζει μπαλαρίνα του δρόμου, και κατευθύνεται προς την έξοδο ξυπόλητη, αφήνοντας πίσω της μια ατμόσφαιρα που μυρίζει επανάσταση και θηλυκή κυριαρχία.

51. ΣΚΗΝΗ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗ ΠΡΩΤΗ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ / ΣΤΑΔΙΟ - ΝΥΧΤΑ (Η ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ) 51.

Το στάδιο δονείται. Χιλιάδες κόσμος κρατάει την ανάσα του. Η μουσική του Άλεξ ξεκινά με ένα βαρύ, αργό beat που θυμίζει χτύπο καρδιάς. Ξαφνικά, οι γιγαντοοθόνες ανάβουν. Αντί για τα συνηθισμένα λαμπερά γραφικά, δείχνουν τις "απαγορευμένες" φωτογραφίες της Δέσποινας: η Φυλή, οι μελανιές, η απόγνωση. Ένα κύμα ψιθύρων σαρώνει το πλήθος.

Και τότε, μια κόκκινη δέσμη φωτός πέφτει στο κέντρο της σκηνής.

Η ΕΜΦΑΝΙΣΗ:

Η Δέσποινα εμφανίζεται μέσα από τους καπνούς. Φοράει τα κατακόκκινα δαντελωτό εσώρουχα που πλέον έχουν γίνει το σύμβολο της επανάστασής της. Είναι ξυπόλητη, και το δέρμα της λάμπει κάτω από τους προβολείς. Δεν περπατάει· κυριαρχεί στον χώρο.

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΗΣ ΚΑΘΑΡΣΗΣ:

Το Ξεκίνημα: Πέφτει στο πάτωμα ακριβώς μπροστά από τις οθόνες που δείχνουν το παρελθόν της. Ξεκινά ένα άκρως αισθησιακό μπουσούλημα, αλλά αυτή τη φορά οι κινήσεις της είναι πιο αργές, πιο προκλητικές. Κάθε φορά που μια φωτογραφία δείχνει μια πληγή της, εκείνη απαντά με μια κίνηση δύναμης.

Η Κορύφωση: Φτάνει στον Άλεξ, που κάθεται στον "Θρόνο". Τον πλησιάζει με το γνωστό οκλαδόν άνοιγμα των ποδιών, μια κίνηση που κάνει το στάδιο να "παγώσει". Οι κάμερες κάνουν κοντινό στο πρόσωπό της: το χαμόγελό της είναι πονηρό, θριαμβευτικό.

Το Τερματισμός: Ανεβαίνει στα γόνατα του τραγουδιστή, αγγίζει το στήθος του αισθησιακά, και μετά, με μια εκρηκτική τούμπα, προσγειώνεται ξανά στην άκρη της σκηνής.

Η ΑΝΤΙΔΡΑΣΗ:

Για μερικά δευτερόλεπτα επικρατεί απόλυτη σιωπή. Και μετά, το στάδιο "εκρήγνυται". Δεν είναι απλώς χειροκρότημα· είναι αποθέωση. Ο κόσμος δεν βλέπει μια "αμαρτωλή". Βλέπει μια γυναίκα που πήρε τη λάσπη του παρελθόντος της και την έκανε χρυσόσκονη.

Στις πρώτες σειρές, ο Θανάσης παρακολουθεί με τα μάτια βουρκωμένα. Ξέρει ότι αυτή η στιγμή ανήκει μόνο σε εκείνη.

Η Δέσποινα στέκεται στην άκρη της σκηνής, ξυπόλητη πάνω στα καλώδια και τα φώτα, κοιτάζοντας το πλήθος.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

Κοιτάξτε με καλά. Είμαι η Δέσποινα.
Και αυτός είναι ο δικός μου κόσμος.

Στρέφει το βλέμμα της στην κάμερα, κλείνει το μάτι σε όλους εκείνους που την δίκασαν, και με μια τελευταία, αργή κίνηση των γοφών της, χάνεται μέσα στο απόλυτο σκοτάδι της σκηνής, αφήνοντας πίσω της έναν μύθο που μόλις γεννήθηκε.

52. ΣΚΗΝΗ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗ ΔΕΥΤΕΡΗ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ / ΠΕΡΙΠΤΕΡΟ - ΠΡΩΙ

52.

Το πρώτο φως της ημέρας βρίσκει την πόλη να "βράζει". Στα σταντ των περιπτέρων, οι εφημερίδες και τα περιοδικά έχουν ένα και μόνο πρόσωπο στο εξώφυλλο: τη Δέσποινα. Η χθεσινή της εμφάνιση δεν ήταν απλώς μια συναυλία, ήταν ένας κοινωνικός σεισμός.

ΟΙ ΤΙΤΛΟΙ ΤΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ:

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ: «Η επανάσταση της κόκκινης δαντέλας: Πώς η Δέσποινα μετέτρεψε τον στιγματισμό σε υψηλή τέχνη.»

tabloid "Η ΝΥΧΤΑ": «ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ: Η "πόρνη" που έγινε Βασίλισσα. Το ΟΑΚΑ υποκλίθηκε στο παρελθόν και το παρόν της.»

LIFE & STYLE: «Barefoot Power: Γιατί η Δέσποινα αρνείται να φορέσει παπούτσια στη σκηνή και πώς αυτό συμβολίζει την ελευθερία της.»

53. ΣΚΗΝΗ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗ ΤΡΙΤΗ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ / ΣΠΙΤΙ ΜΗΤΕΡΑΣ - ΗΜΕΡΑ

53.

Η κυρία Ελένη κάθεται στην κουζίνα. Μπροστά της, η εφημερίδα που αγόρασε κρυφά η γειτόνισσα. Η φωτογραφία δείχνει τη Δέσποινα στη σκηνή, ξυπόλητη, με το κεφάλι ψηλά, μπροστά στις εικόνες της δυστυχίας της.

Η Ελένη χαϊδεύει το χαρτί. Για πρώτη φορά, το βλέμμα της δεν έχει ντροπή. Έχει δάκρυα αναγνώρισης. Καταλαβαίνει ότι η κόρη της δεν "ξεπουλήθηκε": αντίθετα, "αγόρασε" την αξιοπρέπειά της πίσω, με το δικό της αίμα και ιδρώτα. Το τηλέφωνο χτυπάει. Είναι η αδελφή Φεβρωνία. Η Ελένη το κοιτάζει, αλλά δεν το σηκώνει. Το κλείνει και συνεχίζει να κοιτάζει την κόρη της στην εφημερίδα.

54. ΣΚΗΝΗ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ / LOFT ΔΕΣΠΟΙΝΑΣ - ΗΜΕΡΑ 54.

Η Δέσποινα είναι ξαπλωμένη στο πάτωμα του σαλονιού, περιτριγυρισμένη από όλες τις πρωινές εφημερίδες. Φοράει μόνο ένα λευκό πουκάμισο του Θανάση, είναι ξυπόλητη και τα πόδια της ακουμπούν στον τοίχο.

ΘΑΝΑΣΗΣ

(Μπαίνει με δύο καφέδες) Λοιπόν; Τι λέει η "κριτική";

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(Χαμογελώντας πονηρά, πετώντας μια εφημερίδα στον αέρα) Λένε ότι είμαι επικίνδυνη. Λένε ότι είμαι προκλητική. Αλλά το κυριότερο, Θανάση... λένε το όνομά μου χωρίς να ψιθυρίζουν.

ΘΑΝΑΣΗΣ

(Κάθεται δίπλα της και της φιλάει το πέλμα, εκεί που η σκηνή άφησε ένα μικρό σημάδι)
Τώρα τι ακολουθεί; Μετά από τέτοιο θόρυβο, ο κόσμος θα ζητάει κι άλλο.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(Τον κοιτάζει στα μάτια, σοβαρή πια) Τώρα ακολουθεί η Rock μπαλάντα. Χωρίς φώτα, χωρίς Άλεξ, χωρίς "κόλπα". Θα βγω εκεί έξω μόνο με την αλήθεια μου. Γιατί τώρα που έμαθαν την ιστορία μου, είναι ώρα να νιώσουν και τον πόνο μου.

Το κινητό της δονείται. Είναι ένα μήνυμα από τον Παύλο: «Έχουμε προτάσεις από το εξωτερικό. Λονδίνο, Παρίσι, Βερολίνο. Σε θέλουν παντού, Δέσποινα. Πώς θέλεις να προχωρήσουμε;»

Η Δέσποινα αφήνει το κινητό στην άκρη. Σηκώνεται αργά, πλησιάζει τον στύλο της και κάνει μια απλή, αργή περιστροφή. Είναι πλέον η απόλυτη κυρίαρχος του παιχνιδιού.

55. ΣΚΗΝΗ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗ ΠΕΜΠΤΗ : ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ / STUDIO ΗΧΟΓΡΑΦΗΣΗΣ - 55.
ΒΡΑΔΥ

Ο χώρος είναι πνιγμένος στον καπνό και το αμυδρό μπλε φως των κονσολών.

Ο Στέφανος, ένας παραγωγός με θρυλικό όνομα στη Rock σκηνή, με δερμάτινο γιλέκο και βλέμμα που έχει δει τα πάντα, ακούει το demo. Είναι μια αργή, σκοτεινή διασκευή του "Poison" των Alice Cooper. Το τσέλο αντικαθιστά τις ηλεκτρικές κιθάρες στην εισαγωγή, κάνοντας το κομμάτι να ακούγεται σαν ερωτικό μοιρολόι.

Η Δέσποινα κάθεται απέναντί του σε ένα ψηλό σκαμπό. Φοράει ένα μαύρο slip dress και είναι ξυπόλητη, με τα δάχτυλα των ποδιών της να παίζουν νευρικά με το κρύο δάπεδο του στούντιο.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ

(Κλείνει τη μουσική απότομα) Είναι πολύ "καθαρό", Δέσποινα. Ο κόσμος σε είδε στα κόκκινα, είδε το twerking, είδε την έκρηξη. Εδώ... εδώ χρειάζομαι το δηλητήριο. Το λέει και ο τίτλος. Θέλω να χορέψεις τον πόνο σου, όχι τη δόξα σου.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(Με φωνή σταθερή) Γι' αυτό ήρθα σε σένα, Στέφανε. Δεν θέλω πια να "πουλάω" αισθησιασμό. Θέλω να τον χρησιμοποιήσω για να τους δείξω πώς σε σκοτώνει η αγάπη.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ

Για αυτό σου λεω, το σεξι κορμί σου θελω να απογιώσει το κοινο με ενα floowork Θέλω να ξεχάσεις τον αέρα. Θέλω να γίνεις ένα με το πάτωμα. Να σέρνεσαι, να λυγίζεις, να δείξεις ότι η αγάπη σε τσακίζει αλλά σε κάνει και πιο δυνατή

Η Δέσποινα τον ακούει προσεκτικά. Η λέξη "floorwork" αντηχεί μέσα της. Ξέρει ότι στο πάτωμα δεν έχεις πού να κρυφτείς. Δεν έχεις τον στύλο να σε κρατήσει, δεν έχεις τα ύψη να σε εντυπωσιάσουν. Είσαι εσύ και η βαρύτητα.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(Σηκώνεται αργά από το σκαμπό, ξυπόλητη)

Θέλεις floorwork, Στέφανε; Θέλεις να δεις πώς το "Poison" σε αναγκάζει να προσκυνήσεις το χώμα;

Η ΕΠΙΔΕΙΞΗ:

Χωρίς να περιμένει τη μουσική, η Δέσποινα πέφτει στα γόνατα με μια κίνηση που μοιάζει με κατάρρευση, αλλά έχει την ακρίβεια αιλουροειδούς.

Η Κίνηση: Ακουμπάει τους αγκώνες της στο πάτωμα και αρχίζει να γλιστράει προς τα πίσω, τεντώνοντας τα πόδια της σε μια τέλεια ευθεία.

Η Ένταση: Με μια απότομη περιστροφή της λεκάνης, γυρίζει ανάσκελα, ανοίγοντας τα πόδια της αργά και αισθησιακά, ενώ το κεφάλι της πέφτει προς τα πίσω, αφήνοντας τα μαλλιά της να σαρώσουν το δάπεδο.

Το Φινάλε: Χρησιμοποιεί μόνο τη δύναμη των χεριών της για να ανασηκώσει το στήθος της, κοιτάζοντας τον Στέφανο από κάτω προς τα πάνω, με ένα βλέμμα που ξεχειλίζει από το "δηλητήριο" που εκείνος ζήτησε.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(CONT'D)

(Από το πάτωμα, με την ανάσα της να ακούγεται στο απόλυτα σιωπηλό στούντιο) Αυτό εννοείς; Έτσι θέλεις να "απογειώσω" το κοινό; Με το κορμί μου να σπαρταράει σαν να έχει δεχτεί την πρώτη δόση;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ

(Μένει ακίνητος, σχεδόν υπνωτισμένος) Ακριβώς αυτό. Είναι ωμό. Είναι επικίνδυνο. Είναι... εσύ. Όταν οι κάμερες σε πιάσουν έτσι, ξυπόλητη, να παλεύεις με το πάτωμα και τον ρυθμό, κανείς δεν θα προσέξει αν φοράς διαμάντια ή αν είσαι σε ένα υπόγειο. Θα βλέπουν μόνο την αλήθεια σου.

Η Δέσποινα σηκώνεται αργά, ισιώνοντας το μαύρο της φόρεμα. Νιώθει τη ζεστασιά από την τριβή στο δέρμα της και της αρέσει. Είναι η επιβεβαίωση ότι η Rock πλευρά της είναι εξίσου φονική με την Pop.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

Τότε ετοίμασε το set, Στέφανε. Θα τους δώσω το floorwork της ζωής τους. Αλλά πρόσεξε... μην πλησιάζεις πολύ την ώρα που χορεύω. Το δηλητήριο κολλάει.

Ο Στέφανος χαμογελάει με ικανοποίηση και πατάει πάλι το Play. Η σκοτεινή μελωδία του Poison γεμίζει το δωμάτιο, καθώς η Δέσποινα αρχίζει να κινείται ήδη στον ρυθμό της νέας της, "μαύρης" δόξας.

56. ΣΚΗΝΗ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗ ΕΚΤΗ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ / ΥΠΟΓΕΙΟ ΠΡΟΒΑΔΙΚΟ - ΝΥΧΤΑ 56.

Η ατμόσφαιρα είναι βαριά, φορτισμένη με τη μυρωδιά του παλιού ξύλου, της κάπνας και του ενισχυτή που "βράζει". Η μπάντα, τέσσερις σκληροτράχηλοι μουσικοί με τατουάζ και μακριά μαλλιά, είναι ήδη στις θέσεις τους. Ο ντράμερ χτυπάει νευρικά τα μπαγκέτα του, ενώ ο μπασίστας βγάζει έναν υπόκωφο, απειλητικό ήχο.

Η πόρτα ανοίγει και η Δέσποινα μπαίνει μέσα.

Η ΕΜΦΑΝΙΣΗ:

Δεν φοράει ρούχα πρόβας. Φοράει μόνο τα μαύρα δαντελωτά εσώρουχα, τα ίδια που θα φοράει στο βίντεο κλίπ. Είναι η δική της δήλωση: «Δεν είμαι εδώ για να παίξω, είμαι εδώ για να γίνω το τραγούδι». Είναι ξυπόλητη, και το δέρμα της φαίνεται σχεδόν λευκό μέσα στο σκοτάδι του υπογείου.

Οι μουσικοί σταματούν. Η ένταση στο δωμάτιο αλλάζει ακαριαία.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ

(Από το βάθος) Παιδιά, από δω η Δέσποινα. Δέσποινα, οι "Venom". Θα σε συνοδεύσουν στην κόλαση και πίσω.

ΜΠΑΣΙΣΤΑΣ (ΝΙΚΟΣ)

(Με μια δόση ειρωνείας) Είχαμε ακούσει ότι είσαι "pop star", Δέσποινα. Αλλά έτσι όπως ήρθες... μοιάζεις περισσότερο με rock 'n' roll αμαρτία.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(Περπατά αργά προς το κέντρο του δωματίου, ξυπόλητη, νιώθοντας τις δονήσεις από τους ενισχυτές στα πέλματά της) Μην μπερδεύετε τη δαντέλα με την αδυναμία, Νίκο. Είμαι εδώ γιατί το Poison χρειάζεται μια γυναίκα που ξέρει τι σημαίνει να καίγεσαι. Εσείς απλώς κρατήστε τον ρυθμό...

(MORE)

ΔΕΣΠΟΙΝΑ (CONT'D)

αν μπορείτε να πάρετε τα μάτια σας
από πάνω μου.

Η ΠΡΟΒΑ ΞΕΚΙΝΑ:

Ο Στέφανος κάνει νόημα. Ο ντράμερ δίνει το σύνθημα. Η διασκευή ξεκινά με ένα αργό, βρώμικο riff. Η Δέσποινα κλείνει τα μάτια.

Το Floorwork της Πρόβας: Χωρίς καμία προειδοποίηση, βυθίζεται στο πάτωμα. Οι κινήσεις της είναι ωμές. Σέρνεται ανάμεσα στα καλώδια και τα πεντάλ των κιθαριστών, ξυπόλητη και άγρια.

Η Αλληλεπίδραση: Πλησιάζει τον κιθαρίστα, μπουσουλώντας ανάμεσα στα πόδια του, ενώ εκείνος σολάρει. Η δαντέλα της αγγίζει το τζιν του, αλλά το βλέμμα της είναι αλλού—είναι στον πόνο της μελωδίας.

Η Κυριαρχία: Σηκώνεται απότομα, αρπάζει το μικρόφωνο και φέρνει το πρόσωπό της κοντά στον Νίκο, τον μπασίστα. Η ανάσα της είναι γρήγορη.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(Πάνω στη μουσική, ψιθυριστά αλλά έντονα) Πιο αργά... Θέλω να νιώθω το μπάσο στα σπλάχνα μου. Θέλω να με πονάει κάθε νότα!

Οι μουσικοί, που στην αρχή ήταν επιφυλακτικοί, τώρα παίζουν με μια μανία που δεν είχαν ποτέ. Η Δέσποινα τους έχει παρασύρει. Δεν βλέπουν πια μια όμορφη γυναίκα· βλέπουν τη ζωντανή ενσάρκωση του τραγουδιού.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ

(Παρακολουθώντας με κομμένη την ανάσα) Αυτό είναι... Αυτή είναι η Rock πλευρά του φεγγαριού.

Η πρόβα τελειώνει με μια απότομη νότα. Η Δέσποινα μένει γονατιστή στο πάτωμα, με τα μαλλιά της να καλύπτουν το πρόσωπό της. Ο ιδρώτας στάζει στο μωσαϊκό.

ΝΙΚΟΣ

(Μετά από μια παύση δέους) Η Δέσποινα σηκώνεται αργά, τινάζει τα μαλλιά της και τους κοιτάζει όλους έναν-έναν.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

Αύριο γυρίζουμε το κλιπ. Φέρτε τα
όλα. Την οργή σας, τον θόρυβο σας.
Εγώ θα φέρω το σώμα μου.

Βγαίνει από το δωμάτιο ξυπόλητη, αφήνοντας πίσω της τέσσερις μουσικούς που μόλις κατάλαβαν ότι η Rock 'n' Roll δεν είναι μόνο ήχος, αλλά και η στάση μιας γυναίκας που δεν φοβάται να είναι γυμνή μπροστά στην αλήθεια της.

57. ΣΚΗΝΗ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗ ΕΒΔΟΜΗ : ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ / ΤΕΡΑΣΤΙΑ ΣΚΗΝΗ ΦΕΣΤΙΒΑΛ 57.
- ΝΥΧΤΑ

Η νύχτα είναι ηλεκτρισμένη. Οι "Venom" ξεκινούν τη διασκευή του Poison. Ο ήχος είναι βρώμικος, αργός, μια Rock "ιεροτελεστία". Στο βάθος, οι γιγαντοοθόνες δείχνουν το πρόσωπο της Δέσποινας σε ασπρόμαυρο, γεμάτο σκιές.

Σε μια γωνία των VIP, πίσω από τα κάγκελα, στέκεται η κυρία Ελένη. Φοράει ένα μαύρο μαντήλι και κρατάει την τσάντα της σφιχτά. Είναι η πρώτη φορά που βλέπει την κόρη της "εν ώρα εργασίας". Το βλέμμα της είναι γεμάτο σοκ, δέος και έναν βαθύ, σπαρακτικό πόνο.

Η ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ:

Ο Χορός: Η Δέσποινα εμφανίζεται με τα μαύρα δαντελωτά εσώρουχα. Είναι ξυπόλητη. Το σώμα της κινείται σαν να παλεύει με αόρατους δαίμονες.

Το Floorwork: Πέφτει στο πάτωμα της σκηνής. Σέρνεται, λυγίζει, ανοίγει τα πόδια της με μια ωμότητα που δεν είναι πια "σεξουαλική", αλλά μια κραυγή επιβίωσης. Το "Poison" αντηχεί σε όλο το στάδιο.

Η Στιγμή: Η Δέσποινα φτάνει στην άκρη της σκηνής, ακριβώς πάνω από το σημείο που βρίσκεται η μητέρα της. Οι ματιές τους διασταυρώνονται για ένα δευτερόλεπτο. Η Δέσποινα δεν σταματά. Τεντώνεται προς τον ουρανό, ξυπόλητη πάνω στο μέταλλο, και καταρρέει σε μια τελευταία, αισθησιακή κίνηση στο πάτωμα καθώς η τελευταία νότα σβήνει.

Το πλήθος ουρλιάζει. Είναι ο απόλυτος θρίαμβος.

58. ΣΚΗΝΗ ΠΕΝΗΝΤΑ ΟΚΤΩ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ / ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ - ΛΙΓΟ ΜΕΤΑ

58.

Η Δέσποινα τρέχει προς το καμαρίνι, τυλιγμένη σε μια ρόμπα, με τον ιδρώτα να κυλάει στο πρόσωπό της. Ο Θανάσης την ακολουθεί, αλλά το πρόσωπό του είναι χλωμό.

ΘΑΝΑΣΗΣ

(Φωνάζοντας) Δέσποινα , σιάσου , η
μάννα σου

Η Δέσποινα παγώνει. Τυρρίζει απότομα, ξυπόλητη πάνω στο
τσιμέντο των παρασκηνίων.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

Που είναι ;

ΘΑΝΑΣΗΣ

Κατέρρευσε μόλις τελείωσες. Δεν
άντεξε... Η ένταση, ο κόσμος,
εσύ... Λιποθύμησε στα χέρια των
σεκιούριτι. Την πάνε στο ιατρείο
του σταδίου.

Η Δέσποινα δεν περιμένει δεύτερη κουβέντα. Αρχίζει να τρέχει
στους διαδρόμους, παρατώντας τη ρόμπα της να πέσει. Μένει
πάλι με τα μαύρα εσώρουχα, την εικόνα της "αμαρτωλής" που
μόλις αποθεώθηκε, να τρέχει απεγνωσμένη για να βρει τη
γυναίκα που την γέννησε.

Η Δέσποινα μπαίνει στο καμαρίνι σαν σίφουνας. Η αδρεναλίνη
της σκηνης έχει μετατραπεί σε καθαρό τρόπο. Δεν την νοιάζει ο
θρίαμβος, δεν την νοιάζει το χειροκρότημα που ακόμα αντηχεί
έξω.

Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΣΤΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ:

Η Στολή πέφτει: Αρπάζει την πρώτη φόρμα που βρίσκει μπροστά
της. Με κινήσεις νευρικές, σχεδόν βίαιες, τραβάει το ύφασμα
πάνω από τα μαύρα δαντελωτά εσώρουχα. Η "σταρ" πεθαίνει μέσα
σε δευτερόλεπτα για να γεννηθεί η κόρη.

Τα Παπούτσια: Σκύβει και αρπάζει τα αθλητικά της. Για πρώτη
φορά μετά από ώρες, οι πατούσες της αποχωρίζονται το έδαφος.
Σφίγγει τα κορδόνια τόσο δυνατά που τα δάχτυλά της πονάνε.
Είναι η κίνηση που την "κλειδώνει" ξανά στην πραγματικότητα.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(Προς τον Θανάση, ενώ τρέχει προς
την πόρτα) που την έχουν σε ποιο
ιατρείο ;

ΘΑΝΑΣΗΣ

Στον κάτω όροφο

59. ΣΚΗΝΗ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗ ΕΝΑΤΗ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ / ΔΙΑΔΡΟΜΟΙ ΣΤΑΔΙΟΥ -
ΣΥΝΕΧΕΙΑ

59.

Η Δέσποινα τρέχει στους διαδρόμους. Ο ήχος από τις σόλες των παπουτσιών της χτυπάει ρυθμικά στο τσιμέντο, ένας ήχος τελείως διαφορετικός από το αθόρυβο, αισθησιακό της βάδισμα στη σκηνή. Προσπερνάει τεχνικούς, ισεκιούριτι που προσπαθούν να τη συγχαρούν.

ΤΕΧΝΙΚΟΣ

Δέσποινα, ήσουν απίστευτη!

Εκείνη δεν γυρίζει καν. Το βλέμμα της είναι καρφωμένο στις ταμπέλες.

Φτάνει στην πόρτα του ιατρείου με κομμένη την ανάσα. Σπρώχνει την πόρτα με δύναμη. Η εικόνα που αντικρίζει την παγώνει: η κυρία Ελένη, ξαπλωμένη στο εξεταστικό κρεβάτι, δείχνει τόσο μικρή και εύθραυστη κάτω από τα λευκά φώτα των φθορισμού. Ένας γιατρός είναι από πάνω της.

Η Δέσποινα πλησιάζει αργά, με τα παπούτσια της να τρίζουν στο λείο πάτωμα.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(με φωνή που σπάει)

Μαμα !

Η Ελένη ανοίγει τα μάτια. Βλέπει τη Δέσποινα ντυμένη πια, με τα μαλλιά ανακατεμένα και το μακιγιάζ να έχει τρέξει από τον ιδρώτα και το άγχος.

ΓΙΑΤΡΟΣ

Μια κρίση πανικού ήταν, και η πίεση ανέβηκε από την ένταση. Χρειάζεται ηρεμία.

ΚΥΡΙΑ ΕΛΕΝΗ

(Απλώνει το χέρι της τρεμάμενα)

ηρθες

Η Δέσποινα πιάνει το χέρι της και κάθεται στην άκρη του κρεβατιού. Η απόσταση ανάμεσα στη σκηνή και το ιατρείο μοιάζει τώρα με έναν ολόκληρο αιώνα.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

Εδώ είμαι. Δεν πάω πουθενά.

Συγγνώμη που σε έφερα σε αυτό το χάος.

ΚΥΡΙΑ ΕΛΕΝΗ

(Με ένα αμυδρό χαμόγελο) Μην ζητάς συγγνώμη. Έπρεπε να δω... Έπρεπε να καταλάβω ότι αυτό που κάνεις... είναι ο δικός σου τρόπος να μένεις όρθια.

Η Δέσποινα σκύβει και ακουμπά το μέτωπό της στο χέρι της μητέρας της. Οι εφημερίδες, το Poison, οι "Venom" και η δόξα δεν έχουν καμία σημασία αυτή τη στιγμή. Υπάρχει μόνο η ζεστασιά ενός χεριού που, για πρώτη φορά μετά από χρόνια, δεν την κρίνει, αλλά την κρατάει.

Η ησυχία του ιατρείου έρχεται σε πλήρη αντίθεση με τον υπόκωφο θόρυβο του πλήθους που αποχωρεί από το στάδιο. Η κυρία Ελένη ανασηκώνεται ελαφρώς στο κρεβάτι, κρατώντας ακόμα το χέρι της Δέσποινας. Το βλέμμα της δεν έχει πια την αυστηρότητα της γειτονιάς, ούτε τον φόβο της καλόγριας. Έχει την καθαρότητα μιας γυναίκας που είδε την αλήθεια κατάματα.

ΚΥΡΙΑ ΕΛΕΝΗ

(CONT'D)

(με χαμηλή αλλά σταθερή φωνή)

Δέσποινα, κοίταξέ με. Όλη μου τη ζωή φοβόμουν. Φοβόμουν τι θα πει ο κόσμος, τι θα πει ο Θεός, τι θα πουν οι τοίχοι αυτού του σπιτιού. Και προσπάθησα να σε κλείσω κι εσένα μέσα στον δικό μου φόβο.

Η Δέσποινα την ακούει σιωπηλή, με τα δάκρυα να στεγνώνουν στα μάγουλά της.

ΚΥΡΙΑ ΕΛΕΝΗ

(CONT'D)

Απόψε, εκεί πάνω στη σκηνή... σε είδα να πετάς. Είδα μια δύναμη που εγώ δεν είχα ποτέ. Κατάλαβα ότι αυτό που κάνεις δεν είναι αμαρτία. Είναι η ανάσα σου.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

Μαμά, δεν ήθελα ποτέ να σε πληγώσω. Ήθελα μόνο να μας σώσω.

ΚΥΡΙΑ ΕΛΕΝΗ

(Της χαϊδεύει το μάγουλο) Μας έσωσες, παιδί μου. Με τον τρόπο σου. Γι' αυτό σου λέω... μην κοιτάς πια πίσω. Μην ακούς κανέναν. Κάνε αυτό που σε ευχαριστεί.

(MORE)

ΚΥΡΙΑ ΕΛΕΝΗ (CONT'D)

Χόρεψε, τραγούδα, δείξε στον κόσμο
ποια είσαι. Αν εσύ είσαι
ευτυχισμένη εκεί πάνω, τότε κι εγώ
είμαι ήσυχη. Η ευλογία μου είναι
μαζί σου, όχι στις προσευχές της
Φεβρωνίας, αλλά εδώ, στην καρδιά
μου.

Η Δέσποινα νιώθει ένα τεράστιο βάρος να φεύγει από πάνω της.
Είναι η οριστική κάθαρση. Δεν είναι πια η "αμαρτωλή κόρη"·
είναι η γυναίκα που πήρε την έγκριση που χρειαζόταν
περισσότερο από κάθε εξώφυλλο περιοδικού.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(την αγκαλιάζει σφιχτά)

Σαγαπαω Μαμά

ΚΥΡΙΑ ΕΛΕΝΗ

Κι εγώ, αστέρι μου. Τώρα πήγαινε. Ο
κόσμος σε περιμένει. Κι εγώ θα
είμαι εδώ, να σε καμαρώνω από την
πρώτη σειρά, χωρίς να κρύβω πια το
πρόσωπό μου.

Η Δέσποινα σηκώνεται. Νιώθει πιο ανάλαφρη από ποτέ. Κοιτάζει
τα παπούτσια της και μετά τη μητέρα της. Χαμογελάει. Ξέρει
ότι η επόμενη φορά που θα βγει στη σκηνή για το Poison, ο
χορός της θα έχει μια νέα ενέργεια: την ενέργεια μιας
γυναίκας που είναι επιτέλους απόλυτα ελεύθερη.

60. ΕΞΗΚΟΣΤΗ ΣΚΗΝΗ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ / ΣΧΟΛΗ ΧΟΡΟΥ - ΠΡΩΙ

60.

Οι καθρέφτες της σχολής αστράφτουν κάτω από το πρωινό φως. Η
μυρωδιά του καθαριστικού και του μαγνησίου (chalk) γεμίζει
τον χώρο. Η Δέσποινα μπαίνει μέσα αθόρυβα. Βγάζει τα
παπούτσια της στην είσοδο και περπατά ξυπόλητη προς το κέντρο
της αίθουσας, εκεί όπου η Κάτια, η δασκάλα της —μια γυναίκα
με αυστηρό βλέμμα αλλά χρυσή καρδιά— διορθώνει έναν από τους
στύλους.

Η Κάτια γυρίζει. Μόλις βλέπει τη Δέσποινα, αφήνει το κλειδί
στο πάτωμα. Η σιωπή κρατάει για λίγο, πριν ένα πλατύ χαμόγελο
φωτίσει το πρόσωπό της.

ΚΑΤΙΑ

(Με φωνή γεμάτη περηφάνια) Λοιπόν...
η "μαθήτριά" μου έγινε το πρώτο
θέμα σε όλη τη χώρα.

(MORE)

KATIA (CONT'D)

Σε είδα χθες, Δέσποινα. Στο στάδιο,
με τους Rockers.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(Λίγο αμήχανα) Ήλπιζα να μην με
είχες ξεχάσει, Κάτια.

KATIA

(Πλησιάζει και την πιάνει από τους
ώμους) Πώς να σε ξεχάσω; Αυτό που
έκανες στο Poison... το floorwork
σου... ήταν σεμινάριο. Δεν είδα
απλώς τεχνική. Είδα μια γυναίκα που
δεν φοβάται να τσαλακωθεί, να
συρθεί, να δείξει τον πόνο της.
Συγχαρητήρια, παιδί μου. Κατάφερες
αυτό που λέμε πάντα εδώ μέσα:
έκανες τον στύλο και το πάτωμα να
μιλήσουν.

Η ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ:

Η Κάτια την οδηγεί προς τον κεντρικό στύλο, εκεί όπου η
Δέσποινα έκανε τις πρώτες της αδέξιες προσπάθειες πριν από
χρόνια.

KATIA

(CONT'D)

Ξέρεις τι με συγκίνησε περισσότερο;
Ότι παρά τη δόξα και τα φώτα,
παρέμεινες εσύ. Ευπόλητη, ωμή,
αληθινή. Πολλοί χάνουν την επαφή με
το έδαφος μόλις βγουν στη σκηνή.
Εσύ, όμως, το χρησιμοποίησες για να
απογειωθείς. Η επιτυχία σου είναι η
δικαίωση όλων των γυναικών που
παλεύουν σε αυτό το άθλημα.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

Σ' ευχαριστώ, Κάτια. Χωρίς εσένα να
μου μαθαίνεις πώς να στέκομαι όρθια
όταν όλα γύρω μου κατέρρεαν, δεν θα
είχα φτάσει ποτέ σε αυτό το στάδιο.

KATIA

(Της κλείνει το μάτι) Τώρα που η
μαμά σου έδωσε την ευχή της και ο
κόσμος σε προσκυνάει, τι μένει;

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(Πιάνει τον στύλο, νιώθοντας το
κρύο μέταλλο) Μένει να τους δείξω
ότι αυτό ήταν μόνο η αρχή. Το
"δηλητήριο" μόλις άρχισε να
δουλεύει.

ΚΑΤΙΑ

Τότε ανέβα. Θέλω να δω αυτή τη νέα
Δέσποινα. Χωρίς κάμερες, χωρίς
κοινό. Μόνο εσύ και η τέχνη σου.

Η Δέσποινα παίρνει μια βαθιά ανάσα, σφίγγει τα χέρια της στον
στύλο και υψώνεται στον αέρα με μια χάρη που κόβει την ανάσα,
ενώ η δασκάλα της την παρακολουθεί με δάκρυα στα μάτια,
ξέροντας ότι η μαθήτριά της έχει γίνει πια ο θρύλος που πάντα
προοριζόταν να είναι.

61. ΣΚΗΝΗ ΕΞΗΚΟΣΤΗ ΠΡΩΤΗ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ / BACKSTAGE APENAS - ΝΥΧΤΑ

61.

Η ατμόσφαιρα μυρίζει όζον από τα μηχανήματα καπνού και ζεστό
μέταλλο από τους προβολείς. Είναι η τελευταία σκηνή της
ταινίας, η μεγάλη κορύφωση. Έξω, 50.000 άνθρωποι ρυθμικά
φωνάζουν το όνομά της.

Στο κέντρο του καμαρινιού, ο Παύλος κάνει ζέσταμα στη φωνή
του. Γυρίζει και κοιτάζει τη Δέσποινα. Εκείνη στέκεται
μπροστά στον τριπλό καθρέφτη.

ΠΑΥΛΟΣ

(Με ένα πονηρό χαμόγελο) Είσαι
σίγουρη γι' αυτό, Δέσποινα; Το
"Girls, Girls, Girls" των Mötley
Crüe είναι η απόλυτη ωδή στη νύχτα.
Αν το κάνουμε, δεν υπάρχει
επιστροφή. Θα είσαι η γυναίκα που
"στοίχειωσε" την ελληνική Rock και
Pop σκηνή για πάντα.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(Γυρίζει αργά, το βλέμμα της
αστράφτει) Παύλο, μετά το Poison και
τη συγχώρεση της μάνας μου, δεν
φοβάμαι τίποτα. Θέλω να τους δώσω
αυτό που ονειρεύονται, αλλά με τους
δικούς μου όρους. Θα είναι το πιο
σέξι πράγμα που έχουν δει ποτέ,
γιατί θα είναι δικό μου.

62. ΣΚΗΝΗ ΕΞΗΚΟΣΤΗ ΔΕΥΤΕΡΗ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ / ΚΑΜΑΡΙΝΙ ΔΕΣΠΟΙΝΑΣ - ΝΥΧΤΑ 62.
(Η ΙΕΡΟΤΕΛΕΣΤΙΑ)

Η πόρτα του προσωπικού της καμαρινιού κλειδώνει με έναν ξερό ήχο, αφήνοντας την υστερία του σταδίου να ακούγεται σαν μακρινή καταιγίδα. Εδώ μέσα επικρατεί μια βαριά, σχεδόν θρησκευτική σιωπή. Η Δέσποινα χρειάζεται αυτή τη στιγμή πριν την απόλυτη έκθεση. Είναι η ιεροτελεστία της μεταμόρφωσης.

Η ΑΠΟΒΟΛΗ ΤΗΣ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ:

Το Γδύσιμο: Στέκεται στο κέντρο του δωματίου, μπροστά στον μεγάλο καθρέφτη με τις λάμπες. Με αργές, τελετουργικές κινήσεις, βγάζει τη μεταξωτή της ρόμπα. Το ύφασμα γλιστράει από τους ώμους της και σωριάζεται στο πάτωμα.

Η Επαφή: Είναι ήδη ξυπόλητη. Τα πέλματά της πιέζουν το χαλί, αντλώντας σταθερότητα. Κοιτάζει το σώμα της – κάθε γραμμή, κάθε μυ που δούλεψε σκληρά για αυτή τη στιγμή. Δεν υπάρχει ίχνος συστολής, μόνο η προετοιμασία ενός πολεμιστή.

ΤΟ ΠΙΟ "ΚΑΥΤΟ" ΣΟΥΤΙΕΝ:

Ανοίγει ένα μαύρο βελούδινο κουτί πάνω στο τραπέζι. Μέσα βρίσκεται το κομμάτι που σχεδιάστηκε αποκλειστικά για το "Girls, Girls, Girls".

Η Εικόνα: Είναι ένα σουτιέν από μαύρο βινύλιο και διαφανή κόκκινη δαντέλα, ενισχυμένο με μικρές, αστραφτερές αλυσίδες που πέφτουν πάνω στο δέρμα της. Είναι το πιο προκλητικό και ταυτόχρονα το πιο δυναμικό κομμάτι που έχει φορέσει ποτέ.

Η Κίνηση: Το φοράει αργά, κοιτάζοντας το είδωλό της στα μάτια. Κουμπώνει την πλάτη, ανασηκώνει το στήθος της και τακτοποιεί τις αλυσίδες. Το βινύλιο αγκαλιάζει το δέρμα της, τονίζοντας τη θηλυκότητά της με έναν τρόπο που απαιτεί σεβασμό.

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΠΙΝΕΛΙΑ:

Πλησιάζει τον καθρέφτη τόσο κοντά που η ανάσα της θολώνει το γυαλί. Παίρνει το κατακόκκινο κραγιόν της και βάφει τα χείλη της με μια κίνηση άγρια, σχεδόν πολεμική.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(ψιθιριστά στον εαυτό της)

Απόψε, δεν είσαι το κορίτσι
κανενός. Απόψε, είσαι το όνειρο που
δεν μπορούν να αγγίσουν.

Περνάει λάδι στους μηρούς και στις γάμπες της, κάνοντας τους μυς της να διαγράφονται έντονα. Τα γυμνά της πέλματα αφήνουν αχνά σημάδια στο πάτωμα καθώς κάνει μερικές διατάξεις, δοκιμάζοντας την ευλυγισία της. Νιώθει το σουτιέν να την πιέζει, θυμίζοντάς της την ένταση που πρέπει να βγάλει.

Ένα διπλό χτύπημα στην πόρτα.

ΘΑΝΑΣΗΣ (ΑΠΟ ΕΞΩ)

Δέσποινα... Ο Παύλος είναι στη θέση του. Η εισαγωγή ξεκινάει.

Εκείνη παίρνει μια βαθιά ανάσα, τινάζει τα μαλλιά της προς τα πίσω και ανοίγει την πόρτα. Βγαίνει στον διάδρομο ξυπόλητη, ημιγυμνη και πανέμορφη, με το βινύλιο και τη δαντέλα να αστράφτουν, έτοιμη να "καταπιεί" τη σκηνή και τις 50.000 ψυχές που την περιμένουν.

Ο ήχος της ηλεκτρικής κιθάρας σχίζει τον αέρα. Το στάδιο είναι ένα ηφαίστειο έτοιμο να εκραγεί. Ο Παύλος στέκεται στο κέντρο, με το μικρόφωνο στο χέρι, ενώ οι πρώτες νότες του "Girls, Girls, Girls" δονούν το έδαφος.

Η ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ "ΒΑΣΙΛΙΣΣΑΣ":

Η Εισαγωγή: Η Δέσποινα εμφανίζεται μέσα από μια έκρηξη καπνού. Είναι ξυπόλητη, με το βινύλιο και τη δαντέλα να γυαλίζουν ιδρωμένα κάτω από τα κόκκινα φώτα. Στέκεται ακίνητη για ένα δευτερόλεπτο και μετά, με έναν αργό, υπνωτιστικό ρυθμό, γυρνά κυκλικά το κεφάλι της. Τα μαλλιά της σαρώσουν τους ώμους της σαν μαύρα φίδια, δημιουργώντας μια εικόνα απόλυτης έκστασης.

Η Προσέγγιση: Καθώς ο Παύλος ξεκινά τον πρώτο στίχο, η Δέσποινα πέφτει στο πάτωμα. Με μια κίνηση που κόβει την ανάσα, μουσουλάζει προς τον Παύλο. Δεν είναι μια απλή κίνηση· είναι η κίνηση ενός αίλουρου που διεκδικεί την επικράτειά του. Το σώμα της γλιστράει πάνω στη σκηνή, τα γυμνά της πέλματα σπρώχνουν με δύναμη, και το βλέμμα της παραμένει καρφωμένο πάνω του, προκλητικό και ατρόμητο.

Η Έκρηξη: Φτάνοντας στα πόδια του, σταματάει απότομα. Με μια αστραπιαία κίνηση, τεντώνει τα πόδια της και κάνει ένα τέλειο σπαγκάτο ακριβώς μπροστά του. Το στάδιο "γκρεμίζεται" από τις ιαχές. Η αντίθεση της μαύρης δαντέλας με το δέρμα της πάνω στη σκοτεινή σκηνή δημιουργεί ένα κάδρο που θα μείνει στην ιστορία.

Ο Χορός πάνω στον Παύλο: Χρησιμοποιώντας το σώμα του Παύλου σαν άξονα, η Δέσποινα σηκώνεται αργά, γλιστρώντας πάνω του.

Χορεύει πάνω στον Παύλο με μια αισθησιακή ορμή που δεν έχει προηγούμενο. Τυλίγει τα πόδια της γύρω από τη μέση του, ενώ εκείνος συνεχίζει να τραγουδάει, νιώθοντας την ηλεκτρισμένη ενέργειά της. Η Δέσποινα γέρνει το κεφάλι της πίσω, ξυπόλητη και ελεύθερη, ενώ ο Παύλος την κρατάει, δημιουργώντας το απόλυτο Rock 'n' Roll δίδυμο.

Η ΤΕΛΙΚΗ ΕΙΚΟΝΑ:

Ο Παύλος ουρλιάζει τον τελευταίο στίχο: "Girls, Girls, Girls!". Η Δέσποινα γλιστράει από πάνω του, κάνει μια τελευταία περιστροφή στα δάχτυλα των ποδιών της και καταλήγει γονατιστή στην άκρη της σκηνής, με τα χέρια ψηλά.

Τα φώτα σβήνουν απότομα, αφήνοντας μόνο τη σιλουέτα της να διαγράφεται στον καπνό. Η ταινία τελειώνει εδώ: με τη Δέσποινα να έχει κατακτήσει τον κόσμο, ξυπόλητη, αμαρτωλή και αγία ταυτόχρονα, έχοντας μετατρέψει το "δηλητήριο" του παρελθόντος στο πιο λαμπρό στέμμα της.

Η μουσική του "Girls, Girls, Girls" σβήνει με έναν παρατεταμένο, ηλεκτρικό αντίλαλο. Τα πυροτεχνήματα έχουν γεμίσει τον αέρα με μια μυρωδιά μπαρουτιού και λάμψης. Ο Παύλος και η μπάντα υποκλίνονται και αποχωρούν.

Η Δέσποινα μένει για λίγο μόνη στο κέντρο της τεράστιας σκηνής. Το φως ενός και μόνο προβολέα την ακολουθεί. Είναι ξυπόλητη, ημιγυμνη, με το βινύλιο να αστράφτει πάνω στο ιδρωμένο της δέρμα. Περπατάει αργά προς την άκρη της σκηνής, εκεί που το χάος των 50.000 ανθρώπων γίνεται μια θάλασσα από φωτάκια κινητών.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(εσωτερικός μονόλογος)

(Η φωνή της ακούγεται καθαρή, ήρεμη, πάνω από τον απόηχο του πλήθους) «Πάντα πίστευα πως η μοίρα μου γράφτηκε με το μελάνι των άλλων. Στα σκοτεινά δωμάτια της φυλής, στις μελανιές που προσπαθούσα να κρύψω, στους ψιθύρους της γειτονιάς που με έδειχναν σαν "εκείνη την κοπέλα". Νόμιζα πως το σώμα μου ήταν η φυλακή μου. Μια κατάρα που έπρεπε να πουλήσω για να επιβιώσω.»

Σταματάει στην άκρη της σκηνής. Κοιτάζει τα γυμνά της πέλματα, λερωμένα από τη σκόνη της σκηνής, αλλά σταθερά.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(CONT'D)

«Αλλά απόψε... απόψε κατάλαβα πως το σώμα μου δεν ήταν ποτέ το πρόβλημα. Ήταν το όπλο μου. Αυτό το "δηλητήριο" που έσταζαν πάνω μου, εγώ το έκανα καύσιμο. Κάθε μπουσούλημα στο πάτωμα, κάθε σπαγκάτο, κάθε κίνηση που έκανα μπροστά στα μάτια τους, ήταν μια λέξη σε ένα ποίημα που δεν μπορούσαν να διαβάσουν. Δεν χόρευα για να με ποθήσουν. Χόρευα για να με φοβηθούν. Για να δουν πως μια γυναίκα που δεν έχει τίποτα να χάσει, είναι η πιο επικίνδυνη δύναμη στον κόσμο.»

Σηκώνει το κεφάλι και κοιτάζει το σκοτεινό ουρανό. Ένα αμυδρό, ειλικρινές χαμόγελο σχηματίζεται στα χείλη της.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ

(CONT'D)

«Μαμά, είχες δίκιο. Είμαι ελεύθερη. Όχι γιατί έγινες σταρ, αλλά γιατί δεν με νοιάζει πια αν με λένε αμαρτωλή ή αγία. Είμαι η Δέσποινα. Και από εδώ και πέρα, θα περπατώ ξυπόλητη παντού. Γιατί μόνο έτσι νιώθω τη γη να τρέμει κάτω από τα πόδια μου.»

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΚΙΝΗΣΗ:

Η Δέσποινα κάνει μια τελευταία, βαθιά υπόκλιση. Δεν την κάνει προς το πλήθος, αλλά προς το ίδιο της το είδωλο που αντανακλάται στα μόνιτορ της σκηνής. Σηκώνεται, γυρίζει την πλάτη στην κάμερα και περπατάει αργά προς το απόλυτο σκοτάδι των παρασκηνίων.

Η κάμερα κάνει ζουμ στα ίχνη που αφήνουν τα γυμνά της πόδια πάνω στη γυαλιστερή σκηνή, μέχρι που η εικόνα σβήνει σε μαύρο.

ΤΙΤΛΟΙ ΤΕΛΟΥΣ